

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIMEN
TUOMIO (laajennettu kolmas jaosto)

12 päivänä toukokuuta 1999 *

Yhdistetyissä asioissa T-164/96, T-165/96, T-166/96, T-167/96, T-122/97 ja T-130/97,

Moccia Irme SpA, Italian oikeuden mukaan perustettu yhtiö, kotipaikka Napoli (Italia), edustajinaan asianajajat Emilio Cappelli, Paolo De Caterini ja Andrea Bandini, Rooma, prosessiosoite Luxemburgissa asianajotoimisto Charles Turk, 13 A avenue Guillaume,

Prolafer Srl, selvitystilassa oleva Italian oikeuden mukaan perustettu yhtiö, kotipaikka Bergamo (Italia),

Ferriera Acciaieria Casilina SpA, Italian oikeuden mukaan perustettu yhtiö, kotipaikka Montecompatri (Italia),

Dora Ferriera Acciaieria Srl, selvitystilassa oleva Italian oikeuden mukaan perustettu yhtiö, kotipaikka Bergamo,

Ferriera Lamifer SpA, Italian oikeuden mukaan perustettu yhtiö, kotipaikka Travagliato (Italia),

edustajinaan asianajajat Carmine Punzi ja Filippo Satta, Rooma, prosessiosoite Luxemburgissa asianajotoimisto Charles Turk, 13 A avenue Guillaume, ja

Nuova Sidercamuna SpA, Italian oikeuden mukaan perustettu yhtiö, kotipaikka Berzo Inferiore (Italia), edustajinaan asianajaja Enrico A. Raffaelli, Milano,

* Oikeudenkäyntikieli: italia.

asianajaja Ivo Van Bael, Bryssel, ja asianajaja Fabrizio Di Gianni, Rooma, prosessiosoite Luxemburgissa asianajotoimisto Freddy Brausch, 11 rue Goethe,

kantajina,

vastaan

Euroopan yhteisöjen komissio, asiamiehinään oikeudellisen yksikön virkamiehet Paul Nemitz, Enrico Altieri ja Laura Pignataro, avustajanaan asianajaja Massimo Moretto, Venetsia, prosessiosoite Luxemburgissa c/o oikeudellisen yksikön virkamies Carlos Gómez de la Cruz, Centre Wagner, Kirchberg,

vastaajana,

joissa kantajat vaativat ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinta kumoamaan tietyistä Italian suunnittelemissa tukitoimenpiteistä osana Italian yksityisen terästeollisuuden rakenneuudistusohjelmaa 30 päivänä heinäkuuta 1996 tehdyn komission päätöksen 96/678/EHTY (EYVL L 316, s. 24) ja 18 päivänä joulukuuta 1996 tehdyn komission päätöksen 97/258/EHTY (EYVL L 102, s. 42),

EUROOPAN YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN
TUOMIOISTUIN (laajennettu kolmas jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja M. Jaeger sekä tuomarit
K. Lenaerts, V. Tiili, J. Azizi ja P. Mengozzi,

kirjaaja: H. Jung,

ottaen huomioon kirjallisessa käsittelyssä ja 17.11.1998 pidetyssä suullisessa
käsittelyssä esitetyn,

on antanut seuraavan

tuomion

Asiaa koskevat oikeussäännöt

- 1 EHTY:n perustamissopimuksen 4 artiklan c alakohdassa määrätään seuraavaa:

”Hiilen ja teräksen yhteismarkkinoille soveltumattomina pidetään sekä sen
vuoksi poistetaan ja kielletään tässä sopimuksessa määrätyin edellytyksin
yhteisössä:

- c) valtioiden muodossa tai toisessa myöntämä tuki tai avustukset taikka määrämät erityismaksut;

— — .”

- 2 Saatuaan neuvoston yksimielisen puoltavan lausunnon ja kuultuaan neuvoantavaa komiteaa komissio teki 1.2.1980 perustamissopimuksen 95 artiklan ensimmäisen kohdan nojalla terästeollisuudelle myönnettävää erityistä tukea koskevista yhteisön säännöistä päätöksen N:o 257/80/EHTY (EYVL L 29, s. 5); tästä päätöksestä käytetään yleisesti nimeä ”ensimmäinen terästukisäännöstö”. Sen perusteluiden I osan toisen kappaleen mukaan perustamissopimuksessa määrättyllä, jäsenvaltioiden myöntämiä tukia ja avustuksia koskevalla kiellolla tarkoitetaan ainoastaan toimenpiteitä, joita käytetään puhtaasti kansallisen terästeollisuuspolitiikan keinoina, eikä kieltoa sovelleta tukiin, joiden tarkoituksena on yhteisön politiikan toteuttaminen, johon kuuluu terästeollisuuden rakenneuudistus, joka oli päätöksen N:o 257/80/EHTY päämäärä.
- 3 Ensimmäinen terästukisäännöstö korvattiin myöhemmin useilla toisiaan seuranneilla säännöstoilla, joissa on kulloinkin määritelty terästeollisuudelle myönnettäviä valtiontukia koskeva järjestelmä vahvistamalla perusteet, joiden mukaista jäsenvaltion rahoittamaa terästukea muodossa tai toisessa voidaan pitää yhteisön tukena ja siten yhteismarkkinoiden asianmukaisen toiminnan kannalta soveltuva.
- 4 Uudet tällä alalla myönnettäviin valtiontukiin sovellettavat määräykset, jotka olivat voimassa 1.1.1992—31.12.1996, annettiin vuonna 1991 terästeollisuudelle myönnettävää tukea koskevista yhteisön säännöistä 27 päivänä marraskuuta 1991 tehdyssä komission päätöksessä N:o 3855/91/EHTY (EYVL L 362, s. 57; jäljempänä viides terästukisäännöstö tai viides säännöstö). Se korvattiin

1.1.1997 alkaen yhteisön säännöistä valtiontuesta terästeollisuudelle 18 päivänä joulukuuta 1996 tehdyllä komission päätöksellä N:o 2496/96/EHTY (EYVL L 338, s. 42), joka on kuudes terästukisäännöstö.

5 Viidennen terästukisäännöstön

— 4 artiklan 2 kohdassa säädetään seuraavaa:

”Sellaisille yrityksille myönnettävää tukea, jotka lopettavat EHTY-terästeollisuustuotantonsa lopullisesti, voidaan pitää yhteismarkkinoille soveltuvana, jos nämä yritykset:

— — —

— ovat valmistaneet säännöllisesti EHTY-terästuotteita tämän tuen ilmoittamispäivään saakka,

— — —.”

— 6 artiklan 1 kohdassa säädetään seuraavaa:

”Komissiolle on annettava tieto 2—5 artiklassa tarkoitetun tuen myöntämistä tai muuttamista koskevista suunnitelmista niin ajoissa, että se voi esittää huomautuksensa. — — ”

— 6 artiklan 4 kohdassa säädetään seuraavaa:

”Jos komissio, pyydettyään asianosaisilta lausunnot toteaa, että jokin tuki ei ole tämän päätöksen määräysten mukainen, se ilmoittaa päätöksestään asianomaiselle jäsenvaltiolle. — — ”

— 6 artiklan 6 kohdassa säädetään seuraavaa:

”Kaikki 4 ja 5 artiklassa tarkoitetut yksittäiset tapaukset on ilmoitettava komissiolle. — — ”

Kanteen perustana olevat tosiseikat

Italian hallituksen ilmoitus laista nro 481/94 ja asetuksesta nro 683/94

- 6 Italian hallitus ilmoitti vuoden 1994 helmikuussa viidennen terästukisäännösten 6 artiklan 1 kohdan mukaisesti komissiolle terästeollisuuden rakenneuudistus-suunnitelman kiireisistä täytäntöönpanotoimenpiteistä 14.2.1994 annetun asetuksen (decreto-legge) nro 103. Kyseinen säädös saatettiin uudelleen voimaan 14.4.1994 annetulla asetuksella (decreto-legge) nro 234 ja uudemman kerran 20.6.1994 annetulla asetuksella (decreto-legge) nro 396, joka muutettiin lopullisesti 3.8.1994 annetuksi, Italian yksityisen terästeollisuuden rakenneuudistusta koskevaksi laiksi nro 481 (Gazzetta Ufficiale di Repubblica Italiana, nro 183, 6.8.1994, s. 12; jäljempänä laki nro 481/94).
- 7 Kyseisessä laissa säädetään muun muassa terästeollisuuslaitosten sulkemistuesta, jonka edellytyksenä on kyseisten laitosten hävittäminen. Lain 1 §:n 3 momentissa säädetään, että ”tukihakemukset — — on tehtävä — — ennen 30.7.1994 — —”, kun taas ”laitokset on hävitettävä ennen 31.3.1995 ja tuki — — maksetaan kokonaisuudessaan ennen 31.12.1996”. Lain 1 §:n 4 momentin nojalla sen täytäntöönpanon tekniset yksityiskohdat määritellään Italian teollisuus-, kauppaa- ja käsiteollisuusministerin päätöksellä. Italian viranomaiset ilmoittivat tämän jälkeen lain nro 481/94 täytäntöönpanosäädöksen eli 12.10.1994 annetun teollisuus-, kauppaa- ja käsiteollisuusministerin päätöksen nro 683 (jäljempänä täytäntöönpanosäädös). Sen 1 §:n 1 momentin nojalla asianomaisten yritysten on lain nro 481/94 1 §:ssä tarkoitetun tuen saamiseksi täytettävä muun muassa seuraava edellytys:

”e) ne ovat ennen 14.2.1994 annetun asetuksen nro 103 antamista säännöllisesti tuottaneet — — tuotannon, josta sellainen valantehnyt asiantuntija, joka on

asiantuntijarekisteriin merkitty alan erityistuntija ja jonka yhtiön kotipaikan tuomioistuimella on tähän tehtävään määrännyt, on antanut laissa tarkoitetun lausunnon”.

12.12.1994 tehty komission päätös, jolla periaatteessa annetaan lupa Italian hallituksen ilmoittamalle tukijärjestelmälle

- 8 Komissio antoi 12.12.1994 tekemällään päätöksellä periaatteellisen luvan kyseiselle tukijärjestelmälle velvoittaen kuitenkin viidennen terästükisäännöksen 6 artiklan 6 kohdan mukaisesti ilmoittamaan kaikki yksittäiset tapaukset ennakkoon (EYVL 1994, C 390, s. 20; jäljempänä 12.12.1994 tehty päätös).
- 9 Komissio ilmoitti, että se asettaisi kussakin tapauksessa luvan antamisen ehdoksi tiettyjen edellytysten täyttämisen. Tuotannon säännöllisyyttä koskeva edellytys, josta viidennen terästükisäännöksen 4 artiklan 2 kohdan toisessa luetelmakohdassa määrätään, oli se, että yrityksen oli tukea saadaksesen vuoden 1993 alusta vuoden 1994 helmikuuhun saakka, jolloin 14.2.1994 annetusta asetuksesta nro 103 ilmoitettiin komissiolle, ollut pidettävä yllä keskimäärin tietty tuotantotoiminta vähintään yhdessä vuorossa eli vähintään kahdeksan tuntia päivässä viitenä päivänä viikossa.
- 10 Komissio täsmensi lisäksi, että Italian viranomaiset saattoivat kuitenkin objektiivisin perustein osoittaa, että yritys, joka ei täyttänyt edellä mainittua edellytystä, oli tuottanut säännöllisesti EHTY-terästuotteita.

Italian hallituksen ilmoitus kantajille suunnitellusta tuesta

- 11 Italian hallitus ilmoitti 8.9.1995, 23.11.1995 ja 11.3.1996 viidennen terästuki-säännösten 6 artiklan 6 kohdan mukaisesti komissiolle lain nro 481/94 nojalla lopullisen sulkemisen perusteella maksettavasta tuesta, jonka saajina tulisivat olemaan muun muassa asioissa T-164/96, T-165/96, T-166/96, T-167/96, T-122/97 ja T-130/97 kantajina olevat yritykset eli vastaavassa järjestyksessä Moccia Irme SpA (jäljempänä Moccia), Prolafer Srl (jäljempänä Prolafer), Ferriera Acciaieria Casilina SpA (jäljempänä Casilina), Dora Ferriera Acciaieria Srl (jäljempänä Dora), Ferriera Lamifer SpA (jäljempänä Lamifer) ja Nuova Sidercamuna SpA (jäljempänä Sidercamuna) tukimäärien ollessa seuraavat:

<i>Asian numero</i>	<i>Kantajana oleva yritys</i>	<i>Tuen määrä (Italian liiroina)</i>
T-164/96	Moccia	13 509 000 000
T-165/96	Prolafer	2 038 000 000
T-166/96	Casilina	2 908 000 000
T-167/96	Dora	3 438 000 000
T-122/97	Lamifer	4 889 000 000
T-130/97	Sidercamuna	16 127 000 000

- 12 Kantajat ovat perustamissopimuksen 80 artiklassa tarkoitettuja terästeollisuus-yrityksiä, jotka tuottavat terästä tai kuumavalssattuja tuotteita. Niiden vuoden

1993 osalta ilmoitettu tuotantokapasiteetti sekä todellinen tuotanto viiteajan-jaksena eli 1.1.1993—28.2.1994 sekä viimeksi mainitun ja ensiksi mainitun välinen suhde prosentteina ilmaistuina on seuraava:

	<i>Tuotantokapasiteetti</i> (tonnia/vuosi)	<i>Todellinen tuotanto</i> (tonnia/vuosi)
T-164/96 Moccia	288 000 raakaterästä 165 000 kuumavalssattuja tuotteita	0
T-165/96 Prolafer	200 000 raakaterästä 50 000 kuumavalssattuja tuotteita	0
T-166/96 Casilina	80 000 kuumavalssattuja tuotteita	11 356 kuumavalssattuja tuotteita (eli 14,2 prosent- tia)
T-167/96 Dora	250 000 kuumavalssattuja tuotteita	21 444 kuumavalssattuja tuotteita (eli 8,6 prosenttia)
T-122/97 Lamifer	154 560 kuumavalssattuja tuotteita	23 542 kuumavalssattuja tuotteita (eli 15,2 prosent- tia)
T-130/97 Sidercamuna	475 000 betoniterästan- koja ja tankoterästä (lit- teää)	36 002 betoniterästankoja ja tankoterästä (litteää) (eli 7,6 prosenttia)

137 Yhteensä 43 Italiassa toimivaa EHTY-terästeollisuusyritystä haki tukea lain nro 481/94 perusteella.

Komissio aloittaa viidennen terästukisäännösten 6 artiklan 4 kohdassa tarkoitettun menettelyn

- 14 Komissio ilmoitti 15.12.1995, 2.2.1996 ja 12.6.1996 päivätyillä kirjeillä Italian hallitukselle päätöksestään aloittaa viidennen terästukisäännösten 6 artiklan 4 kohdassa määrätty menettely muun muassa niiden tukien osalta, joita oli aiottu myöntää kantajina oleville yrityksille; kirjeiden sisältö on pääasiallisesti toistettu komission tiedonannoissa 96/C 101/05, 96/C 121/03 ja 96/C 215/03, jotka on viidennen terästukisäännösten 6 artiklan 4 kohdan mukaisesti osoitettu jäsenvaltioille ja muille asianomaisille osapuolille ja jotka koskevat tukia, joita Italia oli päättänyt myöntää Casilinalle, Acciaierie del Sud SpA:lle, Officine Laminatoi Sebino SpA:lle (OLS), Montifer Srl:lle, Moccialle ja Mini Acciaierie Odolese SpA:lle (MAO) (EYVL 1996, C 101, s. 4), Prolaferille, Doralle ja Acciaierie San Gabriele SpA:lle (EYVL C 121, s. 3), Diano SpA:lle, Lamiferille, Ferriere Demafer Srl:lle, Lavorazione Metalli Vari — LMV SpA:lle ja Sidercamunalle (EYVL C 215, s. 3).
- 15 Komissio ilmoitti tiedonannoissaan, että sen saamien tietojen mukaan yksikään asianomaisista yrityksistä, erityisesti kantajista, ei ollut vuoden 1993 alusta 28.2.1994 saakka pitänyt yllä keskimäärin tuotantoa yhdessä päivittäisessä vuorossa eli vähintään kahdeksan tuntia päivässä viitenä päivänä viikossa.
- 16 Komissio täsmensi edellä mainitussa tiedonannossa 96/C 101/05 Moccian ja Casilinan osalta seuraavaa:

”Itse asiassa — — Casilina — — (tuki N 777/95) on tuottanut vain 11 356 tonnia kuumavalssattuja tuotteita, mikä vastaa 14,2 prosenttia sen tuotantokyvystä; — — Moccia — — (tuki N 793/95) ei ole tuottanut mitään.”

- 17 Komissio täsmensi edellä mainitussa tiedonannossa 96/C 121/03 Prolaferin ja Doran osalta seuraavaa:

”Asian 977/95 osalta — — Prolafer — — ei [— —] ole tuottan[ut] ollenkaan vuoden 1993 aikana. Asian 978/95 osalta Dora — — on tuottanut vain 21 444 tonnia kuumavalssattuja tuotteita, mikä vastaa 8,6 prosenttia sen tuotantokyvystä.”

- 18 Komissio täsmensi vielä edellä mainitussa tiedonannossa 96/C 215/03 Lamiferin ja Sidercamunan osalta seuraavaa:

”Lamifer — — (asia N 178/96) on tuottanut 23 542 tonnia kuumavalssattuja tuotteita, mikä vastaa 15,2 prosenttia yrityksen kapasiteetista. Sidercamuna — — (asia N 182/96) on tuottanut ainoastaan 36 002 tonnia kuumavalssattuja tuotteita, mikä vastaa 7,6 prosenttia yrityksen kapasiteetista.”

Päätökset, jotka on tehty 30.7.1996 ja 18.12.1996 ja joissa todetaan tukien olevan soveltumattomia yhteismarkkinoille

- 19 Tietyistä Italian suunnittelemissa tukitoimenpiteistä osana Italian yksityisen terästeollisuuden rakenneuudistusohjelmaa 30 päivänä heinäkuuta 1996 tehdyllä komission päätöksellä 96/678/EHTY (EYVL L 316, s. 24; jäljempänä päätös 96/678/EHTY) komissio totesi perustamissopimuksen 4 artiklan c alakohdassa tarkoitettulla tavalla yhteismarkkinoille soveltumattomiksi sellaiset valtiontuet, jotka Italian tasavalta suunnitteli myöntävänsä yhdeksästä asianomaisesta yrityksestä kahdeksalle, joihin kuuluvat Moccia, Prolafer, Casilina ja Dora.

- 20 Tietyistä Italian suunnittelemista sulkemiseen myönnettävistä tuista osana Italian yksityisen terästeollisuuden rakenneuudistusohjelmaa 18 päivänä joulukuuta 1996 tehdyssä komission päätöksessä 97/258/EHTY (EYVL L 102, s. 42; jäljempänä päätös 97/258/EHTY) komissio totesi samoin perustamissopimuksen 4 artiklan c alakohdassa tarkoitetulla tavalla yhteismarkkinoille soveltumattomiksi valtiontuen, jonka Italian tasavalta suunnitteli myöntävänsä viidestä asianomaisesta yrityksestä neljälle, joihin kuuluvat Lamifer ja Sidercamuna.
- 21 Komissio perusteli kyseiset päätökset täsmentäen erityisesti seuraavaa (pätös 97/258/EHTY):

”Komission — — on todettava, että tutkittavana olevissa tapauksissa täyttyvät kaikki muut ehdot paitsi tuotannon säännöllisyys, minkä vuoksi menettely aloitettiin.

Terästukisäännöissä asetetaan myöntämisen ehdoksi, että laitoksessa on ollut säännöllistä tuotantoa sulkemishetkellä, mutta ei määritellä selvästi, mitä säännöllisellä tarkoitetaan. Näin ollen komission [12.12.1994] — — tekemän päätöksen mukaan tämä edellytys täyttyy, jos tuensaajayritys on harjoittanut tuotantotoimintaa keskimäärin vähintään yhdessä vuorossa, eli vähintään kahdeksan tuntia viitenä päivänä viikossa vuoden 1993 alusta 28 päivään helmikuuta 1994, jolloin komissiolle ilmoitettiin asetuksesta nro 103/94, jonka sisällön Italian parlamentti muutti laiksi nro 481/94. Lisäksi Italian viranomaiset olisivat komission päätöksen mukaan voineet objektiivisin arviointiperustein osoittaa, että yritys, joka ei ollut täyttänyt kyseistä edellytystä, oli kuitenkin valmistanut säännöllisesti EHTY-terästeollisuustuotteita.

Tässä tapauksessa komissio olisi tutkinut tukea ottaen huomioon tämän erityispiirteen varmistukseksi säännöllistä tuotantoa koskevan edellytyksen täyttyminen.

Terästukisääntöjen 4 artiklan ja [12.12.1994 tehdyn] päätöksen tavoite on selvä: sulkemistukea voidaan myöntää ainoastaan sellaisille yrityksille, jotka harjoittavat huomattavaa toimintaa, toisin sanoen säännöllistä tuotantotoimintaa terästeollisuusmarkkinoilla. Yhteisön lainsäätävä ei ole kuitenkaan pitänyt tarpeellisenä eikä asianmukaisena myöntää poikkeusta — — perustamissopimuksen 4 artiklassa määrätystä yleisestä kiellosta, koska säännöllistä tuotantoa harjoittamattoman yrityksen sulkemisella ei ole huomattavia vaikutuksia markkinoihin.

Komission päätöksessä määrättyjen arviointiperusteiden sijaan voidaan näin ollen hyväksyä vaihtoehtoisia arviointiperusteita, jos niillä pystytään osoittamaan tuotannon säännöllisyys. On kuitenkin todettava, että Italian hallituksen ehdottamat arviointiperusteet (sähkösovimuksen voimassapito, henkilöstö, sijoittaminen laitoksiin ja niiden kunnossapito jne.) eivät osoita, että kyseiset yritykset olisivat harjoittaneet tuotantotoimintaa säännöllisesti, vaan ainoastaan sen, että ne olisivat voineet näin tehdä.

Terästukisääntöjen 4 artiklan muotoilu ei anna mahdollisuutta tulkita sitä laajasti siten, että tukeen oikeutetuiksi yrityksiksi voitaisiin katsoa sellaiset yritykset, jotka eivät ole harjoittaneet säännöllistä tuotantotoimintaa, vaan jotka ainoastaan olisivat voineet tuottaa säännöllisesti EHTY-tuotteita.”

Asian käsittelyn vaiheet

- 22 Moccia, Prolafer, Casilina ja Dora nostivat 19.10.1996 ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimeen toimittamillaan kannekirjelmillä kanteet, jotka kirjattiin vastaavassa järjestyksessä numeroilla T-164/96, T-165/96, T-166/96 ja T-167/96.
- 23 Lamifer nosti 18.4.1997 ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimeen toimittamallaan kannekirjelmällä kanteen, joka kirjattiin numerolla T-122/97.

- 24 Sidercamuna nosti 22.4.1997 ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimeen toimittamallaan kannekirjelmällä kanteen, joka kirjattiin numerolla T-130/97.
- 25 Moccia jätti 28.11.1996 ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimeen toimittamallaan erillisellä asiakirjalla perustamissopimuksen 39 artiklan nojalla välimiä koskevan hakemuksen, jossa se vaati, että päätöksen 96/678/EHTY ja sitä edeltäneiden tointen täytäntöönpanoa lykättäisiin ja että komissio velvoitettaisiin kehottamaan Italian viranomaisia lykkäämään laissa nro 481/94 tarkoitettujen sulkemistukien maksamista siihen asti, kunnes pääasiassa on annettu ratkaisu, ja jossa se vaati toissijaisesti, että komissio aloittaa uudelleen kontradiktorisen menettelyn Moccialle tarkoitetun tuen tutkimiseksi.
- 26 Kantajan välimiähakemus hylättiin ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen presidentin asiassa T-164/96 R, Moccia Irme vastaan komissio, 17.12.1996 antamalla määräyksellä (Kok. 1996, s. II-2261).
- 27 Kyseisestä määräyksestä tehty valitus hylättiin yhteisöjen tuomioistuimen presidentin asiassa C-89/97 P (R), Moccia Irme vastaan komissio, 30.4.1997 antamalla määräyksellä (Kok. 1997, s. I-2327).
- 28 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin (laajennettu kolmas jaosto) päätti esittelevän tuomarin kertomuksen perusteella aloittaa suullisen käsittelyn ilman asian selvittämistoimia.
- 29 Asianosaisten lausumat ja vastaukset ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen suullisiin kysymyksiin kuultiin 17.11.1998 pidetyissä julkisissa istunnoissa.
- 30 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen laajennetun kolmannen jaoston puheenjohtajan 18.12.1998 antamalla määräyksellä asiat yhdistettiin tuomion antamista varten.

Asianosaisten vaatimukset

- 31 Moccia vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin
- kumoaa perustamissopimuksen 33 ja 36 artiklan nojalla päätöksen 96/678/EHTY sekä näin ollen tarpeen vaatiessa poistaa muiden tätä päätöstä edeltäneiden, sen yhteyteen kuuluvien tai siihen liittyvien toimien vaikutuksen;
  - velvoittaa komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.
- 32 Prolafer vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin
- kumoaa päätöksen 96/678/EHTY ja 12.12.1994 tehdyn päätöksen sekä tarpeen vaatiessa viidennen terästukisäännösten 4 artiklan 2 kohdan toisen luetelmakohdan ja kaikki edeltäneet, liitännäiset tai johdetut toimet, olivatpa nämä minkälaisia tahansa.
- 33 Casilina vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin
- kumoaa päätöksen 96/678/EHTY ja 12.12.1994 tehdyn päätöksen sekä kaikki edeltäneet, liitännäiset tai johdetut toimet, olivatpa nämä minkälaisia tahansa;
  - velvoittaa komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

34 Dora vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- kumoaa päätöksen 96/678/EHTY ja 12.12.1994 tehdyn päätöksen sekä kaikki edeltäneet, liitännäiset tai johdetut toimet, olivatpa nämä minkälaisia tahansa;
- velvoittaa komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

35 Lamifer vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- kumoaa päätöksen 97/258/EHTY ja 12.12.1994 tehdyn päätöksen sekä kaikki edeltäneet, liitännäiset tai johdetut toimet.

36 Sidercamuna vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- kumoaa päätöksen 97/258/EHTY;
- määrää kaikista muista toimenpiteistä kantajan etujen suojaamiseksi sekä oikeudellisin perustein että kohtuusperustein;
- velvoittaa vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

37 Komissio vaatii kussakin asiassa, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

— hylkää kanteen;

— velvoittaa kantajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Tutkittavaksi ottaminen

38 Komissio on kyseisissä kuudessa asiassa vaatinut, ettei kanteita tule ottaa tutkittavaksi niiden kohtien osalta, jotka koskevat toisaalta viidettä terästukisäännöstä ja toisaalta 12.12.1994 tehtyä päätöstä.

Tutkimatta jättämisen puolesta esitetyt väitteet, jotka liittyvät viidennen terästukisäännösten riitauttamiseen

39 Komissio kiistää toisaalta tietyissä kanteissa esitettyjen vaatimusten asiaankuuluvuuden niiltä osin kuin kyseiset vaatimukset on muodollisesti kohdistettu viidettä säännöstä vastaan. Toisaalta se toteaa, että asiassa T-130/97 viidennen säännösten osalta tehty lainvastaisuusväite on tehty liian myöhään.

1. Väite, joka koskee sitä, että tiettyihin kanteisiin sisältyvät vaatimukset eivät ole asiaankuuluvia niiltä osin kuin ne on muodollisesti kohdistettu viidettä säännöstöä vastaan

40 Komissio toteaa, että Prolafer, Casilina, Dora ja Lamifer haluavat perustamis-sopimuksen 36 artiklan kolmannen kohdan perusteella vedota kaikkien 12.12.1994 tehtyä päätöstä ja päätöksiä 96/678/EHTY ja 97/258/EHTY edeltäneiden toimien lainvastaisuuteen tarkoittaen siten viidettä säännöstöä. Kantajien väitteillä pyritään kuitenkin ainoastaan osoittamaan, että komissio on rikkonut kyseistä säännöstöä, eikä asettamaan säännöstöä kyseenalaiseksi.

41 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin toteaa tältä osin, että väite, jonka komissio on esittänyt kanteiden tutkittavaksi ottamisesta ja johon kantajat eivät ole ottaneet kantaa, on perusteeton. On totta, että kyseisissä asioissa yhtään väitettä ei ole kohdistettu suoraan viidenteen säännöstöön, sillä viides säännöstö on päinvastoin peruste, johon vedoten 12.12.1994 tehdyn päätöksen, päätöksen 96/678/EHTY ja päätöksen 97/258/EHTY lainmukaisuus on riitautettu. Tämä tilanne ei kuitenkaan itsessään ole sellainen, että kyseiset vaatimukset olisi sen vuoksi jätettävä tutkimatta.

2. Asiassa T-130/97 viidettä säännöstöä vastaan tehdyn lainvastaisuusväitteen myöhäisyyteen perustuva oikeudenkäyntiväite

42 Asian Sidercamuna osalta komissio vaatii, että viidettä terästukisäännöstöä vastaan esitetty lainvastaisuusväite, joka on komission mukaan esitetty ensimmäisen kerran kantajan vastauksessa ja on näin ollen uusi kanneperuste, on jätettävä tutkimatta.

43 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin toteaa, että työjärjestyksen 48 artiklan 2 kohdan mukaan asian käsittelyn kuluessa ei saa vedota uuteen kanneperusteeseen, ellei se perustu käsittelyn aikana esille tulleisiin oikeudellisiin seikkoihin tai tosiseikkoihin.

- 44 Tässä tapauksessa asian T-130/97 kantaja väittää kannekirjelmässään, että kun otetaan huomioon terästeollisuuden tukiohjelman ensisijaisen tavoite eli tuotantokapasiteetin vähentäminen, olisi lainvastaista asettaa tämän tavoitteen toteuttamiselle edellytyksiä, joilla ei ole mitään yhteyttä tavoitteeseen, kuten säännöllisen tuotannon määrää koskeva edellytys. Kantaja vetoaa vastauksessaan tähän väitteeseen perustellakseen sen, että se oli esittänyt lainvastaisuusväitteen viidettä säännöstöä vastaan jo kannekirjelmässä.
- 45 Komissio katsoo kuitenkin, että kyseisellä väitteellä, joka on esitetty kannekirjelmässä, ei aseteta kyseenalaiseksi viidettä säännöstöä, vaan että sen tarkoituksena on todellisuudessa arvostella sitä, että kyseistä säännöstöä on rikottu tai että sitä on tulkittu virheellisesti siihen perustuvilla toimilla.
- 46 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin toteaa, että kantajan esittämässä väitteessä arvostellaan sitä, että viidennen säännöstön yhden tavoitteen eli tuotantokapasiteetin vähentämisen toteuttamiselle asetetaan edellytys, jolla ei ole yhteyttä tavoitteeseen, nimittäin säännöllisen tuotannon olemassaolo. Kuten edellä 5 kohdassa on kuitenkin todettu, kyseinen edellytys asetetaan viidennen säännöstön 4 artiklan 2 kohdan toisessa luetelmakohtassa. Tästä seuraa, että väitteessä arvostellaan viidennen säännöstön kyseistä määräystä.
- 47 Kyseinen väite on lisäksi esitetty kannekirjelmän ensimmäistä kanneperustetta eli sitä, että komissio on loukannut tehokkaan vaikutuksen periaatetta, koskevassa osassa eikä siinä osassa, jossa erityisesti arvostellaan viidennen säännöstön 4 artiklan rikkomista kyseiseen säännöstöön perustuvilla toimilla.
- 48 Tästä seuraa, että kyseinen väite on viidennen säännöstön 4 artiklan 2 kohdan toista luetelmakohtaa vastaan esitetty lainvastaisuusväite. Koska väite esitettiin jo kannekirjelmässä, sitä ei esitetty liian myöhään. Komission esittämä tutkimatta jättämistä koskeva väite on näin ollen hylättävä.

Tutkimatta jättämisen puolesta esitetyt väitteet, jotka liittyvät 12.12.1994 tehdyn päätöksen riittauttamiseen

- 49 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin toteaa aluksi, että Prolafer, Casilina, Dora ja Lamifer väittävät 12.12.1994 tehdyn päätöksen olevan lainvastainen ja vaativat sen kumoamista.
- 50 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin toteaa, että kantajat pyrkivät todellisuudessa osoittamaan 12.12.1994 tehdyn päätöksen lainvastaisuuden liitännäisellä tavalla niiden kumoamiskanteiden yhteydessä ja tueksi, joita ne ovat nostaneet niitä päätöksiä vastaan, joissa on kieltäydytty antamasta lupaa tuille, eli näin ollen lainvastaisuusväitteen muodossa.
- 51 Moccia ja Sidercamuna ovat nimenomaan esittäneet lainvastaisuusväitteen 12.12.1994 tehtyä päätöstä vastaan.
- 52 Kaikilla lainvastaisuusväitteillä, jotka kyseisissä kuudessa yhdistetyssä asiassa on näin ollen esitetty 12.12.1994 tehtyä päätöstä vastaan, pyritään riittauttamaan peruste, jonka komissio on sisällyttänyt kyseiseen päätökseen määritelläkseen viidennen säännösten 4 artiklan 2 kohdan toisessa luetelmakohdassa määrätyn säännöllistä tuotantoa koskevan edellytyksen, eli sitä, että sulkemistukea hakevalla yrityksellä oli vuoden 1993 alusta vuoden 1994 helmikuuhun ollut oltava tuotantotoimintaa keskimäärin vähintään yhdessä vuorossa eli vähintään kahdeksan tuntia päivässä viitenä päivänä viikossa.
- 53 Komissio vaatii, että kyseiset lainvastaisuusväitteet on jätettävä tutkimatta.
- 54 Komissio esittää tältä osin kaksi väitettä. Ensimmäinen, joka on esitetty kaikkien asioiden osalta, perustuu siihen, että komission mukaan päätökset 96/678/EHTY ja 97/258/EHTY (jäljempänä kanteiden kohteena olevat päätökset) eivät perustu

12.12.1994 tehtyyn päätökseen vaan suoraan viidenteen terästukisäännöstöön. Toinen väite, joka on esitetty asioiden Lamifer ja Sidercamuna osalta, perustuu siihen, että 12.12.1994 tehty päätös on komission mukaan korkeintaan perustana menettelyn aloittamista koskevalle päätökselle, joka on tehty viidennen säännösten 6 artiklan 4 kohdan nojalla, mutta ei myöhemmälle, tuen myöntämättä jättämistä koskevalle päätökselle, joka on aikaisempaan päätökseen nähden ainoastaan vahvistava toimi.

1. Väite, jonka mukaan kanteiden kohteena olevat päätökset eivät perustu 12.12.1994 tehtyyn päätökseen vaan suoraan viidenteen säännöstöön

- 55 Komissio väittää, että tässä tapauksessa ei ole yhteyttä kanteiden kohteena olevien päätösten ja 12.12.1994 tehdyn päätöksen välillä. Viidennen säännösten 6 artiklan 6 kohdan nojalla kaikki kyseisen säännösten 4 ja 5 artiklassa tarkoitettut yksittäiset tapaukset on nimittäin ilmoitettava komissiolle, jotta komissio voi ilmaista käsityksensä niistä, eikä ilmoittamisvelvollisuus ole riippuvainen sellaisen päätöksen tekemisestä, jolla annetaan samojen artiklojen perusteella lupa yleiseen tukijärjestelmään. Tästä seuraa komission mukaan se, ettei kanteiden kohteena olevien päätösten voida katsoa perustuvan oikeudellisesti 12.12.1994 tehtyyn päätökseen vaan ainoastaan, niiltä osin kuin se on käsiteltävinä olevien asioiden kannalta merkityksellistä, viidennen säännösten 6 artiklan 6 kohtaan.

- 56 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin toteaa, että kun kysymyksessä on kumoamiskanne, joka on nostettu yksittäispäätöstä vastaan, kantaja voi vedota sellaisten yleisten päätösten tiettyjen määräysten lainvastaisuuteen, joiden soveltamiseksi kanteen kohteena oleva päätös on tehty, tosin ainoastaan silloin kun yksittäispäätös perustuu sääntöihin, joiden lainvastaisuuteen on vedottu (yhdistetyt asiat 275/80 ja 24/81, Krupp Stahl v. komissio, tuomio 28.10.1981, Kok. 1981, s. 2489, 32 kohta; asia 258/80, Rumi v. komissio, tuomio 16.2.1982,

Kok. 1982, s. 487, 6 kohta; yhdistetyt asiat 140/82, 146/82, 221/82 ja 226/82, Walzstahl-Vereinigung ja Thyssen v. komissio, tuomio 21.2.1984, Kok. 1984, s. 951, 20 kohta ja asia 151/83, Alpa v. komissio, tuomio 11.10.1984, Kok. 1984, s. 3519, 9 kohta).

- 57 Tässä tapauksessa kanteiden kohteena olevissa päätöksissä viitataan nimenomaisesti 12.12.1994 tehtyyn päätökseen, jolla on hyväksytty laki nro 481/94 ja jota vastaan on tehty lainvastaisuusväite. Päätöksissä todetaan, että vaikka viidennessä terästukisäännöstössä asetetaan tukien myöntämisen edellytykseksi se, että yrityksellä on ollut säännöllistä tuotantotoimintaa sulkemishetkeen saakka, siinä ei kuitenkaan määritellä selvästi, mitä säännöllisellä tarkoitetaan. Päätöksissä todetaan, että 12.12.1994 tehdyssä päätöksessä sulkemistukien saamisen edellytykseksi asetettiin tämän vuoksi se, että yrityksillä oli vuoden 1993 alusta vuoden 1994 helmikuuhun oltava tuotantotoimintaa keskimäärin vähintään yhdessä vuorossa viitenä päivänä viikossa. Päätöksissä todetaan, että vaikka kantajat täyttivät muut viidennen säännösten 4 artiklassa määritellyt edellytykset, ne eivät täyttäneet kyseistä edellytystä. Päätösten mukaan tämän havainnon vuoksi viidennen säännösten 6 artiklan 4 kohdassa määrätty menettely aloitettiin. Päätöksissä huomautetaan, että Italian hallitus ei muilla objektiivisilla perusteilla 12.12.1994 tehdyn päätöksen mukaisesti osoittanut, että kantajat olisivat kuitenkin säännöllisesti valmistaneet EHTY-tuotteita.
- 58 Tästä seuraa, että 12.12.1994 tehdyssä päätöksessä on määritelty edellytys, jonka soveltaminen kantajiin johti viidennen säännösten 6 artiklan 4 kohdassa tarkoitettun menettelyn aloittamiseen ja jota sovellettaessa tukien todettiin lopulta olevan perustamissopimuksen 4 artiklan c alakohdassa tarkoitettulla tavalla yhteismarkkinoille soveltumattomia.
- 59 Kanteiden kohteena olevat päätökset perustuvat tältä osin 12.12.1994 tehdyssä päätöksessä olevaan, säännöllisen tuotannon edellytystä koskevaan määritelmään, josta on määrätty viidennen säännösten 4 artiklan 2 kohdan toisessa luetelmakohdassa. Tämä säännöllisen tuotannon edellytystä koskeva määritelmä on puolestaan 12.12.1994 tehtyä päätöstä vastaan esitetyn lainvastaisuusväitteen

kohde. Tästä seuraa, että kanteiden kohteena olevat päätökset perustuvat sääntöön, jota on väitetty lainvastaiseksi. Komission esittämä tutkimatta jättämistä koskeva väite ei näin ollen ole perusteltu.

- 60 Komissio väittää ensiksi kaikkien kuuden yhdistetyn asian osalta, että viidennen säännösten 6 artiklan 6 kohdan mukaisesti sille oli ilmoitettava kaikki yksittäiset tukitapaukset eikä ilmoitusvelvollisuus ollut riippuvainen sellaisen päätöksen tekemisestä, jolla annetaan lupa yleiseen tukijärjestelmään, joten kanteiden kohteena olevien päätösten ei voida katsoa perustuvan oikeudellisesti 12.12.1994 tehtyyn päätökseen vaan ainoastaan viidennen säännösten 6 artiklan 6 kohtaan. Komissio lisää, että vaikka kyseistä päätöstä ei olisi, kanteiden kohteena olevat päätökset olisi voitu tehdä pätevästi ja niillä olisi ollut kaikki samat vaikutukset. Tämän väitteen kanssa ristiriidassa on kuitenkin se, että tutkiessaan yksittäisiä tukitapauksia, jotka on ilmoitettu sille sen jälkeen, kun yleinen tukijärjestelmä oli hyväksytty 12.12.1994 tehdyllä päätöksellä, komissio arvioi säännöllistä tuotantoa koskevan edellytyksen täyttymistä viittaamalla kyseisessä päätöksessä määriteltyyn perusteeseen, joten kyseinen peruste on tältä osin kanteiden kohteena olevien päätösten oikeudellinen perusta.
- 61 Komissio väittää toiseksi asioissa T-164/96, T-165/96, T-166/96, T-167/96 ja T-122/97, että viidennen säännösten 4 artiklan 2 kohdan toisessa luetelmakohdassa määrättyä säännöllistä tuotantoa koskevaa edellytystä on täsmennetty 12.12.1994 tehdyssä komission päätöksessä ainoastaan esimerkinomaisesti yhteisymmärryksessä Italian hallituksen kanssa. Tämän väitteen kanssa on kuitenkin ristiriidassa se, että komissio sen sijaan, että se olisi pitänyt 12.12.1994 tehdyssä päätöksessä omaksuttua perustetta ainoastaan esimerkkinä, joka ei ole sitova, aloitti sitä soveltaen viidennen säännösten 6 artiklan 4 kohdassa määrätyn menettelyn ja sen jälkeen totesi tukihankkeiden olevan soveltumattomia yhteismarkkinoille.
- 62 Komissio väittää kolmanneksi asioissa T-164/96, T-166/96, T-167/96, T-122/97 ja T-130/97, että vaikka 12.12.1994 tehdyssä päätöksessä on määritelty peruste, jolla täsmennettiin viidennen säännösten 4 artiklan 2 kohdan toisessa luetelmakohdassa määrättyä säännöllistä tuotantoa koskevaa edellytystä, siinä on samalla annettu Italian hallitukselle mahdollisuus näyttää objektiivisin perustein, että yritys, joka ei täytä kyseistä edellytystä, oli kuitenkin säännöllisesti valmistanut

EHTY-terästuotteita, joten se, että kanteiden kohteena olevissa päätöksissä viitataan kyseiseen päätökseen, ei ole ratkaisevaa. Tuki olisi näin ollen voitu sallia huolimatta siitä, että 12.12.1994 tehdyssä päätöksessä määritelty peruste ei täyttynyt, joten kyseinen päätös ei komission mukaan ole kanteiden kohteena olevien päätösten perusta. Tämän väitteen kanssa on kuitenkin ristiriidassa se, että kanteiden kohteena olevista päätöksistä ilmenee, että komissio vaati kantajina olevia yrityksiä täyttämään kyseisen perusteen, että kyseisen perusteen täyttämättä jättäminen merkitsi viidennen säännösten 6 artiklan 4 kohdassa määrätyn menettelyn aloittamista ja että haetut tuet todettiin soveltumattomiksi yhteismarkkinoille, koska Italian hallitus ei komission arvion mukaan kyennyt osoittamaan vaihtoehtoisten objektiivisten perusteiden olemassaoloa. Tästä seuraa, että tukien epäminen johtui loppujen lopuksi 12.12.1994 tehdyssä päätöksessä määritellyn perusteen täyttämättä jättämisestä, sillä kyseisellä perusteella luodaan oletama, jota Italian hallitus ei tässä tapauksessa ole kyennyt kumoamaan. Kanteiden kohteena olevat päätökset perustuvat näin ollen tältä osin kyseiseen perusteeseen.

- 63 Komissio väittää neljänneksi asiassa T-164/96, että pelkästään se, että 12.12.1994 tehty päätös mainitaan päätöksessä 96/678/EHTY, ei sellaisenaan ole ratkaisevaa, koska Moccialla ei viiteajanjaksona ole ollut mitään tuotantotoimintaa, joten ensiksi mainitussa päätöksessä määritelty peruste ei ole ollut sovellettavissa. Tämän väitteen kanssa on kuitenkin ristiriidassa se, että muodollisesta näkökulmasta katsoen päätöksessä 96/678/EHTY todetaan, että kyseistä perustetta sovelletaan kantajaan. Perustetta sitä paitsi tosiasiallisesti sovellettiin, erityisesti koska kantajan tuotantotoimintaa arvioitiin viittaamalla ainoastaan tässä perusteessa määrättyyn ajanjaksoon eli vuoden 1993 tammi-kuun ja vuoden 1994 helmikuun väliseen aikaan eikä esimerkiksi viidennen säännösten voimaantuloa, joka tapahtui 1.1.1992, seuranneeseen aikaan.

2. Väite, jonka mukaan päätös 97/258/EHTY on ainoastaan vahvistava toimi

- 64 Komissio väittää asioissa T-122/97 ja T-130/97, että perustetta, jolla määriteltiin säännöllistä tuotantoa koskeva edellytys ja joka asetettiin 12.12.1994 tehdyssä

päätöksessä, sovellettiin kantajiin jo ennen päätöksen 97/258/EHTY tekemistä tekemällä tätä ennen päätös, jolla aloitettiin viidennen säännösten 6 artiklan 4 kohdassa määrätty tukien tutkintamenettely. Viimeksi mainitussa päätöksessä komission mukaan itse asiassa todettiin, että kantajat eivät täyttäneet kyseistä perustetta, ja tällä päätöksellä kehoitettiin tämän jälkeen Italian viranomaisia osoittamaan muilla objektiivisilla perusteilla säännöllisen tuotantotoiminnan olemassaolo. Päätöksen 97/258/EHTY tarkoituksena oli komission mukaan sen toteaminen, että Italian viranomaiset eivät kyenneet antamaan kyseistä näyttöä. Päätöksessä todettiin myös, että kantajat eivät täyttäneet 12.12.1994 tehdystä päätöksessä määrättyä perustetta, mutta kyseessä oli tältä osin ainoastaan vahvistava toimi. Koska kantajat eivät määräajassa nostaneet kannetta viidennen säännösten 6 artiklan 4 kohdassa määrätyn menettelyn aloittamista koskevan päätöksen kumoamiseksi ja koska ne eivät tällaisen kanteen yhteydessä esittäneet lainvastaisuusväitettä 12.12.1994 tehdyllä päätöksellä määrättyä perustetta vastaan, ne ovat menettäneet oikeutensa se esittämiseen tässä oikeudenkäynnissä.

- 65 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin toteaa, että kantajat vetoavat 12.12.1994 tehdyn päätöksen lainvastaisuuteen päätöksen 97/258/EHTY kumoamiseksi nostamansa kanteen tueksi. Komission esittämällä tutkimatta jättämisestä koskevalla väitteellä pyritään riitauttamaan se, että kantajilla olisi tämä mahdollisuus, sillä perusteella, että niillä olisi ollut mahdollisuus vedota siihen sellaisen kanteen yhteydessä, joka olisi nostettu tutkintamenettelyn aloittamista koskevasta päätöksestä. On kuitenkin riittävää, että todetaan, että päätöksellä 97/258/EHTY on omia oikeusvaikutuksia, joihin kuuluu tuen lopullinen epääminen, ja että kantajilla on näin ollen oltava käytössään muutoksenhakukeino tällaista päätöstä vastaan (ks. vastaavasti asia 730/79, Philip Morris v. komissio, tuomio 17.9.1980, Kok. 1980, s. 2671, 5 kohta ja asia C-188/92, TWD Textilwerke Deggendorf, tuomio 9.3.1994, Kok. 1994, s. I-833, 14 kohta), mikä merkitsee mahdollisuutta vedota kyseisestä päätöksestä nostetun kumoamiskanteen tueksi sellaisen päätöksen lainvastaisuuteen, johon riitautettu päätös perustuu, riippumatta siitä, ovatko kantajat riitauttaneet päätöksen riidanalaista tukea koskevan tutkintamenettelyn aloittamisesta (asia T-129/96, Preussag Stahl v. komissio, tuomio 31.3.1998, Kok. 1998, s. II-609, 31 kohta).

- 66 Tästä seuraa, että toinen tutkimatta jättämisestä koskeva väite, joka koskee 12.12.1994 tehtyä päätöstä vastaan esitettyä lainvastaisuusväitettä, ei ole perusteltu.

Pääasia

- 67 Kantajat esittävät kanneperusteita, jotka koskevat toisaalta kanteiden kohteena olevien päätösten sisältöä (I) ja toisaalta kyseisiä päätöksiä koskevan perusteluvelvollisuuden loukkaamista (II).

I Kanteiden kohteena olevien päätösten sisältöä koskevat kanneperusteet

Alustavia toteamuksia

- 68 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin toteaa, että käyttäessään perustamissopimuksen 33 artiklan ensimmäisen kohdan toiseen virkkeeseen perustuvaa toimivaltaansa ratkaista kanteita, jotka koskevat komission päätösten tai suositusten kumoamista ”yhteisön tuomioistuin ei — — saa tutkia sitä taloudellisista tosiseikoista tai olosuhteista johtuvan tilanteen arviointia, jonka perusteella komissio on tehnyt päätöksensä tai antanut suosituksensa, ellei ole kanneltu siitä, että komissio on käyttänyt harkintavaltaa väärin taikka ilmeisesti jättänyt noudattamatta tämän sopimuksen määräyksiä tai sen soveltamista koskevaa oikeussääntöä”.
- 69 Tämä ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen harkintavallan rajoitus koskee myös sellaisten päätösten ja suositusten tutkimista, joista on tehty lainvastaisuusväite perustamissopimuksen 36 artiklan kolmannen kohdan nojalla. Viimeksi mainitusta määräyksestä itse asiassa ilmenee, että tällainen riitauttaminen on tehtävä perustamissopimuksen ”33 artiklan ensimmäisessä kohdassa määrätyn edellytyksin” (ks. vastaavasti yhdistetyt asiat 154/78, 205/78, 206/78, 226/78, 227/78, 228/78, 263/78, 264/78, 31/79, 39/79, 83/79 ja 85/79, Ferriera Valsabbia ym. v. komissio, tuomio 18.3.1980, Kok. 1980, s. 907, 10 kohta).

- 70 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin toteaa ilmeisen noudattamatta jättämisen käsitteestä, että sanalla ”ilmeisesti” tarkoitetaan sitä, että oikeussääntöjen noudattamatta jättäminen on tietynasteista siten, että tämä noudattamatta jättäminen näyttää perustamissopimuksen määräykset huomioon ottaen johtuvan sitä tilannetta koskevasta ilmeisestä arviointivirheestä, jonka perusteella päätös on tehty (ks. asia 6/54, Alankomaat v. korkea viranomainen, tuomio 21.3.1955, Kok. 1955, s. 201 ja 225; yhdistetyt asiat 15/59 ja 29/59, Société métallurgique de Knutange v. korkea viranomainen, tuomio 12.2.1960, Kok. 1960, s. 9 ja 28 ja asia C-399/95 R, Saksa v. komissio, määräys 3.5.1996, Kok. 1996, s. I-2441, 62 kohta).
- 71 Harkintavallan väärinkäytön käsitteen osalta ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin toteaa, että toimenpide on harkintavallan väärinkäytön tulosta vain silloin, kun objektiivisten, asianmukaisten ja yhtäpitävien seikkojen perusteella on selvää, että toimenpide on toteutettu yksinomaan tai ainakin ratkaiseviltä osin muiden kuin ilmoitettujen päämäärien saavuttamiseksi tai tapaukseen liittyvien seikkojen käsittelemiseksi erityisesti määrätyn menettelyn kiertämiseksi (ks. asia C-331/88, Fedesa ym., tuomio 13.11.1990, Kok. 1990, s. I-4023, 24 kohta ja asia T-57/91, Naloo v. komissio, tuomio 24.9.1996, Kok. 1996, s. II-1019, 327 kohta).

Perustamissopimuksen soveltumattomuutta koskevat kanneperusteet

- 72 Kantajat esittävät kanneperusteita, joiden mukaan perustamissopimusta ei voida soveltaa tässä tapauksessa.

A Kanneperuste, jonka mukaan kantajia ei voida pitää EHTY-terästeollisuus-yrityksinä

- 73 Moccia ja Sidercamuna väittävät, että yritys, joka aikoo sulkea laitoksensa, ei enää ole perustamissopimuksen 80 artiklassa tarkoitettu EHTY-terästeollisuus-

yritys ja että näin ollen kyseistä perustamissopimusta, sen 4 artiklan c alakohdassa määrätty kielto mukaan lukien, ei voida soveltaa niihin.

- 74 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin toteaa kuitenkin, että EHTY-terästeollisuusyritys, joka hakee sulkemistukia, säilyttää kyseisen ominaisuutensa, kunnes sen tuotantotoiminta on lopetettu täydellisesti ja lopullisesti, mahdollisesti edellä mainittujen tukien saamisen perusteella. Tässä tapauksessa on katsottava selvityksi, että silloin kun kantajat hakivat tukia ne joko harjoittivat EHTY-tuotantotoimintaa tai, elleivät ne harjoittaneet tällaista toimintaa, ne eivät kuitenkaan olleet sulkeneet laitoksiaan lopullisesti. Komissio saattoi näin ollen perustellusti katsoa, että kantajat olivat EHTY-terästeollisuusyrityksiä. Kanneperuste on näin ollen hylättävä.

B Kanneperuste, jonka mukaan sulkemistuki ei kuulu perustamissopimuksen 4 artiklan c alakohdassa olevan kiellon soveltamisalaan, koska se ei ole omiaan vääristämään kilpailua

- 75 Moccia väittää pääasiallisesti, että viidennessä terästukisäännöstössä, joka on perustamissopimuksen 95 artiklaan perustuva poikkeus perustamissopimuksen 4 artiklan c alakohdassa olevasta kiellosta, olisi noudatettava perustamissopimuksen peruseriaatteita ja etenkin rajoituttava siihen, mikä on tarpeen kilpailun vääristymisen estämiseksi. Kilpailukyvyttömäksi oletetun yrityksen sulkeminen ei voi vääristää kilpailua. Tästä seuraa se, että sulkemistuki, joka myönnetään tällaiselle yritykselle, ei ole kielletty, eikä sitä näin ollen voida säännellä viidennellä säännöstöllä.

- 76 Vastaavalla tavalla Sidercamuna väittää, että edellä mainituilla perusteilla sulkemistukea, jota on haettu tällaisessa tilanteessa, ei voida pitää perustamissopimuksen 4 artiklan c alakohdassa tarkoitettuna tukena. Toissijaisesti Sidercamuna

esittää, että jos tuki kuitenkin katsottaisiin tällaiseksi, sen myöntäminen ei kuitenkaan ole kiellettyä.

- 77 Kantajat esittävät kanneperusteensa tueksi kolme väitettä.
- 78 Moccia väittää, että EHTY:n perustamissopimuksessa tarkoitettu valtion myöntämän tuen käsite on sama kuin EY:n perustamissopimuksen vastaava käsite siten, että jos kilpailuun ei kohdistu vahingollisia vaikutuksia, tuki soveltuu yhteismarkkinoille myös EHTY:n perustamissopimuksen järjestelmässä.
- 79 Sidercamuna viittaa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen asiassa T-244/94, *Wirtschaftsvereinigung Stahl ym. vastaan komissio*, 24.10.1997 antamaan tuomioon (Kok. 1997, s. II-1963), jonka 32 kohdassa todetaan seuraavaa:
- ”Perustamissopimuksen 4 artiklan c alakohdassa kielletään pääasiallisesti valtion myöntämät tuet hiili- ja teräsyhteisössä siltä osin kuin ne voivat vaarantaa perustamissopimuksessa määriteltyjen yhteisön olennaisten tavoitteiden toteuttamisen, erityisesti vapaan kilpailun järjestelmän vakiinnuttamisen.”
- 80 Sidercamuna toteaa tämän perusteella, että tuki kielletään perustamissopimuksen 4 artiklan c alakohdassa ainoastaan siltä osin kuin sillä saattaa olla vaikutusta kilpailun tasapainoon.
- 81 Sidercamuna viittaa myös yhteisöjen tuomioistuimen asiassa 30/59, *De Gezamenlijke Steenkolenmijnen in Limburg vastaan korkea viranomainen*, 23.2.1961 antamaan tuomioon (Kok. 1961, s. 1 ja 40, neljäs kohta; Kok. Ep. I, s. 69 ja 78,

neljäs kohta), jossa perustamissopimuksen mukaisen tuen käsitteen kuvaamiseksi viitataan perustamissopimuksen 5 artiklan toisen kohdan kolmannen luettelukohdan sisältöön, jossa määrätään, että yhteisön tehtävänä on varmistaa tavanomaisten kilpailun edellytysten syntyminen, ylläpitäminen ja noudattaminen.

- 82 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin toteaa, että perustamissopimuksen 4 artiklan tavoite on, kuten edellä on mainittu, varmistaa ”tavanomaisten kilpailun edellytysten syntyminen, ylläpitäminen ja noudattaminen” (edellä 81 kohdassa mainittu asia *De Gezamenlijke Steenkolenmijnen in Limburg v. korkea viranomainen*, Kok. 1961, s. 43; Kok. Ep. I, s. 80). Kyseisen määräyksen c alakohdassa kielletään valtioiden ”muodossa tai toisessa” myöntämä tuki ja avustukset. Tätä sanamuotoa ei ole perustamissopimuksen 4 artiklan a, b ja d alakohdassa, ja sillä annetaan näin ilmaistulle kiellolle epätavanomaisen laaja ulottuvuus (em. tuomio, Kok. 1961, s. 42; Kok. Ep. I, s. 80). Tällä tavalla ilmaistu kiello on muotoiltu erityisen ankaraksi, koska se kohdistuu hiilen ja teräksen yhteismarkkinoiden toimintaan suoraan vaikuttaviin toimenpiteisiin, joita sellaisinaan pidetään kyseisten yhteismarkkinoiden luomisen edellytysten vastaisena. Tämän vuoksi tukien on katsottava olevan soveltumattomia yhteismarkkinoille ilman, että olisi tarpeen osoittaa tai edes tutkia, onko kilpailun edellytyksiä haitattu tai voiko näin mahdollisesti käydä (ks. julkisasiamies M. Lagrangen em. asiassa *De Gezamenlijke Steenkolenmijnen in Limburg v. korkea viranomainen* esittämä ratkaisuehdotus, Kok. 1961, s. 59 ja 76; Kok. Ep. I, s. 69).
- 83 EHTY:n perustamissopimuksen 4 artiklan c alakohdan järjestelmä eroaa näin ollen EY:n perustamissopimuksen 92 artiklan 1 kohdan (josta on muutettuna tullut EY 87 artiklan 1 kohta) järjestelmästä. Ensiksi mainitussa kielletään yleisesti ja ehdottomasti kaikki tuet, koska ne ovat luonnostaan hiilen ja teräksen yhteismarkkinoiden luomisen edellytysten vastaisia. Toisessa järjestelmässä tuki kielletään sitä vastoin ainoastaan silloin, kun se vääristää tai uhkaa vääristää kilpailua suosimalla jotakin yritystä tai tuotannonalaa.
- 84 Tästä seuraa, että sulkemistuki, jonka jäsenvaltio myöntää EHTY-terästeollisuusyritykselle, kuuluu perustamissopimuksen 4 artiklan c alakohdassa olevan kiellon soveltamisalaan ilman, että on tarpeen osoittaa, että kilpailun edellytyksiä

on tosiasiaa haitattu. Viidettä säännöstöä, jonka tarkoituksena on poiketa kyseisestä kiellosta, voidaan näin ollen soveltaa tällaiseen tukeen.

- 85 Tätä päätelmää ei aseteta kyseenalaiseksi edellä 79 kohdassa mainitussa asiassa *Wirtschaftsvereinigung Stahl* ym. vastaan komissio annetussa tuomiossa ja edellä 81 kohdassa mainitussa asiassa *De Gezamenlijke Steenkolenmijnen in Limburg* vastaan korkea viranomainen annetussa tuomiossa, joihin molempiin kantajat ovat vedonneet.
- 86 Edellä 79 kohdassa mainitussa asiassa *Wirtschaftsvereinigung Stahl* ym. vastaan komissio annetussa tuomiossa toki todetaan samoin kuin kahdessa muussa samana päivänä annetussa tuomiossa (asia T-239/94, EISA v. komissio, tuomio 24.10.1997, Kok. 1997, s. II-1839, 61 kohta ja asia T-243/94, *British Steel* v. komissio, tuomio 24.10.1997, Kok. 1997, s. II-1887, 40 kohta), että perustamissopimuksen 4 artiklan c alakohdassa kielletään pääasiallisesti valtion myöntämät tuet yhteisössä siltä osin kuin ne voivat vaarantaa perustamissopimuksessa määriteltyjen yhteisön olennaisten tavoitteiden toteuttamisen, erityisesti vapaan kilpailun järjestelmän vakiinnuttamisen. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin lisää myös (ks. em. asia *Wirtschaftsvereinigung Stahl* ym. v. komissio, tuomion 33 kohta; em. asia EISA v. komissio, tuomion 62 kohta ja em. asia *British Steel* v. komissio, tuomion 41 kohta), että tällainen kieltö ei merkitse sitä, että kaikkia EHTY:n alaan kuuluvia valtiontukia olisi pidettävä yhteensoveltumattomina perustamissopimuksen tavoitteiden kanssa.
- 87 Näiden toteamusten tarkoituksena oli kuitenkin ainoastaan mahdollistaa se, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin saattoi todeta, että perustamissopimuksen 4 artiklan c alakohdan tarkoituksena ei ole estää sitä, että yhteisön toimielimet, joilla on yksinomainen toimivalta tukien osalta yhteisössä, hyväksyvät ennalta arvaamattomiin tilanteisiin vastatakseen poikkeuksellisesti perustamissopimuksen 95 artiklan ensimmäisen ja toisen kohdan nojalla jäsenvaltioiden suunnittelemat tuet, jotka ovat yhteensoveltuvia perustamissopimuksen tavoitteiden kanssa (em. asia *Wirtschaftsvereinigung Stahl* ym. v. komissio, tuomion 33 ja 34 kohta; em. asia EISA v. komissio, tuomion 62 ja 63 kohta ja em. asia *British Steel* v. komissio, tuomion 41 ja 42 kohta).

- 88 Kyseisen tuomion asiayhteydessä kyseisten toteamusten tarkoituksena ei ollut, päinvastoin kuin Sidercamuna väittää, sen toteaminen, että perustamissopimuksen tavoitteiden kanssa yhteensoveltuvat tuet kuuluisivat tästä syystä automaattisesti perustamissopimuksen 4 artiklan c alakohdassa olevan kiellon soveltamisalan ulkopuolelle.
- 89 Edellä 81 kohdassa mainitussa asiassa De Gezamenlijke Steenkolenmijnen in Limburg vastaan korkea viranomaisen annettussa tuomiossa todetaan toki (Kok. 1961, s. 40, neljäs kohta ja s. 43, ensimmäinen kohta; Kok. Ep. I, s. 78, neljäs kohta ja s. 80, seitsemäs kohta), että kuten edellä 82 kohdassa on todettu, perustamissopimuksen 4 artiklan päämäärä on sama kuin perustamissopimuksen 5 artiklan toisen kohdan kolmannen luetelmakohtan eli varmistaa tavanomaisten kilpailun edellytysten syntyminen, ylläpitäminen ja noudattaminen.
- 90 Kyseisen tuomion asiayhteydessä kyseistä viittausta ei kuitenkaan ole tehty tukia koskevaan kieltoon kohdistuvan rajoituksen sallimiseksi, vaan päinvastoin tällaisen kiellon laajentamisen perustelemiseksi. Yhteisöjen tuomioistuin itse asiassa viittaa siihen ulottaakseen perustamissopimuksen 4 artiklan c alakohdassa tarkoitettujen tukien ja avustusten käsitteiden tulkinnan koskemaan sitä, että osan tuotantokustannuksista maksaa joku muu kuin ostaja tai käyttäjä, koska kyseinen maksu on ilmeinen este tavanomaisten kilpailun edellytysten syntymiselle. Samassa tuomiossa todetaan lisäksi selvästi, kuten edellä 82 kohdassa on todettu, kyseisessä määräyksessä ilmaistun kiellon epätavanomaisen laaja ulottuvuus. Tästä seuraa, että kyseisessä tuomiossa olevalla viittauksella perustamissopimuksen 5 artiklan toisen kohdan neljänteen luetelma-kohtaan ei tarkoiteta, että tukia koskeva kiello rajoittuisi niihin tapauksiin, joissa on konkreettisesti osoitettu se, että kilpailun edellytyksiä haitataan.
- 91 Kanneperuste on näin ollen hylättävä.

Kanneperusteet, jotka koskevat viidennen terästukisäännösten 4 artiklan 2 kohdan toisen luettelukohdan lainvastaisuutta

- 92 Moccia väittää, että yhteisön valvontajärjestelmässä, jonka tarkoituksena on estää väärinkäytökset erityisesti tilanteissa, joissa yrityksiä suljetaan, olisi tyydyttävä määräämään kyseisen valvonnan harjoittamisen kannalta välttämättömät edellytykset eikä siinä pitäisi asettaa tarpeettoman haitallisia edellytyksiä. Moccian mukaan tässä tapauksessa on kyse viimeksi mainitusta, koska kilpailukyvyttömäksi oletetulta yritykseltä vaaditaan, että se on valmistanut säännöllisesti EHTY-terästuotteita.
- 93 Sidercamuna toteaa, että tehokkaan vaikutuksen periaate edellyttää sitä, että yhteisön oikeutta on sovellettava ottaen huomioon yhteisön oikeuden päämäärät. Koska terästeollisuuden tukiohjelmien ensisijainen päämäärä on tuotantokapasiteetin vähentäminen, olisi lainvastaista asettaa kyseiseen tavoitteeseen pääsemiselle edellytyksiä, joilla ei ole mitään yhteyttä itse tavoitteeseen, kuten tietynasteisen säännöllisen tuotannon harjoittaminen.
- 94 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin toteaa, että komissio hyväksyessään viidennen säännösten ja neuvosto antaessaan puoltavan lausuntonsa ovat sallineet tukien myöntämisen sellaisille yrityksille, jotka lopettavat EHTY-terästeollisuustuotantonsa lopullisesti, edellyttäen, että tuensaajayritykset valmistivat säännöllisesti EHTY-terästuotteita tuen ilmoittamispäivään saakka. Komission ja neuvoston tavoite oli, kuten kanteiden kohteena olevista päätöksistä ilmenee (ks. edellä 21 kohta), myöntää sulkemistukea ainoastaan sellaisille yrityksille, jotka harjoittavat vähintään tietynasteista toimintaa. Ne eivät sitä vastoin katsooneet tarpeelliseksi tai asianmukaiseksi myöntää poikkeusta perustamissopimuksen 4 artiklassa määrätystä yleisestä kiellosta säännöllistä tuotantoa harjoittamattomien yritysten hyväksi, koska niiden sulkemisella ei ole huomattavaa vaikutusta markkinoihin.
- 95 Perustamissopimuksen 4 artiklan c alakohdan nojalla siis kaikki jäsenvaltioiden terästeollisuudelle muodossa tai toisessa myöntämä tuki on kielletty. Tähän kieltoon kohdistuvia poikkeuksia, kuten viidettä säännöstöä, joka on hyväksytty

perustamissopimuksen 95 artiklan perusteella, on tulkittava suppeasti (asia T-150/95, UK Steel Association v. komissio, tuomio 25.9.1997, Kok. 1997, s. II-1433, 114 kohta).

- 96 Tästä seuraa, että kun otetaan huomioon perustamissopimuksen 4 artiklan c alakohdassa määrätyn tukia koskevan kiellon yleisluonteisuus ja määrättyjen poikkeusten poikkeuksellisuus ja rajoittavuus, komissio saattoi harkintavaltaansa käyttäessään katsoa, että sulkemistuella oli oltava huomattavia vaikutuksia markkinoihin ja että sitä oli myönnettävä näin ollen ainoastaan sellaisille yrityksille, jotka olivat pitäneet yllä säännöllistä tuotantotoimintaa siitä huolimatta, että niiden kilpailukyky oletettiin vähäiseksi, eikä komissio tällöin toiminut ilmeisesti lainvastaisesti tai käyttänyt väärin harkintavaltaansa.
- 97 Kanneperusteet on näin ollen hylättävä.

Kanneperusteet, jotka koskevat tulkintaa, jonka komissio on tässä tapauksessa tehnyt viidennen säännösten 4 artiklan 2 kohdan toisessa luetelmakohdassa määrätystä säännöllistä tuotantoa koskevasta edellytyksestä

- 98 Aluksi on todettava, että vaikka komissio 12.12.1994 tehdyssä päätöksessä salli periaatteessa lailla nro 481/94 säädetyn tukijärjestelmän, se velvoitti ilmoittamaan kaikki yksittäiset soveltamistapaukset etukäteen ja ilmoitti, että se edellyttäisi tiettyjen edellytysten täyttyvän, ennen kuin se kussakin tapauksessa myöntäisi luvan. Kyseisiin edellytyksiin kuuluu viidennen säännösten 4 artiklan 2 kohdan toisessa luetelmakohdassa määrätty tuotannon säännöllisyyttä koskeva edellytys, jota komissio tulkitsee siten, että tukea saadakseen yrityksen ”oli vuoden 1993 alusta vuoden 1994 helmikuuhun, jolloin helmikuussa 1994 annetusta asetuksesta nro 103 ilmoitettiin komissiolle, pidettävä yllä tuotanto-

toimintaa keskimäärin vähintään yhdessä vuorossa eli vähintään kahdeksan tuntia päivässä viitenä päivänä viikossa”.

- 99 Tämä peruste perustuu siihen objektiivisen toteamukseen, että teknisistä syistä terästuotantoa harjoitetaan keskeytymättömästi yleensä kolmessa kahdeksan tunnin vuorossa päivässä seitsemänä päivänä viikossa eli 168 tuntia viikossa. Kyseistä perustetta sovellettaessa vaadittu vähimmäistuotanto on 40 tuntia viikossa eli noin neljännes (25 prosenttia) mahdollisesta enimmäistuotannosta (eli tuotantokapasiteetista). Komissio vertailee tukien epäämistä koskevista päätöksissä kunkin kantajan osalta ilmoitettua enimmäistuotantokapasiteettia viiteajanjaksona (vuoden 1993 tammikuusta vuoden 1994 helmikuuhun) toteutuneeseen todelliseen tuotantoon ja ilmaisee tämän suhteen prosenttilukuna. Vaadittu vähimmäismäärä on 25 prosentin todellinen tuotanto verrattuna enimmäistuotantokapasiteettiin.
- 100 Komissio antoi joka tapauksessa 12.12.1994 tehdyssä päätöksessä Italian viranomaisille mahdollisuuden osoittaa vaihtoehtoisin objektiivisin perustein, että terästeollisuusyrityksellä oli ollut säännöllistä tuotantotoimintaa. Komissio itse asiassa totesi 12.12.1994 tehdyssä päätöksessä, että Italian viranomaisilla oli kuitenkin mahdollisuus ”objektiivisin perustein osoittaa, että yritys, joka ei täyttänyt kyseistä edellytystä, oli valmistanut säännöllisesti EHTY-terästuotteita”.
- 101 Lopuksi on todettava, että komissio päätyi valintaansa yhdestä pääasiallisesta perusteesta ja vaihtoehtoisten objektiivisten perusteiden mahdollisuudesta läheisessä yhteistyössä niiden Italian viranomaisten kanssa, joille 12.12.1994 tehty päätös on osoitettu. Italian teollisuus-, kaupp- ja käsityöministerin 5.10.1994 päivätyistä kirjeistä, joka on lähetetty komissiolle, ilmenee nimittäin seuraavaa: ”On kohtuullista hyväksyä komission ehdotus, jonka mukaan tukisäännösten 4 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu säännöllinen tuotanto merkitsee sitä, että yrityksellä, joka saa sulkemistukea, on ollut vuoden 1993 kuluessa

tuotantoa keskimäärin vähintään yhdessä päivittäisessä vuorossa. Tämä ei tietenkään estä sitä, että komissio hyväksyy sen, että muiden objektiivisten tapojen avulla on mahdollista osoittaa, että yrityksellä, joka ei täysin täytä edellä mainittua perustetta, on kuitenkin ilmoittamishetkellä ollut säännöllistä tuotantoa.”

102 Tästä seuraa, että koska komissio määräsi 12.12.1994 tehdyssä päätöksessä toisaalta pääasiallisesta perusteesta, jonka perusteella viidennen säännösten 4 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua säännöllistä tuotantoa koskevan edellytyksen katsotaan täyttyneen, sekä toisaalta mahdollisuudesta osoittaa tämä muilla objektiivisilla perusteilla, se ei ole käyttänyt harkintavaltaansa väärin eikä myöskään ilmeisesti jättänyt noudattamatta perustamissopimuksen määräyksiä tai mitään sen soveltamista koskevaa oikeussääntöä.

103 Osoittaakseen tästä huolimatta, että komissio käytti harkintavaltaansa väärin tai ilmeisesti jätti noudattamatta jotakin oikeussääntöä soveltaessaan pääasiallista perustetta kantajien konkreettiseen tilanteeseen, kantajat esittävät kanneperusteita, joilla toisaalta arvostellaan pääasiallisen perusteen valintaa ja toisaalta sitä, että komissio kieltäytyi ottamasta huomioon vaihtoehtoisia objektiivisia perusteita.

A Kanneperusteet, joissa arvostellaan sitä, että vähimmäistuotannon perusteeksi on valittu tuotanto yhdessä vuorossa kahdeksan tuntia päivässä viitenä päivänä viikossa

104 Kantajat arvostelevat toisaalta olosuhteita, joissa peruste on pantu täytäntöön ja toisaalta kyseisen perusteen sisältöä.

1. Kanneperusteet, joissa arvostellaan olosuhteita, joissa peruste on pantu täytäntöön

- 105 Moccia esittää kanneperusteen, joka koskee oikeusnormien julkisuuden periaatteen ja niiden taannehtivuuskiellon periaatteen loukkaamista.
- 106 Moccia väittää pääasiallisesti ensinnäkin, että kyseinen peruste on oikeussääntö, jota on ensimmäistä kertaa sovellettu päätöksellä 96/678/EHTY. Perustetta sovellettiin kuitenkin vuoden 1993 tammikuun ja vuoden 1994 helmikuun väliin tapahtumiin. Oikeusnormien taannehtivuuskiellon periaatetta on Moccian mukaan näin ollen loukattu.
- 107 Moccian mukaan kyseistä oikeussääntöä ei ole toisaalta julkaistu ennen sen soveltamista. Oikeusnormien julkisuuden periaatetta on näin ollen myös loukattu.
- 108 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin toteaa, että kanneperusteella arvostellaan sitä, että 12.12.1994 tehdyssä päätöksessä määritellyllä perusteella otetaan sen arvioimiseksi, täyttyykö viidennen säännösten 4 artiklan 2 kohdan toisessa luetelmakohdassa määrätty säännöllistä tuotantoa koskeva edellytys, huomioon tuotanto, joka on tehty sellaisena ajanjaksona, joka on päättynyt ennen kyseisen päätöksen tekemistä ja soveltamista, eli tuotanto, joka jatkui siihen asti kun Italian tukijärjestelmästä ilmoitettiin komissiolle vuoden 1994 helmikuussa.
- 109 Kyseinen tuotannon arviointia koskevan ajanjakson vahvistaminen on kuitenkin ainoastaan viidennen säännösten 4 artiklan 2 kohdan toisen luetelmakohdan soveltamista; kyseisessä määräyksessä todetaan, että sulkemistukea voidaan pitää yhteismarkkinoille soveltuvana ainoastaan, jos tukea hakeva yritys on valmista-

nut säännöllisesti EHTY-terästuotteita ”tämän tuen ilmoittamispäivään saakka”.

- 110 Viides terästukisäännöstö on julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä* 31.12.1991. Säännöstö tuli 9 artiklansa nojalla voimaan 1.1.1992.
- 111 Tuotantoajanjakso, joka otettiin huomioon 12.12.1994 tehdyssä päätöksessä niiden yritysten osalta, jotka hakivat lain nro 481/94 mukaista sulkemistukea, oli vuoden 1993 tammikuun ja vuoden 1994 helmikuun välinen aika. Ajanjakso on näin ollen viidennen säännöstön, jossa kyseinen arviointitapa on määritelty, julkaisu- ja voimaantulopäivien jälkeistä aikaa.
- 112 Kanneperusteet on näin ollen hylättävä.

2. Kanneperusteet, joissa arvostellaan perusteen sisältöä

- 113 Kantajat arvostelevat 12.12.1994 tehdyssä päätöksessä määritellyn perusteen sisältöä vedoten kolmeen näkökohtaan. Ensinnäkin ne väittävät, että koska kyseisellä perusteella vaaditaan objektiivisesti katsoen mittavaa tuotantoa, sillä estetään se, että vähiten kilpailukykyiset yritykset voisivat saada tukea. Toiseksi

ne väittävät, että määritelty viiteajanjakso on riittämätön ja kolmanneksi, että enimmäistuotantokapasiteetti on mielivaltainen parametri.

- a) Kanneperuste, jonka mukaan perusteella vaaditaan objektiivisesti katsoen mittavaa tuotantoa, joten sillä estetään se, että vähiten kilpailukykyiset yritykset voisivat saada tukea
- 114 Moccia ja Lamifer väittävät, että viidennen säännösten perusteluiden I osan neljännen kappaleen mukaan vähiten kilpailukykyisten yritysten on hyödyttävä sulkemistuista. Komissio on tulkitessaan säännöllistä tuotantoa koskevaa perustetta kuitenkin vaatinut tällaisia tukia hakevilta yrityksiltä objektiivisesti katsoen mittavaa tuotantoa. Se on näin ollen jättänyt ottamatta huomioon sen, että sulkemistuet on tarkoitettu vähiten kilpailukykyisille yrityksille.
- 115 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin toteaa aluksi, että viidennen säännösten perusteluiden I osan neljännen kappaleen, johon kantajat viittaavat, tarkoituksena on kerrata ne periaatteet, jotka olivat terästeollisuudelle myönnettävää tukea koskevista yhteisön säännöistä 27 päivänä marraskuuta 1985 tehdyn komission päätöksen N:o 3484/85/EHTY ja 1 päivänä helmikuuta 1989 tehdyn komission päätöksen N:o 322/89/EHTY eli kolmannen ja neljännen terästukisäännösten perustana. Kyseisen kappaleen tarkoituksena ei ole erityisesti perustella viidennessä säännöksessä määrättyjä sulkemistukia. Koska viidennen säännösten tarkoituksena on kuitenkin korvata aikaisemmat säännöt, jotka ovat lakanneet olemasta voimassa, ja mikään viidennen säännösten erityinen perustelu ei muodollisesti eroa kyseisistä periaatteista, ei ole poissuljettua, että kyseisiä periaatteita sovelletaan myös viidenteen säännöseen. Tätä käsitystä vahvistaa se, että kuudennen terästukisäännösten kolmanteen perustelukappaleeseen sisältyy samankaltainen perustelu, jossa viitataan viidenteen säännöseen, josta tässä tapauksessa on kyse.
- 116 Kyseistä perustelua on kuitenkin tarpeen verrata viidennen säännösten ja erityisesti sen 4 artiklan 2 kohdan toisen luetelmakohdan sanamuotoon; tässä luetelmakohdassa vaaditaan, että sulkemistukea hakevilla yrityksillä on säännöllistä tuotantoa. Tästä seuraa, että yhteisön lainsäätäjän aikomuksena ei ole ollut vii-

tata erotuksetta vähiten kilpailukykyisten yritysten ryhmään vaan ainoastaan tähän ryhmään kuuluviin ”säännöllistä tuotantoa” harjoittaviin yrityksiin. Kuten edellä on todettu (ks. 94—96 kohta), komissio ei ole tehnyt ilmeistä virhettä rajoittaessaan kyseisen tuen koskemaan niitä yrityksiä, joiden sulkemisella oli huomattava vaikutus markkinoihin.

117 Kanneperuste on näin ollen hylättävä.

b) Kanneperusteet, jotka koskevat viiteajanjakson riittämättömyyttä

118 Casilina, Dora ja Lamifer väittävät toisaalta, että säännöllistä tuotantoa koskevan viiteajanjakson alkuajankohdaksi olisi pitänyt vahvistaa 1.1.1991 ja toisaalta, että viiteajanjakson keston riittämättömyys tekee mahdottomaksi sen arvioimisen, onko tietyn yrityksen asema markkinoilla huomattava.

— Kanneperuste, joka koskee sitä, että säännöllistä tuotantoa koskevan viiteajanjakson alkuajankohdaksi olisi pitänyt vahvistaa 1.1.1991

119 Kantajat väittävät, että säännöllistä tuotantoa koskevan viiteajanjakson alkuajankohdaksi olisi pitänyt vahvistaa 1.1.1991, koska kyseinen päivämäärä on mainittu viidennen säännösten 4 artiklan 2 kohdan ensimmäisessä ja kolmannessa luetelmakohdassa.

120 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin toteaa, että viidennen säännösten 4 artiklan 2 kohdassa määritellään edellytykset, jotka yrityksen on täytettävä,

jotta sille myönnettävä sulkemistuki voidaan katsoa soveltuvaksi yhteismarkkinoille.

- 121 Kyseisen kohdan ensimmäisessä luettelamakohdassa vaaditaan, että yritys on tullut oikeushenkilöksi ”ennen 1 päivää tammikuuta 1991”. Toisessa luettelamakohdassa asetetaan edellytys, jonka mukaan EHTY-terästuotteita on täytynyt valmistaa säännöllisesti ”tämän tuen ilmoittamispäivään saakka”. Kolmannessa luettelamakohdassa määrätään, että yritys ei ole saanut muuttaa tuotantonsa ja laitostensa rakennetta ”1 päivän tammikuuta 1991 jälkeen”.
- 122 Kyseisestä luettelosta seuraa, että kussakin kolmesta edellytyksestä on oma aikarajansa. Kyseiset aikarajat ovat lisäksi keskenään erilaiset, koska edellytykset on täytettävä ennen 1.1.1991, 1.1.1991 jälkeen ja ennen tuen ilmoittamispäivää. Yksinomaan sanamuodon perusteella ei näin ollen ole syytä katsoa, että kohdan toisessa luettelamakohdassa määrätty edellytys olisi epätäydellisempi kuin kaksi muuta edellytystä tai että sitä olisi täydennettävä viittaamalla kahteen muuhun edellytykseen.
- 123 On lisäksi totta, että viidennen säännösten 4 artiklan 2 kohdan toiseen luettel-makohtaan ei sisälly mitään päivämäärää, josta alkaen tuotannon säännöllisyyttä olisi mitattava. Jos yhteisön lainsäätäjän tarkoituksena olisi ollut vahvistaa 1.1.1991 päivämääräksi, josta alkaen kyseisen edellytyksen täyttymistä oli arvioitava, on vaikeata käsittää, että se olisi jättänyt sen ilmaiseematta, varsinkaan koska kyseinen päivämäärä on ennen viidennen säännösten voimaantulopäivää.
- 124 Komissio toteaa lopuksi perustellusti, että toisaalta viidennen säännösten 4 artiklan 2 kohdan ensimmäisellä ja kolmannella luettelamakohdalla ja toisaalta tämän kohdan toisella luettelamakohdalla on eri tavoitteet. Kahden ensiksi mainitun ilmeisenä tarkoituksena on ehkäistä mahdolliset petokset estämällä se, että asianomaiset voisivat perustaa yhtiön, laajentaa tuotantorakennettaan tai suu-

rentaa laitoksiaan yksinomaan tuen saamiseksi. Kyseisen 2 kohdan toisessa luetelmakohdassa asetetun edellytyksen päätavoite sitä vastoin ei ole petosten ehkäiseminen. Se, että jo aiemmin perustettu yritys viidennen säännösten 4 artiklan 2 kohdan ensimmäisen luetelmakohdan nojalla hakee sulkemistukia ennen 1.1.1991 eli ennen viidennen säännösten hyväksymistä, vaikka sillä ei enää ole säännöllistä tuotantoa, ei ole petos. Säännöllistä tuotantoa koskevan vaatimuksen tavoite on päinvastoin sen varmistaminen, että sulkemistukien myöntämisellä on tuotantoa tuntuvasti vähentävä vaikutus, mikä edellyttää sitä, että tukia myönnetään ainoastaan yrityksille, joilla on niiden sulkemishetkellä ollut tietynsuuruista tuotantoa.

125 On totta, että petosten ehkäiseminen otetaan liitännäisesti huomioon vaadittaessa kyseisen edellytyksen täyttymistä tuen ilmoittamispäivään saakka, toisin sanoen lähtökohtaisesti päättyneellä ja näin ollen riidattomalla ajanjaksolla, mikä siten tekee mahdottomaksi sellaisen tuotannon lisäämisen, joka toteutettaisiin säännöllistä tuotantoa koskevan perusteen täyttämiseksi. Kyseisellä vaatimuksella, joka koskee ainoastaan siihen liittyvän edellytyksen täyttymisen arviointitapaa, ei kuitenkaan ole tekemistä edellytyksen tavoitteen kanssa.

126 Tästä seuraa, ettei ole perusteltua syytä katsoa, että viidennen säännösten 4 artiklan 2 kohdan toisessa luetelmakohdassa määrättyä tuotannon säännöllisyyttä olisi siitä syystä, että kyseinen päivämäärä on mainittu saman kohdan ensimmäisessä ja kolmannessa luetelmakohdassa, arvioitava 1.1.1991 alkaen.

127 Kanneperuste on näin ollen hylättävä.

— Kanneperuste, joka koskee sitä, että viiteajanjakson keston riittämättömyys tekee mahdolliseksi sen arvioimisen, onko tietyn yrityksen asema markkinoilla huomattava

- 128 Kantajat toteavat, että valitun perusteen tavoite oli mahdollistaa se, että tuensaajayrityksiksi hyväksyttäisiin ainoastaan ne yritykset, joilla oli huomattava asema terästeollisuusmarkkinoilla. Ne väittävät, että yrityksen asemaa markkinoilla ei voida arvioida oikein sellaisen objektiivisesti rajoitetun ajanjakson avulla, jota tässä tapauksessa on käytetty. Yrityksen asema markkinoilla on nimittäin huomattava, jos yrityksellä on pitkän ajan hallussaan tietty markkinaosuus, toisin sanoen dynaamisesta näkökulmasta arvioitu markkinaosuus eikä mielivaltaisesti yhteen ainoaan vuoteen rajattu markkinaosuus. Kantajat viittaavat analogian avulla ETY:n perustamissopimuksen 85 artiklan soveltamisesta 12 päivänä heinäkuuta 1989 tehtyyn komission päätökseen 89/467/ETY (IV/30.566—UIP) (EYVL L 226, s. 25), joka on tehty ETY:n perustamissopimuksen 85 artiklan perusteella ja jossa todetaan, että levittäjien markkinaosuuksien huomattavat vaihtelut vuodesta toiseen eivät välttämättä merkitse muutoksia niiden taloudelliseen asemaan markkinoilla, vaan että tätä asemaa olisi päinvastoin arvioitava dynaamisesta näkökulmasta.
- 129 Komissio toteaa, että viidennessä säännöstössä ei täsmennetä sitä, mistä alkaen säännöllistä tuotantoa koskevan edellytyksen täytyminen on arvioitava. Komissiolle kuului sen mukaan näin ollen kyseisen arvioinnin alkuajankohdan määrittely ja siten myös huomioon otettavan viiteajanjakson määrittely. Se ratkaisi kysymyksen käyttäen perusteena kyseisen määräyksen tavoitetta eli sen varmistamista, että sulkemistuella on huomattava vaikutus markkinoihin. Komissio toteaa, että kyseisen tavoitteen saavuttamiseksi oli toisaalta vahvistettava ajanjakso, joka oli mahdollisimman lähellä yleisen järjestelmän ilmoittamispäivämäärää, siten, että tukia myönnettäisiin ainoastaan yrityksille, jotka todellisuudessa toimivat kyseisellä hetkellä. Toisaalta oli välttämätöntä, että ajanjakso oli riittävän pitkä, jotta voitaisiin tarkistaa, voitiinko kyseisen yrityksen asemaa markkinoilla pitää riittävän huomattavana. Tässä tarkoituksessa komissio katsoi kohtuulliseksi vahvistaa viiteajanjaksoksi ajanjakson, joka ulottui yleisen järjestelmän ilmoittamispäivämäärää edeltävän vuoden alusta kyseiseen ilmoittamispäivämäärään.

- 130 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin toteaa komission tavoin, että jos yritykset, joilla ei ollut huomioon otettavaa asemaa markkinoilla vuonna 1993 ja vuoden 1994 tammi- ja helmikuussa mutta jotka olivat tuottaneet riittävästi vuosina 1991—1992, olisivat voineet saada kyseisiä tukia, se tuotannon väheneminen, joka olisi seurannut niiden sulkemisesta, olisi ollut puhtaasti näennäistä tai vähintäänkin tuntuvasti vähäisempää. Lopputulos olisi myös sitä paitsi ollut asetettujen tavoitteiden vastainen, jos yritykset, joilla oli huomattava asema markkinoilla vuonna 1993 mutta joilla ei ollut riittävästi tuotantoa vuosina 1991—1992, olisi suljettu tukien ulkopuolelle.
- 131 On lisättävä, että komission toimittamien tietojen mukaan, joita ei ole kiistetty, sulkemistukia myönnettiin tässä tapauksessa 33 italialaiselle terästeollisuusyritykselle niistä 43:sta, jotka tukea hakivat; tämä merkitsee todellista tuotannon vähentämistä, joka on suuruudeltaan yli viisi miljoonaa tonnia kuumavalssattuja tuotteita eli määrä, joka vastaa niitä tavoitteita, jotka Italian hallitus asetti itselleen kyseisten tukien myöntämisen osalta. Tästä seuraa, että komission tekemä tuotannon säännöllisyyden arviointiin käytettävää ajanjaksoa koskeva valinta on tehnyt mahdolliseksi paitsi sen, että suljettavaksi tarkoitettun yrityksen asemaa markkinoilla on arvioitu oikein, myös sen, että Italian hallituksen asettamat tuotannon vähentämistä koskevat tavoitteet on käytännössä saavutettu.
- 132 Ei ole myöskään syytä ottaa huomioon kantajien väitteitä, jotka koskevat edellä mainittua 12.7.1989 tehtyä päätöstä 89/467/ETY. Kyseisessä päätöksessä, joka on tehty ETY:n perustamissopimuksen 85 artiklan perusteella, komissio toteaa, että levittäjien markkinaosuuksien huomattavat vaihtelut vuodesta toiseen eivät välttämättä merkitse muutoksia niiden taloudelliseen asemaan markkinoilla, vaan että tätä asemaa olisi päinvastoin tarkasteltava dynaamisesta näkökulmasta. Tältä osin on riittävää todeta komission tavoin, että tässä tapauksessa on asiaankuulumatonta viitata kyseiseen päätökseen, joka koskee elokuvien levittämistä. Kyseisessä tapauksessa oli kyse sellaisten yritysten taloudellisen vallan arvioimisesta, joiden oli tarkoitus jäädä markkinoille, ja erityisesti määrittellä niiden välillä tehdyn sopimuksen vaikutuksia ottaen huomioon sen mahdollisuuden, että kilpailu poistuisi merkittävältä osalta kyseisiä tuotteita. Käsiteltävänä olevassa asiassa on sitä vastoin kyse sen arvioimisesta, mikä on tietyn terästeollisuusyrityksen asema markkinoilla, siltä kannalta, että sitä ollaan

lopullisesti sulkemassa ja siis tästä seuraa vastaava tuotannon vähentyminen. Sulkemisen vaikutus terästuotteiden kokonaistuotantoon on näin ollen sitä huomattavampi, mitä mittavampi tuotanto yrityksellä on ollut ajanjaksona, joka mahdollisimman läheisesti edeltää sulkemista.

133 Tästä seuraa, ettei ole osoitettu, että vahvistaessaan tällä tavalla sen ajanjakson pituuden, jolta tuotannon säännöllisyyttä on arvioitava, komissio olisi ilmeisesti jättänyt noudattamatta perustamissopimuksen määräyksiä tai sen soveltamista koskevaa oikeussääntöä tai käyttänyt harkintavaltaansa väärin.

134 Kanneperuste on näin ollen hylättävä.

c) Kanneperusteet, joissa arvostellaan enimmäistuotantokapasiteetin valintaa säännöllisen tuotannon laskemisen viiteparametriksi

135 Casilina, Dora ja Lamifer arvostelevat sitä, että 12.12.1994 tehdyssä komission päätöksessä omaksuttu peruste perustuu enimmäistuotantokapasiteettiin. Toisaalta viiteperusteen pitäisi niiden mukaan olla todellisuudessa tehty tuotanto. Toisaalta enimmäistuotantokapasiteetin käyttö vertailukohtana on epäasianmukaista valssaamojen tuotannon arvioimisessa verrattuna terässulattoihin.

— Kanneperuste, jonka mukaan tuotannon säännöllisyyttä olisi arvioitava todellisuudessa tehdyn tuotannon perusteella

- 136 Kantajat väittävät, että enimmäistuotantokapasiteetin käsitteen käyttäminen on mielivaltaista. Viidennessä säännöstössä käytetyllä termillä tuotannon ”säännöllisyys” tarkoitetaan kantajien mukaan tuotantotoimintaa, joka vastaa yrityksen perinteisesti harjoittamaa tuotantoa. Tuotantoa voidaan pitää säännöllisenä, jos se ei merkittävässä määrin eroa edellisten ja seuraavien vuosien kehityssuunnasta. Tätä tekijää voidaan arvioida ainoastaan todellisten tietojen eli edellisten vuosien todellisen tuotannon perusteella eikä teoreettisten ja potentiaalisten tietojen, kuten tuotantokapasiteetin, perusteella.
- 137 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin toteaa viitaten komission perusteltuihin väitteisiin, että viidennen säännösten 4 artiklan 2 kohdan toisessa luetelmakohdassa ei rajoiteta komission harkintavaltaa sen viiteparametrin valinnan osalta, jonka avulla tarkistetaan, että tuotannon säännöllisyyttä koskeva edellytys on todella täytetty. Tällainen rajoitus voi seurata ainoastaan tarpeesta vahvistaa sellaisia parametrejä, joiden avulla voidaan varmistaa kyseisen määräyksen tavoitteen toteutuminen eli tuotannon tosiasiallinen väheneminen.
- 138 Kantajat tyytyvät kuitenkin ainoastaan ehdottamaan vaihtoehtoista perustetta sen sijaan, että ne täsmentäisivät, millä tavoin komission käyttämä peruste rikkoisi ilmeisesti viidennen säännösten määräyksiä tai olisi ristiriidassa sen tavoitteiden kanssa. Kyseisessä vaihtoehtoisessa perusteessa, jossa otetaan huomioon yrityksen tietynä vuonna todellisuudessa tekemä tuotanto ja tuotannon säännöllisyys verrattuna toiseen vuoteen, ei kuitenkaan oteta huomioon tuotantoa, jonka yritys kykenee tekemään, eikä tuotantokapasiteetin ja todellisen tuotannon suhdetta. Tästä seuraa, että kyseistä perustetta sovellettaessa sulkemistukea voitaisiin myöntää yritykselle, jonka todellinen tuotanto, vaikka se olisi säännöllistä, olisi ainoastaan mitättömän pieni osa sen tuotantokapasiteetista. Tällainen tulkinta olisi näin ollen, päinvastoin kuin komission käyttämän perusteen soveltaminen, johtanut ainoastaan tuotantokapasiteetin vähenemiseen sen sijaan, että olisi taattu todellisen tuotannon nopea ja merkittävä vähenemi-

nen. Lisäksi on todettava, että kuten komissio perustellusti väittää, jos otettaisiin huomioon ainoastaan yrityksen tietty jatkuva vakiotuotanto tietynä ajanjaksona, kuten kantajat esittävät, tukia saatettaisiin myöntää jopa sellaisille yrityksille, jotka siitä huolimatta, että ne ovat peruuttamattomassa kriisitilanteessa, ovat kuitenkin onnistuneet pysymään markkinoilla muutaman vuoden ajan tuotantomäärillä, jotka ovat täysin marginaalisia ja näin ollen kyseisten tukien tavoitteiden toteutumisen kannalta merkityksettömiä. Koska tukisäännösten tavoite on vähentää sulkemistukien avulla tuotantoa huomattavasti, kyseinen peruste vaikuttaa kyseisen tavoitteen saavuttamisen kannalta ilmeisesti epäsoveliaammalta kuin komission käyttämä peruste.

- 139 Tästä seuraa, ettei ole osoitettu, että komissio asettaessaan perusteeksi enimmäistuotantokapasiteetin olisi ilmeisesti jättänyt noudattamatta perustamissopimuksen määräyksiä tai sen soveltamista koskevaa oikeussääntöä tai käyttänyt harkintavaltaansa väärin.

— Kanneperuste, jonka mukaan enimmäistuotantokapasiteetti on soveltumaton peruste valssaamojen tuotannon arvioimisessa

- 140 Kantajat väittävät, että enimmäistuotantokapasiteetti on soveltumaton keino arvioitaessa valssaamojen tuotantoa verrattuna terässulattojen tuotantoon. Tämä käsite, sellaisena kuin komissio soveltaa sitä tässä tapauksessa, perustuu itse asiassa olettamukseen kolmen työvuoron varaan rakentuvasta tuotanto-organisaatiosta eli tuotannosta, jota harjoitetaan kolmessa kahdeksan tunnin vuorossa päivässä. Terässulatoissa tuotanto-olot ovat teknisistä syistä todellisuudessa tällaiset. Työ valssaamoissa perustuu kantajien mukaan sitä vastoin yleensä yhteen ainoaan työvuoroon eli tuotantoon kahdeksana tuntina päivässä.
- 141 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimien toteaa ensinnäkin, että komissio kiistää nimenomaisesti kantajien väitteen, jonka mukaan tuotanto valssaamoissa perustuisi yhteen ainoaan työvuoroon, todeten, että valssaamot toimivat normaalisti kolmessa työvuorossa, erityisesti lämpöprosessin tehokkuuteen liittyvien

syiden takia, nimittäin uunin jäädyttämiseksi tarvittavan kaasun valtavan kulutuksen välttämiseksi. Asiakirja-aineistosta, nimittäin insinööri Renzo Dusiin 16.1.1996 päiväystä teknisestä asiantuntijalausunnosta, jonka Lamifer on jättänyt, ilmenee, että Lamiferin tuotannon rajoittaminen vuonna 1993 lauantai- ja sunnuntaipäiviin merkitsi valtavaa kasvua metaanin kulutuksessa lämpöprosessin erittäin alhaisen tehokkuuden takia. Näin ollen on olemassa todisteita siitä, että tuotannon järjestäminen muulla tavalla kuin kolmeen päivittäiseen työvuoroon ei ole optimaalista edes valssaamojen osalta.

- 142 Tästä seuraa, että kantajien väitettä, jonka tueksi asiakirja-aineistossa ei esitetä mitään objektiivista näyttöä, ei ole näytetty toteen.
- 143 Kolmen työvuoron perusteella laskettua enimmäistuotantokapasiteettia kuvaavan parametrin etuna on lisäksi se, kuten komissio perustellusti väittää, että se on objektiivinen ja sitä voidaan soveltaa yleisellä ja yhdenmukaisella tavalla kaikkiin terästeollisuusyrityksiin.
- 144 Lopuksi on todettava, että kuten edellä 131 kohdassa on todettu, komission toimittamien tietojen mukaan, joita ei ole kiistetty, riidanalainen peruste mahdollisesti tuotannon todellisen vähentämisen, joka oli suuruudeltaan yli viisi miljoonaa tonnia kuumavalssattuja tuotteita, sekä Italian hallituksen tavoitteiden saavuttamisen. Tästä seuraa, että perusteella ei ilmeisesti ole hyväksyttävien edellytysten vallitessa estetty sulkemistuen myöntämistä valssaamo yrityksille.
- 145 Näin ollen ei ole osoitettu, että komissio päättäessään, että enimmäistuotantokapasiteetti on laskettava kolmen työvuoron perusteella myös valssaamojen osalta, olisi ilmeisesti jättänyt noudattamatta perustamissopimuksen määräyksiä

tai sen soveltamista koskevaa oikeussääntöä tai käyttänyt harkintavaltaansa väärin.

146 Kanneperuste on näin ollen hylättävä.

B Kanneperusteet, joissa arvostellaan komission kieltäytymistä ottamasta huomioon vaihtoehtoisia objektiivisia perusteita

147 Moccia, Prolafer ja Sidercamuna arvostelevat sitä, että viidennen säännösten 4 artiklan 2 kohdan toisessa luetelmakohdassa määrättyä säännöllistä tuotantoa koskevaa edellytystä tulkittiin siten, että tukien ulkopuolelle jäivät yritykset, joilla ei ollut riittävää todellista tuotantoa, mutta jotka kuitenkin olivat tuotantokykyisiä.

148 Kantajat väittävät ensinnäkin, että tuotantokykyä koskevan perusteen hylkäämisellä on loukattu viidennen säännösten tavoitetta eli tuotantokapasiteetin vähentämistä. Toiseksi kyseinen peruste on kantajien mukaan hyväksytty jo 12.12.1994 tehdyssä päätöksessä. Kolmanneksi kantajat väittävät, että kanteiden kohteena olevilla päätöksillä on väärin perustein hylätty Italian hallituksen väite, jolla perusteltiin kyseisen perusteen käyttö vetoamalla merkittävään kriisiin Ita-

lian markkinoilla. Neljänneksi kantajat katsovat, että kanteiden kohteena olevissa päätöksissä, joilla kyseinen peruste hylättiin, ei otettu huomioon erityistä tilannetta Moccian, Prolaferin, Lamiferin ja Sidercamunan osalta, jotka olisivat voineet vedota edukseen kyseiseen perusteeseen.

1. Kanneperusteet, joiden mukaan tuotantokykyä koskevan perusteen hylkäämisellä loukataan viidennen terästukisäännösten tavoitetta

- 149 Sidercamunan mukaan se, että terästeollisuusyritykset, joilla ei ollut säännöllistä tuotantotoimintaa, mutta jotka kuitenkin olivat tuotantokykyisiä, jätettiin sulkemistukien ulkopuolelle, on viidennen säännösten 4 artiklan vastaista. Kyseisen määräyksen tavoite on itse asiassa tuotannon ylikapasiteetin poistaminen. Sulkemalla edellä mainitut yritykset tukien ulkopuolelle kyseistä tavoitetta ei kuitenkaan saavuteta. Saattaa hyvinkin olla mahdollista, että kyseiset yritykset voivat myöhemmin myydä tuotantolaitoksensa muille, vielä toimiville yrityksille ja palaavat siten myöhemmin markkinoille kasvattaen pitkällä aikavälillä tuotantokapasiteettia.
- 150 Sidercamuna lisää, että tukien myöntämisellä kyseiselle ryhmälle yrityksiä olisi vaikutus, joka ei toki olisi etukäteen laskettavissa, mutta joka olisi huomattavampi kuin se, joka seuraa tukien myöntämisestä ainoastaan niille yrityksille, jotka täyttävät 12.12.1994 tehdyssä päätöksessä ja viidennen säännösten 4 artiklan 2 kohdan toisessa luetelmakohdassa määritellyn perusteen. Komissio on näin ollen tehnyt päätöksen, joka on räikeässä ristiriidassa tehokkaan vaikutuksen kanssa.
- 151 Sidercamuna tekee tästä sen päätelmän, että komissio on 12.12.1994 tehdyssä päätöksessä ja päätöksessä 97/258/EHTY paitsi tehnyt ilmeisen arviointivirheen ja käyttänyt harkintavaltaansa väärin myös käyttänyt tulkintavaltaansa tavalla,

joka on epäasianmukaista perustamissopimuksen ja viidennen säännösten soveltamisen kannalta.

- 152 Moccia väittää samoin, että komissio on kieltämällä sulkemistuen sellaisilta yrityksiltä, jotka, kuten Moccia, ovat joutuneet keskeyttämään tuotannon markkinoiden kriisin takia, käyttänyt harkintavaltaa väärin.
- 153 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin toteaa, että perustamissopimuksen 4 artiklan c alakohdassa kielletään valtioiden myöntämä tuki. Koska tukia koskeva kielto on sääntö ja viides säännöstö on ainoastaan poikkeus kyseisestä periaatteesta, sitä on tämän vuoksi tulkittava suppeasti (edellä 95 kohdassa mainittu asia UK Steel Association v. komissio, tuomion 114 kohta). Tästä seuraa, että viidennen säännösten 4 artiklan 2 kohdan toista luetelmakohtaa, jossa edellytetään, että sulkemistukea hakeva yritys on valmistanut säännöllisesti EHTY-terästuotteita, on arvioitava tästä syystä vieläkin tiukemmin.
- 154 Kyseinen edellytys ilmentää sitä, että viidennen säännösten tavoite ei ole se, että sillä kannustettaisiin sulkemaan mitä tahansa yrityksiä ja siten saamaan aikaan mikä tahansa tuotantokapasiteetin väheneminen. Edellytyksen tavoite on sitä vastoin se, että tukia myönnetään ainoastaan niille yrityksille, joilla on huomattava asema markkinoilla ja joiden sulkeminen aiheuttaa tuntevan vähenyksen todellisessa terästeollisuustuotannossa.
- 155 Hyväksyessään viidennen terästukisäännösten 4 artiklan 2 kohdassa määrätyn säännöllistä tuotantoa koskevan edellytyksen yhteisön lainsäätäjä halusi näin ollen vahvistaa sulkemistukien tehokasta vaikutusta varmistamalla sen, kuten

komissio perustellusti väittää, että niillä on riittävän tuntuvia vaikutuksia paitsi laitosten purkamisen osalta myös nykyisen tuotantomäärän vähentämisen osalta.

- 156 Kyseinen tavoite on toteutettu, koska kyseistä määräystä koskeva komission tulkinta teki mahdolliseksi sen, kuten edellä 131 ja 144 kohdassa on todettu, että sulkemistukia myönnettiin 33 italialaiselle terästeollisuusyritykselle niistä 43:sta, jotka tukia hakivat, mikä merkitsi kuumavalssattujen tuotteiden tuotannon todellista vähenemistä yli viidellä miljoonalla tonnilla.
- 157 Kantajien viiteparametriksi ehdottamaa vaihtoehtoa eli pelkkää tuotantokykyä käyttämällä olisi selvästi jätetty täyttämättä edellä mainittu edellytys kiinnittämättä vähäisintäkään huomiota todelliseen ja siten myöskään säännölliseen tuotantoon. Kuten komissio on perustellusti todennut, tämä olisi lisäksi johtanut väistämättä siihen, että tavoitteen tehokas vaikutus olisi jäänyt toteutumatta tai vähintäänkin heikentynyt tuntuvasti. Kyseisellä perusteella tukia olisi voitu myöntää yrityksille, joilla oli laitoksia, jotka eivät enää olleet toiminnassa. Tavoite voitiin kuitenkin saavuttaa ainoastaan silloin kun kyseisiä tukia voitiin myöntää yrityksille, jotka olivat riittävän aktiivisia markkinoilla.
- 158 Tästä seuraa, että hylätessään tuotantokykyä koskevan perusteen komissio ei ole ilmeisesti jättänyt noudattamatta perustamissopimuksen määräyksiä tai sen soveltamista koskevaa oikeussääntöä tai käyttänyt harkintavaltaansa väärin.

2. Kanneperuste, jonka mukaan komissio ei olisi saanut päätöksessä 97/258/EHTY hylätä tuotantokykyä koskevaa perustetta, koska se oli jo hyväksynyt sen hyväksymällä 12.12.1994 tehdyllä päätöksellä Italian lainsäädännön

- 159 Sidercamuna väittää, että komission kieltäytyminen myöntämästä sulkemistukia niille yrityksille, jotka olivat ainoastaan tuotantokykyisiä, on ristiriidassa

12.12.1994 tehdyn komission päätöksen kanssa, jolla hyväksyttiin laki nro 481/94 ja täytäntöönpanosäädös, joiden perusteella kyseisiä tukia haettiin, ja että komissio on näin ollen loukannut oikeusvarmuuden ja luottamuksensuojan periaatteita. Kyseisen täytäntöönpanosäädöksen 1 §:n 5 momentissa säädetään, että konkurssi- tai velkajärjestelymenettely ei estä tukien myöntämistä, sillä kyseisten tukien tarkoituksena on kannustaa siihen, että EHTY-terästuotteiden valmistukseen käytettyjä laitoksia konkreettisesti hävitetään. Tämän säännöksen hyväksyessään komissio hyväksyi Sidercamunan mukaan myös tuotantokykä koskevan perusteen.

- 160 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin toteaa, että täytäntöönpanosäädöksen 1 §:n, jonka otsikko on ”Hakemuksen hyväksymisen edellytykset”, 1 momentin e kohdassa säädetään, että sulkemistukien hyväksymisen edellytyksenä on poikkeusta se, että yritys ”on todistettavasti säännöllisesti harjoittanut tuotantoa”.
- 161 Kun otetaan huomioon kyseisen säännöksen yleinen sovellettavuus, kyseisen pykälän 5 momentin tarkoitus on ilmeisesti, kuten komissio perustellusti korostaa, sen toteaminen, ettei konkurssimenettely estä sulkemistukien myöntämistä eli ettei se näin ollen ole lähtökohtainen syy sulkea yritys kyseisten tukien ulkopuolelle. Säännös ei sitä vastoin merkitse sitä, että yritys, johon kohdistuu konkurssimenettely, voisi saada sulkemistukea ilman, että sen olisi täytettävä täytäntöönpanosäädöksen 1 §:n e kohdassa määriteltyä, todistettavasti tapahtunutta tuotannon säännöllistä harjoittamista koskevaa edellytystä.
- 162 Tästä seuraa, että hyväksyessään 12.12.1994 tekemällään päätöksellä Italian lainsäädännön, täytäntöönpanosäädös mukaan lukien, komissio ei hyväksynyt tuotantokykä koskevaa perustetta eikä näin ollen loukannut oikeusvarmuuden ja luottamuksensuojan periaatteita.
- 163 Kanneperuste on näin ollen hylättävä.

3. Kanneperuste, jonka mukaan se, että komissio hylkäsi Italian hallituksen väitteen, jossa vedottiin Italian markkinoilla vallinneeseen merkittävään kriisiin, on perusteetonta

- 164 Sidercamuna väittää, että komissio hylkäsi päätöksellä 97/258/EHTY väärin perustein Italian viranomaisten väitteen, jossa tuotannon vähenemisen syyksi ilmoitettiin erityisen epäedullinen suhdannetilanne ja terästuotteiden markkinoiden merkittävä kriisi.
- 165 Komissio jätti Sidercamunan mukaan suorittamatta asianmukaisen markkinoita koskevan arvioinnin ja erityisesti ottamatta huomioon tiettyjä perustavanlaatuisia seikkoja, kuten aikaisemman tilanteen, alan kokeman pitkäaikaisen kriisin sekä rakennemuutoksen tarpeen.
- 166 Komissio otti Sidercamunan mukaan vielä parametrinä väärin perustein huomioon tuotantoon liittyviä tietoja kulutukseen liittyvien tietojen sijaan.
- 167 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin toteaa, että päätöksessään 97/258/EHTY (perusteluiden III osa) komissio katsoo, että Italian viranomaisten väite, jonka mukaan Italian terästeollisuusyritysten vähäinen tuotanto vuonna 1993 johtui erityisen epäedullisesta suhdannetilanteesta ja merkittävästä kriisistä pitkätaavaran markkinoilla, oli perusteeton. Pitkätaavaran tuotannon vähennys oli itse asiassa erittäin vähäinen erityisesti valssilangan ja muiden litteiden tankojen ja profiilien osalta. Toteamustensa tueksi komissio esittää taulukon, josta ilmenee, että tuotanto miljoonina tonneina ilmaistuna kehittyi seuraavasti: pitkätaavaran osalta 13,3 vuonna 1991, 13,2 vuonna 1992 ja 12,5 vuonna 1993, valssilangan osalta 3,0 vuonna 1991, 3,2 vuonna 1992 ja 3,1 vuonna 1993 ja tankojen ja profiilien osalta 3,5 vuonna 1991, 3,3 vuonna 1992 ja 3,2 vuonna 1993. Komissio lisää, että kyseinen päätelmä pätee myös betoniterästankojen markkinoiden osalta, joilla havaitaan vähäinen kulutuksen vähentyminen sekä Euroopan että Italian tasolla. Toisesta taulukosta ilmenee lisäksi, että betonite-

rästankojen tuotanto miljoonina tonneina ilmaistuna kehittyi Euroopassa seuraavasti: 12,24 vuonna 1991, 12,53 vuonna 1992 ja 12,92 vuonna 1993. Kolmannesta taulukosta ilmenee lopuksi, että betoniterästankojen tuotanto kehittyi Italiassa miljoonina tonneina ilmaistuna seuraavasti: 5,5 vuonna 1991, 5,7 vuonna 1992 ja 5,4 vuonna 1993. Komissio päättelee, että kyseisistä tiedoista ilmenee, että Italian viranomaisten esittämät väitteet, joiden mukaan kyseisten yritysten, joihin myös kantaja kuuluu, vähäinen tuotanto olisi johtunut markkinoilla vuonna 1993 vallinneesta epädullisesta suhdannetilanteesta, eivät ole hyväksyttävissä.

- 168 Kyseisten tietojen vuoksi, joita Sidercamuna ei ole kiistänyt, komissio on saatanut tehdä edellä mainitun päätelmän tekemättä ilmeistä virhettä.
- 169 Itse päätöksen tekstissä olevista taulukoista ilmenee myös, että komissio on vertaillut tietoja, jotka koskevat tuotantoa Euroopassa ja Italiassa vuonna 1993, kahden sitä edeltäneen vuoden tietoihin. Se suoritti näin ollen markkinoiden arvioinnin, jonka perusteella Italian viranomaisten esittämään väitteeseen voitiin antaa asianmukainen vastaus, joten arvio ei ole ilmeisen riittämätön.
- 170 Toisin kuin kantaja väittää, komissio ei ollut velvollinen suorittamaan myös sellaista arviointia, jossa olisi otettu huomioon alalla vallinneen kriisin kesto ja terästeollisuuden rakennemuutoksen tarve. Kyseisillä seikoilla ei toisaalta nimittäin voida perustella sitä, ettei kantajalla ollut säännöllistä tuotantoa. Toisaalta yhteisön lainsäätäjä on arvioinut niitä silloin kun se hyväksyi toisiaan seuranneet terästukisäännöt. Tämä arviointi ei kuitenkaan ole estänyt yhteisön lainsäätäjää asettamasta säännöllistä tuotantoa edellytykseksi sulkemistukien hyväksymiselle.
- 171 Kantajan sen väitteen osalta, joka koskee kulutusta koskevien tietojen huomioon ottamatta jättämistä, on riittävää todeta, että koska kyseinen yritys on tuottaja, joka toimii tuotanto- eikä kulutusmarkkinoilla, ja koska sulkemistukien tarkoitus on vähentää kyseisten tuotteiden tuotantoa eikä niiden kulutusta, komissio ei ole

tehnyt ilmeistä arviointivirhettä ottaessaan huomioon terästeollisuuden tuotannon tilan pikemmin kuin kulutuksen tilan.

172 Kanneperuste on näin ollen hylättävä.

4. Kanneperuste, jonka mukaan tiettyjen kantajien erityiset tilanteet on jätetty huomioon ottamatta

173 Moccia, Prolafer, Lamifer ja Sidercamuna väittävät, että niiden eduksi on ollut olemassa erityisiä tilanteita, joilla voidaan perustella se, ettei säännöllistä tuotantoa koskevaa edellytystä täytetty.

a) Moccian tapaus

174 Moccia väittää, että kun komissio kielsi Moccialle myönnettäväksi aiotun sulkemistuen, se jätti ottamatta huomioon sen, että Moccian oli täytynyt keskeyttää tuotantonsa, koska sen täytyi saattaa laitoksensa ympäristönsuojelua koskevien säännösten mukaisiksi.

175 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin toteaa kuitenkin, että niistä asiaa koskevista asiakirjoista, joita kantaja on toimittanut, ilmenee yksinomaan, että kantaja oli saanut Italian teollisuus-, kauppaa- ja käsiteollisuusministerin 6.10.1992 tekemän päätöksen perusteella korkotukea rakentaakseen uuden laitoksen teollisuusjätteiden hävittämiseksi ja kierrättämiseksi. Asiakirja-aineis-

toista ei sitä vastoin mitenkään ilmene, että kantaja olisi ollut velvollinen lakkauttamaan kaiken tuotantotoiminnan viiteajanjakson ajaksi saattaakseen olemassa olevat laitoksensa ympäristönsuojelua koskevien säännösten mukaisiksi.

176 Kanneperustetta ei näin ollen ole osoitettu todeksi ja se on siten hylättävä.

b) Prolaferin tapaus

177 Vaikka Prolafer hyväksyy säännöllistä tuotantoa koskevan edellytyksen, se väittää kuitenkin, että yrityksen, jolla ei ole voinut olla säännöllistä tuotantoa sen takia, että sen on ollut pakko lopettaa tuotantonsa syistä, jotka olivat riippumattomia sekä sen omasta tahdosta että markkinatilanteesta, pitäisi voida saada tukea. Prolafer väittää, että sen oli täytynyt lopettaa tuotantonsa tuomioistuimen määräyksestä, koska tuomioistuin päätti määrätä sen laitoksen käyttökieltoon. Väitteensä tueksi Prolafer toteaa, että yritys, joka on vastaavassa tilanteessa, voisi tuotannon esteen poistamisen jälkeen palata markkinoille, joilla tilanne olisi keinotekoisesti helpottunut useiden sellaisten kilpailijoiden poistuttua, jotka ovat saaneet sulkemistukea, mutta tällainen ratkaisu olisi perustamissopimuksen hengen vastainen.

178 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin toteaa, että kannekirjelmään liitetystä asiakirjoista toki ilmenee, että tuomioistuin määräsi 9.1.1991 kantajan tuotantolaitoksia käyttökieltoon ympäristön pilaantumisen vuoksi. Kuten vastineeseen liitetystä eräästä asiakirjasta ilmenee, kyseinen käyttökielto peruutettiin runsaan kuukauden kuluttua eli 15.2.1991, toisin sanoen ennen sen viiteajanjakson alkua, jota käytettiin säännöllistä tuotantoa koskevan edellytyksen täyttämisen valvomiseksi.

179 Koska kanneperustetta ei ole osoitettu todeksi, se on hylättävä.

c) Lamiferin tapaus

- 180 Lamifer väittää, että se oli estynyt saavuttamasta vähimmäistuotannon määrää viiteajanjakson aikana sen takia, että siltä kiellettiin paikallisten viranomaisten toimenpitein kaikki tuotantotoiminta, joka tapahtui yöaikaan, joka oli taloudellisinta aikaa sähköenergian kustannusten kannalta.
- 181 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin toteaa kuitenkin, että kantajan esittämistä asiakirjoista, nimittäin 30.3.1989 annetusta Travagliaton (Italia) kaupunginjohtajan määräyksestä, joka on liitetty kannekirjelmään, ilmenee, ettei kyseisillä toimenpiteillä selkeästi ja yksinkertaisesti kielletty tuotantotoimintaa yöaikaan, vaan niillä pelkästään asetettiin asianomaiselle yritykselle velvoite muuttaa laitoksiaan niin, että niiden melutaso saataisiin pidettyä hyväksyttävissä rajoissa. Tästä ei näin ollen seuraa se, että kantajan olisi tästä syystä ollut pakko rajoittaa tuotantoprosessinsa päivävuoroon.
- 182 Kanneperuste on näin ollen hylättävä.

d) Sidercamunan tapaus

- 183 Sidercamuna arvostelee komissiota siitä, että se kieltäytyi ottamasta huomioon Italian hallituksen ehdottamia vaihtoehtoisia perusteita, joiden tarkoituksena oli selvittää tuotantokyky pikemmin kuin todellinen tuotanto. Kieltäytyminen esti Sidercamunaa saamasta sulkemistukea siitä huolimatta, että se jäi markkinoille ja sitä hoidettiin tarkoituksena jatkaa säännöllistä tuotantoa vuoden 1993 suhdannekriisistä huolimatta.

184 Komission suorittaman, tuotantokykyä koskevan perusteen hylkäämisen osalta ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin viittaa 149—158 kohtaan.

185 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin toteaa kantajan tuotannon tilan osalta Berzo Inferioren tehtaalla (Brescia, Italia) eli tehtaalla, jonka osalta sulkemistukea haetaan, että kantajan hallituksen kertomuksesta (liite 8 R), joka koskee 31.12.1992 hyväksyttyä talousarviota, ilmenee, että vaikean rahoitustilanteen ja tästä seuranneen toimittajien epäluuloisen asenteen takia kantajan tuotanto oli asteittain lamaanut. Tilintarkastajan kertomuksesta (liite 8 R), joka koskee 31.12.1992 hyväksyttyä talousarviota, ilmenee lisäksi, että ylimääräinen yhtiökokous päätti 30.3.1993 pyytää Brescian tuomioistuimelta muun muassa ”3) tankojen ja litteiden valssattujen tuotteiden tuotantotoiminnan keskeyttämistä Berzo Inferioren laitoksella; 4) Berzo Inferioren laitosten purkamista joko niiden toimenpiteiden perusteella, joita ETY:n on määrä toteuttaa ennen ensi syyskuuta, tai myymällä ne kolmansille”. Lopuksi todettakoon, että kantaja pyysi 5.4.1993 päästä valvotun hallinnon menettelyn alaiseksi, minkä Brescian tuomioistuimen konkurssijaosto 28.4.1993 annetulla määräyksellä hyväksyi.

186 Tästä seuraa, että kantaja, joka oli joutunut vakavaan rahoitustilanteeseen, suunnitteli jo vuoden 1993 maaliskuussa eli hyvissä ajoin ennen sen viiteajan päättymistä, jonka perusteella säännöllistä tuotantoa koskevan edellytyksen täytyminen tarkistettiin, sulkemistukihakemuksen kohteena olevien Berzo Inferioren laitostensa tuotannon lopullista lakkauttamista ja laitosten myyntiä.

187 Kanneperuste on näin ollen hylättävä.

Kanneperusteet, jotka koskevat syrjäntäkiellon periaatteen loukkaamista

188 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin toteaa, että se, että komissio olisi loukannut syrjäntäkiellon periaatetta, edellyttäisi sitä, että se olisi kohdellut toisiinsa rinnastettavissa olevia tilanteita eri tavalla, mikä olisi aiheuttanut haittaa tietyille toimijoille verrattuna toisiin, ilman, että kyseinen erilainen kohtelu olisi perusteltavissa merkityksellisillä objektiivisilla eroilla. Näin ollen on tutkittava erityisesti sitä, perustuuko erilainen kohtelu siihen, että on olemassa merkityksellisiä objektiivisiä eroja niiden tavoitteiden kannalta, joihin komissio voi laillisesti pyrkiä Euroopan terästeollisuutta koskevalla teollisuuspolitiikallaan (yhdistetyt asiat 17/61 ja 20/61, Klöckner-Werke ja Hoechst v. korkea viranomainen, tuomio 13.7.1962, Kok. 1962, s. 615 ja asia 250/83, Finsider v. komissio, tuomio 15.1.1985, Kok. 1985, s. 131, 8 kohta).

189 Kantajat vetoavat pääasiallisesti seitsemään kanneperusteeseen, jotka koskevat syrjäntäkiellon periaatteen loukkaamista.

A Kanneperusteet, jotka koskevat sitä, että kantajia on syrjitty verrattuna eräisiin terästeollisuusyrityksiin, jotka ovat myös hakeneet sulkemistukea lain nro 481/94 perusteella

190 Kantajat väittävät, että niitä on syrjitty verrattuna muihin italialaisiin terästeollisuusyrityksiin. Syrjäntä seuraa niiden mukaan ensinnäkin siitä, että tiettyjen yritysten, jotka eivät ole täyttäneet perustetta, jolla säännöllistä tuotantoa koskevaa edellytystä tulkitaan ja jonka komissio on määritellyt 12.12.1994 tekemässään päätöksessä kahdeksan tunnin työvuoroksi viitenä päivänä viikossa, on kuitenkin, toisin kuin kantajien, katsottu täyttävän kyseisen edellytyksen. Syr-

jintä seuraa toiseksi siitä, että tietyt yritykset ovat saaneet tukea huolimatta siitä, että niiden kokonaistuotanto oli vähäisempi kuin kantajien. Kolmanneksi syrjintää seuraa siitä, että yhden kantajan, jolla oli viiteajanjakson aikana todellista tuotantoa, ei katsottu täyttävän säännöllistä tuotantoa koskevaa edellytystä, aivan kuin tiettyjen sellaisten yritysten, joilla ei ollut lainkaan tuotantoa.

1. Kanneperusteet, joiden mukaan tiettyjen yritysten, jotka eivät ole täyttäneet perustetta, jolla säännöllistä tuotantoa koskevaa edellytystä tulkitaan ja jonka komissio on määritellyt 12.12.1994 tekemässään päätöksessä, on kuitenkin, toisin kuin kantajien, katsottu täyttävän kyseisen edellytyksen

a) Kanneperusteiden esittely

- ¹⁹¹ Kanneperusteiden tarkoituksena on arvostella sitä, että komissio totesi OLS:n, Dianon ja MAO:n hakemat sulkemistuet yhteismarkkinoille soveltuviksi, kun taas kantajien hakemia tukia ei hyväksytty.

— OLS:n tapaus

- ¹⁹² Päätöksessä 96/678/EHTY (perusteluiden III osa) todetaan seuraavaa:

”Komissio toteaa kuitenkin, että — — [OLS] — joka vuonna 1993 valmisti 57 000 tonnia kuumavalssattuja tuotteita, mikä vastaa 21:tä prosenttia sen kapasiteetista — uudisti vuoden 1993 ensimmäisellä kolmanneksella betonirau-

tojen valssaamon sähkö- ja elektronisia osia. OLS keskeytti tuotantonsa kokonaan täksi ajaksi aloittaakseen myöhemmin uudelleen säännöllisen tuotannon. Itse asiassa OLS:n tuotannon olisi vuositasona pitänyt olla vuonna 1993 vähintään 76 000 tonnia eli 28 prosenttia sen kapasiteetista. Tämän perusteella ja erityisesti siihen tuotantotasoon verrattuna, johon yritys olisi voinut päästä, jos se ei olisi toteuttanut edellä mainittuja mittavia toimenpiteitä valssaamossaan, komissio katsoo, että OLS harjoitti säännöllistä tuotantoa (eli harjoitti tuotantoa vähintään yhdessä vuorossa, eli kahdeksan tuntia päivässä, viitenä päivänä viikossa) sulkemishetkellään.”

193 Prolafer ja Casilina katsovat tältä osin tulleen syrjityiksi.

194 Prolafer, jolla ei ole ollut tuotantoa viiteajanjaksona, väittää tältä osin, että jos komissio katsoi ne olosuhteet, joihin kyseinen yritys vetosi, merkityksellisiksi, sen olisi sitäkin suuremmalla syyllä pitänyt ottaa huomioon Prolaferin kokema tapahtuma eli sen laitosten asettaminen käyttökieltoon ympäristön suojeluun liittyvistä syistä.

195 Casilina, jonka tuotanto viiteajanjaksona oli 14,2 prosenttia, toteaa, että OLS:n tapaus osoittaa, että komissio arvioi tietyn edellytyksin abstraktia tuotantokapasiteettia koskevan näytön riittäväksi. Casilinan mukaan komissio arvioi, että jos kyseisen yrityksen laitoksilla ei olisi toteutettu tiettyjä toimia, toisin sanoen jos tuotantoa ei olisi keskeytetty kolmen kuukauden ajaksi, tuotannon vähimmäismäärä olisi saavutettu. Jos vastaavasti kantaja ei olisi turvautunut seisokkiin seitsemän kuukauden ajan vuonna 1993, se olisi myös saavuttanut ja jopa ylittänyt 25 prosentin rajan. Casilinan mukaan ei voida väittää, että kahden yrityksen välinen ero perustuisi siihen, että OLS:n tapauksessa tuotanto keskeytettiin laitosten nykyaikaistamiseksi ja kantajan tapauksessa suhdannetilanteen vuoksi. Molemmissa tapauksissa tilanne on se, että tuotanto alittaa

vähimmäismäärän, koska tuotanto keskeytettiin joidenkin kuukausien ajaksi vuonna 1993. Molemmissa tapauksissa tuotantomäärät, jotka saavutettiin niiden kuukausien aikana, jolloin toimintaa harjoitettiin, osoittavat, että täysimääräisesti toimiessaan asianomaiset yritykset olisivat saavuttaneet ja jopa ylittäneet vähimmäismäärät. Kantajan mukaan ei ole olemassa mitään hyväksyttävää syytä, jolla siihen sovellettu epäedullinen kohtelu voidaan perustella.

— Dianon tapaus

196 Päätöksessä 97/258/EHTY todetaan (perusteluiden III osa):

”Komissio toteaa kuitenkin, että Diano SpA, joka vuonna 1993 valmisti 16 807 tonnia kuumavalssattuja tuotteita, mikä vastaa 21:tä prosenttia sen kapasiteetista, teki vuonna 1993 valssaamossa merkittäviä huoltotöitä, minkä vuoksi tuotanto oli keskeytettävä useaan otteeseen. Näin ollen Dianon vuosituotannon olisi pitänyt olla vuonna 1993 suunnilleen sama kuin vuonna 1991 eli 24 765 tonnia, mikä vastaa 31:tä prosenttia sen kapasiteetista. Ottaen huomioon tämän ja erityisesti käyttöasteen, jonka yritys olisi voinut saavuttaa ilman valssaamossa toteutettuja mittavia toimenpiteitä, komissiolla on syytä katsoa, että kyseinen yritys harjoitti sulkemishetkellä säännöllistä tuotantoa (vähintään yhdessä vuorossa viitenä päivänä viikossa).”

197 Casilina, Dora, Lamifer ja Sidercamuna katsovat tältä osin tulleen syrjityiksi.

- 198 Casilina ja Dora väittävät, että Dianon tapauksessa komissio katsoi oikeaksi ottaa huomioon erityiset olosuhteet ja päätyi siihen, että jos yritys olisi voinut käydä niiden jaksojen aikana, jolloin sen tuotanto oli keskeytynyt, se olisi saavuttanut tuotannon vähimmäismäärän, joka olisi riittänyt tuen saamiseen. Casilina ja Dora eivät siten ymmärrä, millä perusteella edullista kohtelua, jonka komissio kohdisti Dianoon, ei sovellettu myös niihin. Ne väittävät itse asiassa myös osoittaneensa, että niiden oli satunnaisten ja tahdostaan riippumattomien syiden takia pakko vähentää tuotantoaan, vaikka ne samalla kuitenkin pitivät yllä kaiken kaikkiaan huomattavan tuottavuuden objektiivisen tason.
- 199 Lamifer myöntää, että komission kyseisen yrityksen osalta tekemä ratkaisu oli oikea mutta katsoo samalla, että se olisi ansainnut saman kohtelun, kun otetaan erityisesti huomioon komission päätöksessä 97/258/EHTY esittämä toteamus, jonka mukaan Italian hallituksen esittämässä korvaavissa perusteissa ei olisi pitänyt tyytyä osoittamaan abstraktista tuotantokapasiteettia. Dianon tapaus osoittaa kantajan mukaan sen, että komissio olisi tietysin edellytyksin katsonut abstraktia tuotantokapasiteettia osoittavan näytön riittäväksi. Komissio on kantajan mukaan katsonut, että jos laitoksissa ei olisi toteutettu tiettyjä toimenpiteitä, toisin sanoen jos tuotantoa ei olisi keskeytetty useaan otteeseen, tuotannon vähimmäismäärä olisi saavutettu. Vastaavasti, jos kantaja ei olisi joutunut vaikeaan suhdannetilanteeseen ja se olisi voinut jatkaa tuotantoaan viikolla, myös se olisi saavuttanut ja jopa ylittänyt 25 prosentin rajan. Ei voida katsoa, että kyseisten kahden yrityksen välinen ero johtuisi siitä, että niiden todellisen tuotannon osuus enimmäistuotantokapasiteetista on erisuuruinen (21 prosenttia Dianon ja 15,2 prosenttia kantajan osalta). Molemmissa tapauksissa niiden kuukausien aikana saavutetut tuotantomäärät, jolloin toimintaa harjoitettiin, osoittavat, että täysimääräisesti toimiessaan asianomaiset yritykset olisivat saavuttaneet ja jopa ylittäneet vähimmäismäärän. Kantajan mukaan ei ole olemassa mitään hyväksyttävää syytä, jolla siihen sovellettu epäedullinen kohtelu voidaan perustella.
- 200 Sidercamuna toteaa tältä osin, että ottaen huomioon alan kriisin ja kysynnän riittämättömyyden Diano päätti toteuttaa kunnossapitotöitä, mikä merkitsi paitsi

mahdollisesti parempaa kilpailukykyä markkinoilla myös sitä etua, että tuotantoa saatettiin tiivistää ja myymättömien tuotteiden varastoa pienentää. Kantaja, joka oli vuosina 1990 ja 1991 toteuttanut tuotantolinjojen kunnossapito- ja nykyaikaistamistöitä, päätti vuonna 1993 vähentää tuotantoaan välttääkseen joutumasta ylituotannosta aiheutuvaan kriisitilanteeseen. Kantaja toteaa, että asiassa 234/82, *Ferriere di Roè Volciano* vastaan komissio, 30.11.1983 antamassaan tuomiossa (Kok. 1983, s. 3921) yhteisöjen tuomioistuin on jo käsitellyt sellaisen päätöksen oikeudenmukaisuuteen liittyvää ongelmaa, joka koski yrittäjää, joka oli päättänyt vähentää tuotantoaan tiettyä ajanjaksona järkevän liikkeenjohdon periaatteen mukaisesti. Koska komissio salli tuen myöntämisen Dianolle ja epäsi sen myöntämisen kantajalle, se kohteli kantajan mukaan eri tavalla kahta olennaisesti samanlaista käyttäytymistä.

— MAO:n tapaus

- 201 Tietyistä Italian suunnittelemissa tuista sulkemiseen *Mini Acciaieria Odolese* -nimiselle yritykselle osana Italian yksityisen terästeollisuuden rakenneuudistusohjelmaa 26 päivänä helmikuuta 1997 tehdyssä komission päätöksessä 97/332/EHTY (EYVL L 139, s. 27; jäljempänä päätös 97/332/EHTY) komissio toteaa 5 437 000 000 Italian liiran suuruisen sulkemistuen, jota MAO haki Italian yleisen tukijärjestelmän perusteella, yhteismarkkinoille soveltuvaksi. Komissio toteaa päätöksessään aloittaneensa kyseisen tuen osalta viidennen säännösten 6 artiklan 4 kohdassa tarkoitettujen tukien tutkintamenettelyn sillä perusteella, että yritys ei täyttänyt viidennen säännösten 4 artiklan 2 kohdan toisen luetelmakohdan mukaista säännöllistä tuotantoa koskevaa edellytystä, sellaisena kuin sitä on tulkittu 12.12.1994 tehdyssä päätöksessä. Päätöksen tekoajankohtana viides terästukisäännöstö oli korvattu kuudennella säännöstöllä, joka tuli voimaan 1.1.1997. Sen 4 artiklan 2 kohdan b alakohdassa toistetaan viidennen säännösten 4 artiklan 2 kohdan toisessa luetelmakohdassa oleva säännöllistä tuotantoa koskeva edellytys.

202 Komissio perustelee päätöksessään 97/332/EHTY kantansa, jonka mukaan yrityksen hakema tuki soveltuu yhteismarkkinoille, seuraavasti (perusteluiden III osan seitsemäs kappale):

”Italian viranomaisten kyseisessä asiassa esittämien lisätietojen perusteella komissio voi kuitenkin todeta seuraavaa:

- ottaen huomioon MAO:n tuotantokyvyn, joka vuonna 1993 oli 139 000 tonnia, sen kapasiteetin käyttöasteeksi saadaan 22,3 prosenttia;
- vuoden 1993 heinä- ja elokuussa MAO teki merkittäviä sijoituksia omiin tuotantolaitoksiin (kuumavalssaamoon rakennettiin uusi jäähdytysalusta), minkä vuoksi tuotanto oli näiden kahden kuukauden aikana lähes kokonaan pysähdyksissä;
- pelkästään vuoden 1993 keskimääräisen kuukausituotannon perusteella voidaan arvioida, että uuden jäähdytysalustan asentamisen aiheuttama MAO:n tuotantotappio oli 5 166 tonnia;
- kapasiteetin käyttöaste laski siten 26 prosentilla MAO:n suuremmasta tuotantokyvystä.

Ottaen huomioon käyttöasteen, jonka yritys olisi voinut saavuttaa, jollei valssaamossa olisi tehty edellä mainittuja laajoja töitä, voidaan siten olettaa, että

kyseinen yritys olisi sulkemishetkellään voinut harjoittaa säännöllistä tuotantoa (eli keskimäärin yhdessä vuorossa päivittäin, viitenä päivänä viikossa).”

203 Casilina, Dora ja Lamifer katsovat tältä osin tulleensa syrjityiksi.

204 Ne väittävät, että MAO:n tuotantokapasiteetin käyttöaste viiteajanjaksona oli 22,3 prosenttia eli vähemmän kuin vaadittu 25 prosentin raja. Komissio kuitenkin hyväksyi kyseisen tuen ottaen huomioon erityiset olosuhteet, nimittäin laitoksessa toteutetut kunnossapitotyöt. Kantajat väittävät, että komissio katsoi kyseisen yrityksen osalta oikeaksi ottaa huomioon erityiset olosuhteet ja päätyi siihen, että jos yritys olisi voinut käydä niinä aikoina, jolloin sen tuotanto oli keskeytyksissä, se olisi saavuttanut tuotannon vähimmäismäärän, joka olisi riittänyt tuen saamiseen. Kantajat eivät siten ymmärrä, millä perusteella edullista kohtelua, jonka komissio kohdisti MAO:hon, ei sovellettu myös niihin. Ne väittävät itse asiassa myös osoittaneensa, että niiden oli satunnaisten ja tahdostaan riippumattomien syiden takia pakko vähentää tuotantoaan, vaikka ne samalla kuitenkin pitivät yllä huomattavan objektiivisen tuottavuuden tason.

205 Lamifer lisää vastausvaiheessa, että komissio on syrjinyt sitä päätöksellä 97/258/EHTY, koska se oikaisi MAO:n osalta enimmäistuotantokapasiteettia, mitä se ei tehnyt Lamiferin osalta, huolimatta tukihakemuksessa ilmoitetun enimmäistuotantokapasiteetin (51 000 tonnia) ja tämän jälkeen 16.1.1996 päivätystä asian-tuntijalausunnossa määritetyn enimmäistuotantokapasiteetin (154 560 tonnia) välisestä erosta.

b) Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta

- 206 Päätöksistä 96/678/EHTY, 97/258/EHTY ja 97/332/EHTY ilmenee, että OLS tuotti viiteajanjaksona kuumavalssattuja tuotteita 57 000 tonnia, Diano 16 807 tonnia ja MAO 139 000 tonnia. Tämä vastaa kahden ensimmäisen osalta 21:tä prosenttia niiden kapasiteetista ja kolmannen osalta 22,3:a prosenttia sen kapasiteetista eli prosenttilukuja, jotka ovat 4 ja 2,7 prosenttiyksikköä vähemmän kuin 12.12.1994 tehdyllä päätöksellä vahvistettu vähimmäismäärä.
- 207 Prolafer tuotti viiteajanjaksona ainoastaan määrän, joka vastasi 0:aa prosenttia sen kapasiteetista, Casilina määrän, joka vastasi 14,2:ta prosenttia sen kapasiteetista, Dora määrän, joka vastasi 8,6:ta prosenttia sen kapasiteetista, Lamifer määrän, joka vastasi 15,2:ta prosenttia sen kapasiteetista, ja Sidercamuna määrän, joka vastasi 7,6:ta prosenttia sen kapasiteetista.
- 208 Kuten komissio perustellusti korostaa, koska viidennen säännösten tiukassa järjestelmässä säännöllistä tuotantoa koskevan edellytyksen tarkoituksena on varmistaa se, että sulkemistuilla on mahdollisimman tehokas vaikutus markkinoihin mahdollisimman tehokkaan vähennyksen aikaansaamiseksi terästeollisuustuotantoon, se, että Prolafer, Casilina, Dora, Lamifer ja Sidercamuna jätettiin tukien ulkopuolelle, on täysin perusteltua, sillä Prolafer tuotti viiteajanjaksona 25 prosenttiyksikköä alle 25 prosentin vähimmäismäärän ja Casilinan osalta vastaava luku on 10,8 prosenttiyksikköä, Doran osalta 16,4 prosenttiyksikköä, Lamiferin osalta 9,8 prosenttiyksikköä ja Sidercamunan osalta 17,4 prosenttiyksikköä.
- 209 Tästä seuraa, että toisaalta OLS:n, Dianon ja MAO:n ja toisaalta kantajien välinen erilainen kohtelu perustuu näin ollen objektiivisiin, tosiasiallisiin perusteisiin, jotka vastaavat niitä tavoitteita, joihin komission on pyrittävä EHTY-teollisuuspolitiikassaan.

210 On lisäksi todettava, että 12.12.1994 tehdyssä päätöksessä määritellyn 25 prosentin perusteen (ks. edellä 99 kohta) täyttymättä jäämistä on perusteltu sekä kanteiden kohteena olevissa päätöksissä että päätöksessä 97/332/EHTY niiden lisätietojen perusteella, joita Italian viranomaiset esittivät komissiolle, seuraavasti:

- OLS:n osalta sillä, että se uudisti valssaamonsa sähkö- ja elektronisia osia tuottaakseen siellä betoniterästankoja, minkä takia tuotanto oli keskeytettyinä vuoden 1993 ensimmäisen kolmanneksen aikana;
- Dianon osalta sen valssaamon merkittävillä huoltotöillä, minkä vuoksi tuotanto oli keskeytettyinä useaan otteeseen vuoden 1993 aikana;
- MAO:n osalta merkittävillä sijoituksilla laitoksiin eli uuden jäähdytysalustan rakentamisella kuumavalssaamoon, minkä vuoksi tuotanto oli keskeytettyinä vuoden 1993 heinä- ja elokuussa.

211 Kantajien mukaan se, etteivät ne täyttäneet kyseistä perustetta, voidaan selittää seuraavasti:

- Prolaferin osalta sillä, että tuomioistuimien määräsi sen laitokset käyttökieltoon, mikä vaikutti kantajan mukaan koko viiteajanjakson; ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on kuitenkin edellä 178 kohdassa todennut, että vaikka kyseiset laitokset toki määrättiin käyttökieltoon 9.1.1991, kyseinen toimenpide kuitenkin peruttiin 15.2.1991, toisin sanoen kuukautta myöhemmin, eli näin ollen selvästi ennen viiteajanjakson alkua;

- Casilinan osalta sillä, että se joutui turvautumaan seisokkiin seitsemän kuukauden ajan vuonna 1993 sen takia, ettei valssausaihoita ollut saatavissa hintaan, joka olisi ollut kohtuullinen suhteessa lopputuotteen hintaan;

  - Doran osalta sillä, että se joutui turvautumaan seisokkiin suhdannetilanteen takia;

  - Lamiferin osalta paikallisten viranomaisten toimenpiteillä, joilla yritykseltä kiellettiin kaikki yöaikaan harjoitettava tuotantotoiminta; ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimien on kuitenkin todennut edellä 181 kohdassa, ettei kyseisillä toimenpiteillä kiellettyä tuotantoa yöaikaan, vaan niillä asetettiin ainoastaan asianomaiselle yritykselle velvoite muuttaa laitostaan niin, että melutaso saataisiin pidettyä hyväksyttävissä rajoissa.
- 212 Syyt, joiden takia tuotanto keskeytettiin näissä kolmessa yrityksessä eli OLS:ssä, Dianossa ja MAO:ssa, joita käytetään vertailukohtana, on asianmukaisesti näytetty, johtuvat objektiivisesta aiheesta, rajoittuvat ajallisesti ja ne voidaan perustella tuotannon jatkamisesta koskevalla vaatimuksella ja halulla pysyä markkinoilla.
- 213 Prolaferin ja Lamiferin tuotannon keskeyttämisen väitettyä syytä ei sitä vastoin ole asianmukaisesti näytetty toteen. Yhtäkään niistä syistä, joita viisi kantajaa ovat esittäneet, ei sitä paitsi voida perustella tuotannon jatkamisesta koskevalla vaatimuksella, puhumattakaan tuotannon tehokkuuden parantamisesta.
- 214 Tästä seuraa, että toisaalta OLS:n, Dianon ja MAO:n ja toisaalta kantajien erillainen kohtelu voidaan näin ollen perustella objektiivisella tavalla myös tuotannon keskeyttämisen syyn osalta.

- 215 Lamiferin väitteeseen, joka koskee sitä, että komissio oikaisi MAO:n tapauksessa enimmäistuotantokapasiteettia, kun sitä taas ei suostuttu tekemään kantajan osalta, on todettava, että insinööri Renzo Dusi arvioi 16.1.1996 päivätyssä lakisääteisessä asiantuntijalausunnossaan, jonka Italian hallitus toimitti komissiolle, että kantajan enimmäistuotantokapasiteetti oli kolmen päivittäisen työvuoron perusteella 154 560 tonnia, ja totesi, että kantajan tuotantoa harjoitettiin yhdessä ainoassa päivittäisessä työvuorossa, mikä vastasi 51 000 tonnin tuotantoa.
- 216 Toisin kuin MAO, Italian hallitus tai kantaja eivät tuen tutkintamenettelyn aikana esittäneet komissiolle huomautuksia, joissa virallinen arviointi olisi kiistetty. Komissiolla ei näin ollen ollut mitään syytä saattaa sitä kyseenalaiseksi ja harkita kantajan enimmäistuotantokapasiteetin mahdollista oikaisua.
- 217 Koska tukipäätöksen lainmukaisuutta on arvioitava niiden tietojen perusteella, joita komissiolla oli päätöstä tehdessään (asia C-241/94, Ranska v. komissio, tuomio 26.9.1996, Kok. 1996, s. I-4551, 33 kohta ja yhdistetyt asiat T-126/96 ja T-127/96, BFM ja EFIM v. komissio, tuomio 15.9.1998, 88 kohta, ei vielä julkaistu oikeustapauskokoelmassa), väite ei näin ollen ole perusteltu.
- 218 Kanneperusteet on näin ollen hylättävä.

2. Kanneperuste, joka koskee sitä, että tiettyjen yritysten hakemat tuet on todettu yhteismarkkinoille soveltuviksi huolimatta siitä, että niiden tuotanto vastasi määrällisesti kantajien tuotantoa

- 219 Dora ja Lamifer väittävät, että Diano, jonka todellinen tuotanto vuonna 1993 oli 16 807 tonnia ja kunnossapitotöistä johtuneet toiminnan keskeytykset huomioon ottaen oikaistu tuotanto 24 765 tonnia, hyväksyttiin tuensaajaksi päätöksellä 97/258/EHTY. Dora, jonka todellinen tuotanto vuonna 1993 oli 21 444 tonnia, ja Lamifer, jonka todellinen tuotanto vuonna 1993 oli 23 542 tonnia, eivät sitä vastoin saaneet tukea. Näin ollen yrityksiin, joiden vuonna 1993 toteutuneet tuotantomäärät vastasivat toisiaan, sovellettiin eri arviointiperusteita.
- 220 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin toteaa, että kyseinen kanneperuste perustuu siihen olettamukseen, että komission olisi säännöllistä tuotantoa koskevan edellytyksen täyttämisen tarkistamiseksi pitänyt soveltaa puhtaasti määrällistä perustetta eli yksinomaan tuotettujen valssaustuotteiden absoluuttista tonnimäärää. Kuten komissio kuitenkin perustellusti toteaa, valittu peruste eli kahdeksan tuntia päivässä viitenä päivänä viikossa, erottuu ehdotetusta lähestymistavasta sillä, että se on objektiivisempi. Sen avulla on itse asiassa mahdollista välttää kaikki sellainen syrjintä yritysten välillä, joka perustuu niiden erityisiin tuotantokapasiteetteihin, sekä erityisesti se, että pienimmät terästeollisuusyritykset asetettaisiin epäoikeudenmukaisella tavalla epäedulliseen asemaan.
- 221 Tässä tapauksessa Dianon oikaistu tuotanto eli 24 765 tonnia vastaa 31:tä prosenttia sen tuotantokapasiteetista. Sitä vastoin Doran tuotanto eli 21 444 tonnia ja Lamiferin tuotanto eli 23 542 tonnia vastaavat kyseisten yritysten suhteellisesti suuremman koon takia ensiksi mainitun osalta ainoastaan 8,6:ta prosenttia ja toiseksi mainitun osalta 15,2:ta prosenttia niiden tuotantokapasiteetista. Sovel-

taen perustetta, jonka mukaan ainoastaan yritykset, joiden tuotanto on vähintään 25 prosenttia niiden tuotantokapasiteetista, hyväksytään tuensaajiksi, Dianon hakemus hyväksyttiin, kun taas Doran ja Lamiferin hakemukset hylättiin.

222 Komissio on näin ollen käyttänyt objektiivista ja yleisesti sovellettavaa parametriä ottamalla huomioon kunkin yrityksen erityispiirteet, jottei erilaisten tuotantokapasiteettien vuoksi syntyisi syrjintää.

223 Kanneperuste on näin ollen hylättävä.

3. Kanneperuste, joka koskee sitä, että kantajia, joilla oli todellista tuotantoa viiteajanjaksona, on kohdeltu samalla tavalla kuin tiettyjä yrityksiä, joilla ei ollut tuotantoa kyseisenä aikana

224 Sidercamuna väittää, että soveltaessaan säännöllistä tuotantoa koskevaa edellytystä komissio kohteli erilaisia tilanteita toisiinsa rinnastettavalla tavalla. Päätöksessä 97/258/EHTY komissio itse asiassa vertaa kantajan tilannetta kahden muun sellaisen terästeollisuusyrityksen tilanteeseen, jotka olivat sulkemistukien mahdollisten saajien joukossa; nämä ovat Demafer Srl ja Lavorazione Metalli Vari SpA, joiden tukihakemukset myös hylättiin. Komissio itse toteaa kyseisessä päätöksessä, ettei kummallakaan kyseisistä yrityksistä ollut tuotantoa vuonna 1993. Kantajan mukaan komissio rinnastaa kyseisten tuotantoa harjoittamattomien yritysten tilanteen kantajan tilanteeseen, vaikka kantajan kuitenkin vuonna 1993 arvioidaan tuottaneen 36 002 tonnia kuumavalssattuja tuotteita. Kantajan mukaan tämä menettely merkitsee sen räikeää syrjintää.

225 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin toteaa, että kuten komissio perustellusti väittää, kun tilannetta tarkastellaan säännöllistä tuotantoa koskevan edellytyksen

täyttämisen tarkistamiseksi käytetyn parametrin avulla, se on tuen ulkopuolelle jätettyjen kolmen yrityksen osalta ehdottomasti samanlainen, koska millään niistä ei ollut säännöllistä tuotantoa viiteajanjaksona eikä mikään niistä perustellut objektiivisesti sitä, miksei niillä ollut ollut säännöllistä tuotantoa. Kantaja oli näin ollen näihin kahteen muuhun yritykseen rinnastettavassa tilanteessa ja sitä saatettiin näin ollen kohdella samalla tavalla. Tämä päätelmä perustuu objektiivisiin syihin, erityisesti tarpeeseen käyttää yhtenäistä perustetta sen tarkistamiseksi, että tässä tapauksessa säännöllistä tuotantoa koskeva edellytys on täytetty.

226 Kanneperuste on näin ollen hylättävä.

B Kanneperuste, joka koskee sitä, että yrityksiä, joilla on yksi ainoa laitos, on syrjitty verrattuna niihin, joilla on useita laitoksia

227 Moccia toteaa, että täytäntöönpanosäädöksen 1 §:n 2 momentissa ”tuotantolaitos” määritellään ”tuotantokykyiseksi yksiköksi”. Hyväksyessään kyseisen lupajärjestelmän 12.12.1994 tehdyllä päätöksellään komissio hyväksyi kantajan mukaan implisiittisesti myös kyseisen määritelmän. Tästä seuraa se, että tilanteessa, jossa suljetaan yrityksen yksi laitos, sulkemistukea voidaan myöntää kyseiselle laitokselle, joka on ainoastaan tuotantokykyinen, kun taas yritys, jolla on ainoastaan yksi laitos, voi saada tukea ainoastaan sillä edellytyksellä, että se osoittaa tuottaneensa EHTY-terästuotteita säännöllisesti tukijärjestelmän ilmoittamispäivämäärään saakka. Säännöllistä tuotantoa koskevaa edellytystä ei kantajan mukaan näin ollen sovelleta ensimmäiseen ryhmään kuuluviin yrityksiin, kun sitä taas sovelletaan toiseen ryhmään kuuluviin yrityksiin. Näiden kahdenlaisten yritysten välillä on kantajan mukaan näin ollen syrjintää.

228 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin toteaa, että täytäntöönpanosäädöksen 1 §:n 1 momentissa säädetään, että tukien saamiseksi yrityksillä on ollut oltava 14.2.1994 annetun asetuksen nro 130 antamiseen saakka tuotantoa, josta sel-

lainen valantehnyt asiantuntija, joka on asiantuntijarekisteriin merkitty alan erityistuntija ja jonka yhtiön kotipaikan tuomioistuin on tähän tehtävään määrännyt, on antanut laissa tarkoitetun lausunnon. Säädöksen 1 §:n 2 ja 4 momentissa säädetään seuraavaa:

”Tuotantolaitoksella tarkoitetaan tuotantoyksikköä, joka yhtenä teollisuuslaitoksena koostuu täydellisestä valssaamon tuotantoprosessista ja täydellisestä raakateräksen tuotantoprosessista tai jommasta kummasta näistä tuotantoprosesseista;”

— —

”Tuotantokapasiteetin vähentämisen perusteella tukea saavien yritysten on ryhdyttävä vapaaehtoiseen toimintansa purkamiseen seuraavien menettelytapojen mukaisesti:

— —

b) Jos yhtiö, joka kuuluu teollisuuskonserniin, tai yksittäinen yhtiö esittää yhden tai useamman tuotantolaitoksen purkamista, sen on perustettava uusi oikeudellinen kokonaisuus, josta tulee kaikkien jäljelle jäävien laitosten omistaja ja joka ottaa vastattavakseen kaikki niihin liittyvät velat.”

229 Tästä seuraa, että täytäntöönpanosäädöksen 1 §:n 1 momentin tarkoituksena on määritellä edellytykset, jotka terästeollisuusyrityksen on täytettävä sulkemistuen

saamiseksi. Yksi näistä on 1 momentin e kohtaan sisältyvä edellytys, jonka mukaan yrityksen on ollut harjoitettava säännöllistä tuotantoa.

- 230 Täytäntöönpanosäädöksen 1 §:n 2 momentin tarkoituksena on määritellä termi ”tuotantolaitos”, joka toistuu säädöksen 4 §:ssä, ja siinä säädetään oikeudellisesta uudelleenjärjestelystä, joka useita tuotantolaitoksia omaavan yrityksen on toteutettava silloin, kun yksi tai useampia kyseisistä laitoksista puretaan sulkemistuen saamisen jälkeen.
- 231 Kyseisillä kahdella lainkohdalla on näin ollen eri tarkoitus. Erityisesti on todettava, että säädöksen 1 §:n 2 momentin tarkoituksena ei varsinaisesti ole säätää poikkeusta saman pykälän 1 momentissa säädettyihin edellytyksiin, jotka teollisuusyritysten on täytettävä sulkemistuen saamiseksi. Säädöksen 1 §:n 2 momentissa käytetystä sanamuodosta ei varsinkaan seuraa sitä, että yrityksen, joka aikoo sulkea yhden tuotantolaitoksistaan, ei olisi täytettävä säädöksen 1 §:n 1 momentin e kohdassa määriteltyä säännöllistä tuotantoa koskevaa edellytystä.
- 232 Edellä mainituista lainkohdista sekä täytäntöönpanosäädöksen 4 §:stä yhdessä seuraa päinvastoin se, että sulkemistukea voidaan myöntää paitsi silloin kun yritys suljetaan kokonaan, myös silloin kun useita tuotantolaitoksia omaavan yrityksen tuotantolaitoksista suljetaan erikseen yksi. Viimeksi mainitussa tilanteessa tukea voidaan myöntää kyseiselle yritykselle ainoastaan silloin, kun toisaalta kyseisellä laitoksella on erikseen tarkasteltuna ollut säännöllistä tuotantoa ja kun toisaalta tuotanto on syntynyt itsenäisesti ja täydellisesti tällä laitoksella, mikä edellyttää sitä, että laitoksessa on täydellinen valssaamon tai raakateräksen tuotantoprosessi.
- 233 Täytäntöönpanosäädöksen 1 §:n 2 momentilla, jossa ei suinkaan poiketa säännöllistä tuotantoa koskevasta edellytyksestä niiden tukien arvioimisessa, joita

yritys hakee, kun yksi sen tuotantolaitoksista suljetaan, pyritään varmistamaan se, että kyseisen laitoksen säännölliseksi oletettu tuotanto ei rajoitu ainoastaan osaan täydellistä valssaamon tai raakateräksen tuotantoprosessia.

234 Kanneperuste on näin ollen hylättävä.

C Kanneperuste, joka koskee syrjintää niiden yritysten vahingoksi, jotka joutuivat keskeyttämään tuotantonsa viiteajanjakson aikana mukautuakseen uusiin ympäristönsuojelua koskeviin säännöksiin

235 Moccia väittää, että sitä syrjittiin päätöksellä 96/678/EHTY. Kyseisellä päätöksellä asetettiin velvoite täyttää säännöllistä tuotantoa koskeva edellytys jopa siinä tilanteessa, että yritys, kuten Moccia, joutui keskeyttämään tuotantonsa viiteajanjakson aikana mukautuakseen uusiin ympäristönsuojelua koskeviin säännöksiin ja jossa tuotannon keskeytyminen johtui näin ollen sen laitosten muutostöistä. Moccia toteaa, että viidennen säännöksen 4 artiklaa sovellettaessa tuotantokapasiteetti olisi rinnastettava säännölliseen tuotantoon silloin, kun tuotannon keskeytyminen johtuu tosiasiallisesti lainsäädännöstä. Sosioekonominen realiteetti nimittäin on, että yritys, joka on näistä syistä keskeyttänyt tuotantonsa ja jolta evätään sulkemistuki, jää markkinoille sen jälkeen, kun tuotannon keskeytyminen päättyy.

236 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimien toteaa (ks. edellä 175 kohta), ettei asiakirja-aineistosta ilmene, että kantaja olisi ollut velvollinen keskeyttämään

tuotantotoimintansa viiteajanjakson aikana muuttaakseen olemassa olevat laitoksensa ympäristönsuojelua koskevien uusien sääntöjen mukaisiksi. Kantaja ei näin ollen ole osoittanut perustelluksi tätä kanneperustetta.

237 On lisättävä, että komission toteamusten mukaan, joita ei ole kiistetty, Italian viranomaiset tai kantaja eivät viidennen säännösten 6 artiklan 4 kohdan mukaisesti aloitetussa menettelyssä missään vaiheessa vedonneet kantajan tuotannon puuttumisen perustelemiseksi siihen, että olisi ollut olemassa tarve keskeyttää tuotanto, jotta olisi voitu toteuttaa laitosten muutostöitä niiden saattamiseksi ympäristönsuojelua koskevien uusien säännösten mukaisiksi.

238 Kanneperuste on näin ollen hylättävä.

D Kanneperuste, jonka mukaan niitä yrityksiä syrjittiin, jotka eivät kyenneet tuottamaan markkinoille suurempia määriä, koska tuotantokustannukset eivät olleet enää kilpailukykyisiä, verrattuna taitavampiin tai onnekkaampiin yrityksiin

239 Moccia toteaa, että viidennessä säännöstyössä määrättyä säännöllistä tuotantoa koskevaa edellytystä olisi tulkittava ja sovellettava noudattaen markkinataloutta koskevia sääntöjä. Ensimmäinen näistä säännöistä on kantajan mukaan se, joka pakottaa yrityksen muuntamaan tuotantoaan sopeuttaen sen kysyntään ja ottaen huomioon tuotantokustannukset. Kantajan mukaan se keskeytti näin ollen tuotantonsa vuonna 1993, koska se ei kyennyt enää tuottamaan markkinoille suurempia määriä tuotteita ja koska sen tuotantokustannukset eivät olleet kilpailukykyisiä. Kantajan rinnastaminen yrityksiin, joilla oli säännöllistä tuo-

tantoa sen takia, että ne olivat taitavampia tai yksinkertaisesti onnekkaampia tai päinvastoin varomattomampia, on näin ollen syrjintää.

240 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin toteaa, että tämä kanneperuste perustuu olettamukseen, jonka mukaan sulkemistukien pitäisi hyödyttää myös niitä yrityksiä, joilla ei viiteajanjaksona ollut säännöllistä tuotantoa, vaikka ne olivatkin tuotantokykyisiä. Kuten edellä 149—158 kohdassa on todettu, tämä oletamus on kuitenkin virheellinen.

241 Kanneperuste on näin ollen hylättävä.

E Kanneperuste, joka koskee sitä, että yrityksillä, joiden sulkemistukia ei hyväksytty päätöksellä 96/678/EHTY, oli suurempi yhteenlaskettu tuotantokapasiteetti kuin niillä yrityksillä, joiden osalta sulkemistuet oli hyväksytty komission aikaisemmillä päätöksillä

242 Moccia toteaa, että päätöksessä 96/678/EHTY täsmennetään, että säännöllistä tuotantoa harjoittamattoman yrityksen sulkemisella ei ole huomattavaa vaikutusta markkinoihin. Epäämällä kyseisellä päätöksellä tuen myöntämisen kantajalle ja viidelle muulle yritykselle, komissio torjui kantajan mukaan samalla vuosittaisen kokonaistuotantokapasiteetin vähentämisen, joka olisi ollut suuruudeltaan 908 000 tonnia raakaterästä ja 950 000 tonnia kuumavalssattuja tuotteita. Tästä huolimatta komissio ei evännyt tuen myöntämistä sellaisten yritysten osittaiselle sulkemiselle, joiden tuotantokapasiteetit olivat huomattavasti pienempiä kuin kantajien (12.4.1994 tehdyt komission päätökset 94/258/EHTY, 94/260/EHTY ja 94/261/EHTY, joista ensimmäinen koskee tukea, jota Espanja

suunnitteli myöntävänsä julkiselle integroidulle terästeollisuusyritykselle Corporación de la Siderurgia Integralille (CSI), toinen tukea, jota Saksa suunnitteli myöntävänsä terästeollisuusyritykselle Sächsische Edelstahlwerke GmbH, Freital/Sachsen, ja kolmas tukea, jota Espanja suunnitteli myöntävänsä erityisteräksiä tuottavalle yritykselle Sidenorille [EYVL L 112, s. 58, 71 ja 77]).

- 243 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin toteaa, että komissio, kuten se itsekin perustellusti katsoo, ei ole toimivaltainen antamaan lupaa sulkemistuen myöntämiselle sellaisella perusteella, joka perustuu usean terästeollisuusyrityksen yhteenlaskettuun kapasiteettiin. Viidennen säännösten 6 artiklan 6 kohdassa määrätään nimittäin kunkin yksittäisen tukitapauksen ilmoittamisesta ja arvioinnista. Viidennen säännösten 4 artiklan 2 kohdassa luetellaan lisäksi tyhjentävästi joukko edellytyksiä, joita voidaan arvioida ainoastaan yrityskohtaisesti kunkin asianomaisen yrityksen osalta. Kolmea päätöstä, joihin kantaja viittaa, ei sitä paitsi annettu viidennen säännösten perusteella, vaan suoraan perustamis-sopimuksen 95 artiklan ensimmäisen ja toisen kohdan perusteella, joten viidennessä säännöksessä asetettuja edellytyksiä ei voida soveltaa niihin.

- 244 Kanneperuste on näin ollen hylättävä.

F Kanneperuste, jonka mukaan italialaisia yrityksiä syrjittiin verrattuna muihin yhteisön yrityksiin

- 245 Sidercamuna väittää, että komissio on harjoittanut kansalaisuuteen perustuvaa syrjintää. Se toteaa, että viidennessä terästukisäännöksessä tyydytään ilmaisemaan yleinen periaate, jonka mukaan sulkemistuen saamiseksi terästeollisuusyrityksen on ollut tuotettava säännöllisesti EHTY-terästuotteita tuen ilmoittamispäivään saakka. Päätöksellä, jonka komissio teki 12.12.1994, se lisäsi kantajan mukaan ylimääräisen edellytyksen, jonka mukaan tuotantotoimintaa oli harjoitettava vähintään yhdessä vuorossa eli vähintään kahdeksan tuntia päivässä

viitenä päivänä viikossa, koska se ei vastustanut lakia nro 481/94 ja koska se hyväksyi todellisuudessa sulkemistukien myöntämisen kyseisen lain mukaisesti.

- 246 Kantaja toteaa tältä osin, että kyseistä erityistä edellytystä sovelletaan ainoastaan italialaisiin yrityksiin, jotka ovat ainoita yrityksiä, jotka voivat saada laissa nro 481/94 määriteltyjä tukia. Kyseisellä edellytyksellä, joka merkitsee kantajan mukaan toimimisvelvollisuutta, ei ole mitään vastinetta yleisessä säännöstössä, jota sovelletaan muiden jäsenvaltioiden yrityksiin, joihin sovelletaan ainoastaan yleistä säännöllisen tuotannon olemassaoloa koskevaa vaatimusta, joka on asetettu viidennessä säännöstössä ilman muita tarkennuksia.
- 247 Kantaja lisää, että komissio toki antoi samassa päätöksessä luvan siihen, että Italian viranomaiset voivat objektiivisin perustein osoittaa, että yrityksen, joka ei täyttänyt kyseistä perustetta, voitiin kuitenkin katsoa täyttävän säännöllistä tuotantoa koskevan edellytyksen, jolloin komissio tutkisi asianomaista tukea ottaen huomioon tapauksen erityispiirteet. Kantaja toteaa kuitenkin, että kyseinen tarkennus jäi merkityksettömäksi. Tässä tapauksessa komissio ei itse asiassa ottanut lainkaan huomioon Italian viranomaisten tältä osin esittämiä väitteitä, vaan turvautui kaavamaisuuteen, jonka ainoa seuraus oli kantajan mukaan se, että italialaisiin yrityksiin sovellettiin eri perusteita kuin muiden jäsenvaltioiden yrityksiin.
- 248 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin toteaa, että vaikka viidennen säännöstön 4 artiklan 2 kohdan toisessa luetelmakohdassa asetetaan säännöllistä tuotantoa koskeva edellytys, sitä ei määritellä siinä. Tästä seuraa, että kun komissio hyväksyy jäsenvaltion ilmoittaman yleisen tukijärjestelmän, sen on välttämätöntä määritellä abstraktilla tavalla kyseisen edellytyksen soveltamisperusteet, jotta se voi tämän jälkeen arvioida viidennen säännöstön 6 artiklan 6 kohdan nojalla

ilmoitettuja yksittäisiä tukihakemuksia yhdenmukaisella ja ennalta arvattavalla tavalla oikeusvarmuuden ja luottamuksensuojan periaatteita noudattaen.

- 249 Kun perusteet on täsmennetty ja yleinen tukijärjestelmä hyväksytty, komission on siis aikaisemmin hyväksytyn tukijärjestelmän perusteella myönnettyjen tukien ilmoittamisen yhteydessä tutkittava ainoastaan, kuuluuko tuki yleisen järjestelmän soveltamisalaan ja täyttääkö se tukijärjestelmän hyväksymistä koskevassa päätöksessä asetetut edellytykset. Jollei komissio menettelisi tällä tavalla, se voisi kutakin yksittäistä tukea tutkiessaan harkita uudelleen tukijärjestelmän hyväksymistä koskevaa päätöstään. Tämä vaarantaisi oikeusvarmuuden ja luottamuksensuojan periaatteiden toteutumisen sekä jäsenvaltioiden että taloudellisten toimijoiden näkökulmasta. Komissio voisi itse asiassa milloin tahansa kieltää näiden periaatteiden vastaisesti sellaiset yksittäiset tuet, jotka ovat täysin tukijärjestelmän hyväksymistä koskevan päätöksen mukaisia (ks. analogisesti asia C-47/91, Italia v. komissio, tuomio 5.10.1994, Kok. 1994, s. I-4635, 24 kohta ja asia C-278/95 P, Siemens v. komissio, tuomio 15.5.1997, Kok. 1997, s. I-2507, 31 kohta).
- 250 Peruste, joka määritellään 12.12.1994 tehdyssä päätöksessä, ei näin ollen ole uusi edellytys viidennessä säännöstössä asetetun säännöllistä tuotantoa koskevan edellytyksen lisäksi, vaan peruste, joka on tarpeen, jotta voidaan varmistaa kyseisen edellytyksen yhdenmukainen ja ennalta arvattava soveltaminen Italian viranomaisten ilmoittamiin yksittäisiin tukihakemuksiin.
- 251 Toisin kuin kantaja väittää, kyseinen peruste ei sitä paitsi ole ainoa, johon komissio tukeutui arvioidakseen säännöllistä tuotantoa koskevan edellytyksen täyttymistä. Komissio itse asiassa täsmensi 12.12.1994 tehdyssä päätöksessä, että Italian viranomaiset saattoivat edelleen objektiivisin perustein osoittaa, että yritys, joka ei täyttänyt edellä mainittua edellytystä, oli kuitenkin valmistanut säännöllisesti EHTY-terästuotteita. Toisin kuin kantaja väittää, kyseinen tarkennus ei ole merkityksetön, koska, kuten edellä 191, 195, 200 ja 201 kohdassa

on todettu, komissio on katsonut tällaisten Italian viranomaisten esittämien vaihtoehtoisten perusteiden perusteella OLS:n, Dianon ja MAO:n hakemien tukien olevan yhteismarkkinoille soveltuvia.

252 Kantaja ei myöskään ole osoittanut, kohteliko komissio ja missä määrin niitä yrityksiä, joihin sovellettiin Italian viranomaisten ilmoittamaa yleistä tukijärjestelmää, epäedullisemmin soveltaessaan 12.12.1994 tehdystä päätöksestä määriteltä perustetta kuin niitä yrityksiä, jotka olivat vastaavassa tilanteessa, mutta joihin sovellettiin muun jäsenvaltion viranomaisten ilmoittamaa yleistä tukijärjestelmää.

253 Kanneperuste on näin ollen hylättävä.

G Kanneperuste, joka koskee syrjintää sillä perusteella, ettei perustamissopimuksen 95 artiklaa sovellettu

254 Sidercamuna väittää, että komissio harjoitti syrjintää kohtelemalla sen tapausa eri tavalla kuin vastaavia aikaisempia tapauksia.

255 Sidercamuna muistuttaa perustamissopimuksen 4 artiklan c alakohdassa määrätystä yleisestä tukia tai avustuksia koskevasta kiellosta. Se toteaa, että kiellosta on ollut kaksi poikkeusta, nimittäin toisaalta toisiaan seuranneet terästukisäännöstit ja toisaalta yksittäiset päätökset, jotka komissio on tehnyt perustamisso-

pimuksen 95 artiklan perusteella ja jotka mahdollistavat sen, että komissio käyttää päätös- ja suositusvaltaansa täyttääkseen perustamissopimuksessa mahdollisesti olevan aukon.

- 256 Kantaja lisää, että komissio oli aikaisemmin hyväksynyt perustamissopimuksen 95 artiklan perusteella terästeollisuuden tukia, joita perusteltiin, kuten tässä tapauksessa, laitosten lopullisella ja peruuttamattomalla sulkemisella eli toisin sanoen tuotannon vähentämisellä. Tämä oli kantajan mukaan asianlaita edellä mainitussa 12.4.1994 tehdyssä päätöksessä 94/261/EHTY (ks. edellä 242 kohta) ja Italian hallituksen julkisen sektorin terästeollisuusyrityksille myöntämästä tuesta 23 päivänä joulukuuta 1988 tehdyssä komission päätöksessä 89/218/EHTY (EYVL L 86, s. 76). Tuesta, jonka Irlanti aikoi myöntää Irish Steel -teräsyhtiölle, 7 päivänä helmikuuta 1996 tehdyssä komission päätöksessä 96/315/EHTY (EYVL L 121, s. 16) komissio teki myös päätöksen perustamissopimuksen 95 artiklan perusteella korostaen, että koska tapaus oli poikkeuksellisen tekninen, ei ollut mahdollista tuen vastikkeena vähentää ylikapasiteettia määräämällä sulkemaan tuotantolinjoja, mutta että oli kuitenkin tärkeätä, että Irlannin terästeollisuus sitoutui olemaan kasvattamatta tuotantokapasiteettiaan.
- 257 Sidercamuna toteaa, että komissio päätti tässä tapauksessa toisaalta olla käyttämättä niitä keinoja, joita sillä oli käytettävissään viidennen säännösten perusteella, todeten, että sulkemistukia ei voitu hyväksyä niiden hyväksymistä koskevien edellytysten tiukan muodollisen tulkinnan perusteella. Vaikka se toisaalta myönsi, että kyseiset keinot eivät oikeudellisesti kattaneet riittävän suurta alaa ja että näin ollen oli olemassa aukko, se ei kuitenkaan tukeutunut perustamissopimuksen 95 artiklaan. Komissio kohteli näin ollen samankaltaisia tilanteita eri tavalla kantajan vahingoksi.
- 258 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin toteaa, että EHTY:n perustamissopimuksen systematiikassa 4 artiklan c alakohdassa ei estetä sitä, että komissio hyväksyy ennalta arvaamattomiin tilanteisiin vastatakseen poikkeuksellisesti 95 artiklan ensimmäisen ja toisen kohdan nojalla jäsenvaltioiden suunnittelemat tuet, jotka ovat yhteensoveltuvia perustamissopimuksen tavoitteiden kanssa

(edellä 86 kohdassa mainittu asia EISA v. komissio, tuomion 63 kohta; edellä 86 kohdassa mainittu asia British Steel v. komissio, tuomion 42 kohta ja edellä 79 kohdassa mainittu asia Wirtschaftsvereinigung Stahl ym. v. komissio, tuomion 34 kohta), sillä edellytyksellä, että tuet ovat tarpeellisia jonkin perustamissopimuksen 2—4 artiklassa määritellyn tavoitteen saavuttamiseksi.

- 259 Ilman, että olisi tutkittava sitä, voidaanko terästeollisuuden tuelle, joka ei täytä viidennessä säännöstössä tälle tukimuodolle määrättyjä edellytyksiä, antaa lupa yksittäisellä, suoraan perustamissopimuksen 95 artiklan perusteella tehdyllä päätöksellä, on riittävää todeta, että kantaja ei kuitenkaan ole myöskään osoittanut, että riidanalainen tuki vastaisi kyseisen artiklan soveltamisedellytyksiä. Kantaja, joka haki viidennessä säännöstössä määrättyä sulkemistukea mutta joka ei täyttänyt yhtä kyseisessä säännöstössä kyseiselle tukimuodolle määritellyistä edellytyksistä eli säännöllisen tuotannon olemassaoloa ei ole osoittanut, että olisi olemassa erityisiä olosuhteita, joilla voitaisiin perustella perustamissopimuksen 95 artiklassa tarkoitettu tarve päätöksen tekemiseksi perustamissopimuksen 2—4 artiklassa määriteltyjen tavoitteiden saavuttamiseksi.
- 260 Lopuksi on todettava, ettei kantaja ole toimittanut riittävästi näyttöä, jotta ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin voisi todeta, oliko kantajan erityinen tilanne rinnastettavissa niiden yritysten tilanteisiin, joita päätökset, joihin kantaja viittaa, koskevat.
- 261 Kanneperuste on näin ollen hylättävä.

II Kanneperusteet, jotka koskevat perusteluvollisuuden rikkomista

- 262 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin toteaa, että perustamissopimuksen 5 artiklan toisen kohdan neljännessä luetelmakohdassa määrätään, että yhteisö ”julkistaa toimiansa perusteet”. Perustamissopimuksen 15 artiklan ensimmäi-

sessä kohdassa täsmennetään, että ”komission päätökset, suositukset ja lausunnot perustellaan, ja niissä viitataan niihin lausuntoihin, jotka on hankittava”. Näistä määräyksistä ja perustamissopimuksen yleisistä periaatteista ilmenee, että komissiolla on perusteluvollisuus, jos se tekee yleisiä tai yksittäisiä päätöksiä, olipa sen näitä varten valitsema oikeudellinen perusta mikä tahansa (edellä 86 kohdassa mainittu asia *British Steel v. komissio*, tuomion 159 kohta).

- 263 Vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan perusteluissa on otettava huomioon kyseisen toimenpiteen luonne, ja perusteluista on selkeästi ja yksiselitteisesti ilmaistava yhteisön toimielimen toimenpiteen perustelut siten, että henkilöille, joita toimenpide koskee, selviävät sen syyt ja että yhteisöjen tuomioistuimet voivat valvoa toimenpiteen laillisuutta. Yhteisön toimielimen ei tarvitse perusteluissaan esittää kaikkia asiaan liittyviä tosiseikkoja ja oikeudellisia seikkoja. Päätöksen perusteluja arvioitaessa on otettava huomioon päätöksen sanamuodon lisäksi myös asiayhteys ja kaikki asiaa koskevat oikeussäännöt (asia C-56/93, *Belgia v. komissio*, tuomio 29.2.1996, Kok. 1996, s. I-723 ja asia T-266/94, *Skibsværftsforeningen ym. v. komissio*, tuomio 22.10.1996, Kok. 1996, s. II-1399, 230 kohta). Perustamissopimuksen 5 ja 15 artiklassa muotoiltua perusteluvaatimusta on lisäksi tulkittava ottaen huomioon tapauksen olosuhteet, erityisesti toimenpiteen sisältö, käytettyjen perustelujen luonne, sekä se intressi, joka niillä, joille toimenpide on osoitettu, tai niillä, joita toimenpide perustamissopimuksen 33 artiklan toisessa kohdassa tarkoitettulla tavalla koskee, voi olla selitysten saamiseen. Tältä osin on todettava, että kun kyse on toimenpiteestä, joka on tarkoitettu yleisesti sovellettavaksi, komissio velvoitetaan perustamissopimuksen 5 ja 15 artiklan määräyksillä mainitsemaan päätöksensä perusteluissa päätöksen antamiseen johtanut kokonaistilanne sekä ne yleiset tavoitteet, joita se odottaa päätöksellä saavutettavan (yhdistetyt asiat 172/83 ja 226/83, *Hoogovens Groep v. komissio*, tuomio 19.9.1985, Kok. 1985, s. 2831, 24 ja 25 kohta).

- 264 Kantajat arvostelevat 12.12.1994 tehdyn päätöksen ja kanteiden kohteena olevien päätösten perustelujen puutteellisuutta.

Kanneperusteet, jotka koskevat 12.12.1994 tehdyn päätöksen perustelujen puutteellisuutta

- 265 Casilina, Dora ja Lamifer toteavat, että enimmäistuotantokapasiteetin käyttäminen parametrinä ei ole perusteltua, joten 12.12.1994 tehtyä päätöstä ei ole tältä osin riittävästi perusteltu.

- 266 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin toteaa, että 12.12.1994 tehdyn päätöksen tarkoituksena on todeta Italian hallituksen säätämän yleisen tukijärjestelmän sisältö, tarkastaa muun muassa viidennen säännösten 4 artiklan 2 kohdassa säädettyjen edellytysten täyttyminen sekä todeta, että kyseinen järjestelmä on periaatteessa kyseisessä säännöstössä asetettujen vaatimusten mukainen. Erityisesti säännöllistä tuotantoa koskevan edellytyksen osalta komissio totesi, että sen katsotaan täyttyvän, kun ilmoitettujen tietojen perusteella ilmenee, että ”yrityksen saadakseen tukea [oli] ollut harjoitettava tuotantoa keskimäärin vähintään yhdessä vuorossa päivässä viitenä päivänä viikossa koko vuoden 1993 ja vuoden 1994 helmikuuhun, jolloin komissiolle ilmoitettiin asetuksesta nro 103”. Päätöksessä täsmennetään lisäksi, että Italian viranomaiset voivat kuitenkin ”objektiivisin perustein osoittaa, että yritys, joka ei täyttänyt edellä mainittua edellytystä, oli kuitenkin valmistanut säännöllisesti EHTY-terästuotteita”.
- 267 Kyseinen päätös on osoitettu Italian hallitukselle. Siinä oleva säännöllistä tuotantoa koskevan edellytyksen tulkinta oli hyväksytty vasta kyseisen hallituksen suostumuksen jälkeen, joka annettiin 5.10.1994 päivätyssä kirjeessä, jonka Italian teollisuus-, kauppaa- ja käsiteollisuusministeri lähetti komissiolle. Koska tässä tilanteessa sille, jolle päätös on osoitettu, ilmoitettiin tulkinnan sisällöstä ja koska se antoi tältä osin nimenomaisen suostumuksensa ennen tulkinnan hyväksymistä, komissio ei ollut velvollinen erityisesti perustelevaan tulkintaan 12.12.1994 tehdystä päätöksestä.
- 268 Sulkemistukea hakeneiden yritysten etujen kunnioittaminen merkitsi tässä tapauksessa kuitenkin sitä, että komissiolla oli velvollisuus perustella säännöllistä tuotantoa koskevaan edellytykseen liittyvä tulkintansa niissä päätöksissä, joilla evättiin hyväksyntä yksittäisiltä, tutkintamenettelyn kohteina olleilta tukihakemuksilta.
- 269 Kyseisistä päätöksistä, joiden tärkeimmät kohdat on toistettu edellä 21 kohdassa, ilmenee sen jälkeen, kun on todettu, ettei tukisäännöstössä määritellä säännöllisen tuotannon käsitettä, että edellytyksen tavoitteena on se, että sulkemistukea

myönnetään ainoastaan yrityksille, joiden tuotanto saavuttaa tietyn rajan ja joiden sulkemisella on huomattava vaikutus markkinoihin. Päätöksissä todetaan lisäksi, ettei terästükisäännösten 4 artiklan muotoilu anna mahdollisuutta tulkita sitä sillä tavoin laajasti, että tukeen oikeutettuihin yrityksiin voitaisiin lukea kuuluviksi sellaiset yritykset, jotka eivät ole harjoittaneet säännöllistä tuotanto-toimintaa, mutta jotka olivat ainoastaan kykeneviä tuottamaan säännöllisesti EHTY-tuotteita.

- 270 Komissio esitti niissä näin ollen riittävällä tavalla perustelut säännöllistä tuotantoa koskevan edellytyksen tulkinnalle, jonka se omaksui 12.12.1994 tehdyssä päätöksessä.
- 271 Kanneperuste on näin ollen hylättävä.

Kanneperusteet, jotka koskevat kanteiden kohteena olevien päätösten perustelujen puutteellisuutta

- 272 Kantajat esittävät kanneperusteita, jotka koskevat sitä, että komissio jätti perustelematta sen, ettei se ottanut huomioon kantajien huomautuksia, sitä, että se jätti ilmoittamatta ne syyt, joiden perusteella se hylkäsi Italian hallituksen ehdottamat korvaavat perusteet, sekä sitä, että päätös 96/678/EHTY on virheellinen vuoden 1993 terästeollisuustuotannon osalta.

1. Kanneperuste, joka koskee sitä, ettei kantajan huomautuksia ole otettu huomioon

- 273 Moccia, Casilina, Dora ja Lamifer toteavat, että ne esittivät ennen tutkintamenettelyä ja sen aikana kirjallisia huomautuksia, joissa todettiin ne syyt, jotka

olivat estäneet niitä saavuttamasta tuotannon vaadittua vähimmäismäärää. Kantajien mukaan komissio oli myös saanut suoraan tai Italian hallituksen välityksellä sekä tukihakemukseen liitetyt asiakirjat että ne huomautukset, jotka yritykset tekivät tutkintamenettelyn kuluessa. Komissio oli näin ollen saanut tietoonsa myös kantajien esittämät erityiset väitteet. Kanteiden kohteena olevissa päätöksissä ei kuitenkaan millään tavoin käsitellä kyseisiä huomautuksia. Tästä seuraa kantajien mukaan se, että komissio ilmeisesti laiminlöi sille kuuluvan perusteluvollisuuden.

- 274 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin toteaa ensinnäkin, että komissio oli kanteiden kohteena olevissa päätöksissä velvollinen perustelemaan ainoastaan sen, miksi se hylkäsi Italian hallituksen ehdottamat vaihtoehtoiset perusteet. Se ei sitä vastoin ollut velvollinen ottamaan perustellusti kantaa muiden asianomaisten osapuolten esittämiin huomautuksiin.
- 275 Viides terästukisäännöstö on itse asiassa poikkeusjärjestelmä perustamissopimuksen 4 artiklan c alakohdassa määrätystä tukia koskevasta kategorisesta kiellosta. Tästä seuraa, että suunnitellut tuet voidaan hyväksyä ainoastaan, jos ne täyttävät tinkimättömän yksityiskohtaisesti kyseisen poikkeusjärjestelmän soveltamisedellytykset. Nyt käsiteltävänä olevassa tapauksessa kanteiden kohteena olevilla päätöksillä ratkaistava kysymys oli se, täyttivätkö kantajat viidennen säännösten 4 artiklan 2 kohdan toisessa luetelmakohdassa määrätyn säännöllistä tuotantoa koskevan edellytyksen. Koska kyseistä edellytystä ei määritelty viidennessä säännöstössä, komissio tulkitsi sitä 12.12.1994 tekemässään päätöksessä määrittelemällä pääasiallisen perusteen ja antamalla Italian viranomaisille mahdollisuuden esittää vaihtoehtoisia objektiivisia perusteita. Koska komissio totesi, etteivät kantajat täyttäneet pääasiallista perustetta, komissio päätti aloittaa viidennen säännösten 6 artiklan 4 kohdassa tarkoitetun tukia koskevan tutkintamenettelyn ja kehotti Italian hallitusta esittämään sille huomautuksensa.
- 276 Tutkintamenettelyssä komission oli yksinomaan tutkittava, oliko Italian hallitus onnistunut objektiivisin perustein osoittamaan, että kantajat, jotka eivät lähtökohtaisesti täyttäneet pääasiallista perustetta, olivat kuitenkin tuottaneet sään-

nöllisesti EHTY-terästuotteita. Näin ollen ja sanotun rajoittamatta sitä, mitä edellä 268 kohdassa on todettu, komission ei ollut tarpeen perustella muuta kuin niiden väitteiden arviointia, joita Italian hallitus tässä tarkoituksessa oli esittänyt (ks. analogisesti yhdistetyt asiat C-356/90 ja C-180/91, Belgia v. komissio, tuomio 18.5.1993, Kok. 1993, s. I-2323, 36 kohta).

- 277 On totta, että komissio ilmoitti *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä* muille jäsenvaltioille ja muille asianomaisille osapuolille päätöksestä aloittaa tutkintamenettely ja kehotti niitä viidennen säännösten 6 artiklan 4 kohdan mukaisesti esittämään sille huomautuksensa. Tämän ilmoituksen tarkoituksena oli kuitenkin vain se, että niiltä, joita asia koski, saataisiin tietoja, jotka voisivat auttaa komissiota sen harkitessa tulevaa toimintatapaansa asiassa ja joiden avulla sillä olisi täydellinen kuva asiaan liittyvistä tiedoista ennen päätöksensä tekemistä (ks. analogisesti edellä 263 kohdassa mainittu asia Skibsværftsforeningen ym. v. komissio, tuomion 256 kohta). Komissio ei näin ollen ollut velvollinen ottamaan perustellusti kantaa niiden suhteen.
- 278 Tästä seuraa, ettei komissio ollut velvollinen vastaamaan perustellusti niihin huomautuksiin, joita kantajat olivat toimittaneet sille suoraan tai Italian hallituksen välityksellä.
- 279 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin toteaa toiseksi, että komissio ei ollut kanteiden kohteena olevien päätösten perusteluissa velvollinen ottamaan kantaa kaikkiin Italian hallituksen sille esittämiin väitteisiin ja että riitti, että komissio esitti ne tosiseikat ja oikeudelliset seikat, joilla oli olennainen merkitys kyseisten päätösten rakentumisen kannalta (ks. analogisesti asia T-459/93, Siemens v.

komissio, tuomio 8.6.1995, Kok. 1995, s. II-1675, 31 kohta, joka tältä osin pysytettiin asiassa C-278/95 P, Siemens v. komissio, valitukseen annetussa tuomiossa 15.5.1997, Kok. 1997, s. I-2507, 10—19 kohta).

- 280 Kanteiden kohteena olevissa päätöksissä komissio totesi Italian hallituksen esittämät pääväitteet (ks. kanteiden kohteena olevien päätösten perusteluiden II osa). Se osoitti syyt, jotka johtivat siihen, ettei yhteisön lainsäätäjä hyväksynyt poikkeuksia perustamissopimuksen 4 artiklan c alakohdassa ilmaistuun yleiseen kieltoon sellaisten sulkemistukien osalta, jotka eivät olleet omiaan tuottamaan huomattavia vaikutuksia kyseisiin markkinoihin (ks. kanteiden kohteena olevien päätösten III luku). Se totesi, että muita perusteita kuin 12.12.1994 tehdyssä päätöksessä määrättyjä perusteita voitiin hyväksyä sillä edellytyksellä, että ne osoittivat yrityksen tuotannon olleen säännöllistä. Se totesi, että Italian hallituksen ehdottamat perusteet eivät osoittaneet, että yritykset olisivat tuottaneet säännöllisesti, vaan ainoastaan sen, että ne olisivat voineet tehdä näin. Se täsmensi, että viidennen säännösten 4 artikla oli muotoiltu tavalla, joka ei antanut mahdollisuutta tulkita sitä laajasti siten, että tukeen oikeutetuiksi yrityksiksi olisi voitu katsoa sellaiset yritykset, jotka eivät olleet harjoittaneet säännöllistä tuotantotoimintaa, vaan jotka ainoastaan olisivat voineet sen tehdä. Komissio teki tämän perusteella päätelmän, että Italian viranomaisten tulkinta säännöllisyyden käsitteestä ei ollut oikeudellisesti perusteltu eikä sitä näin ollen voitu hyväksyä.
- 281 Tästä seuraa, että komissio on kyseisissä päätöksissä esittänyt riittävällä ja täydellisellä tavalla ne tosiseikat ja oikeudelliset seikat, joilla oli perustavanlaatuinen merkitys päätösten tekemisessä.
- 282 Komissio ei näin ollen ollut velvollinen vastaamaan tämän lisäksi erikseen niihin huomautuksiin, joita kantajat olivat toimittaneet Italian hallitukselle ja jotka kyseinen hallitus toisti omissa huomautuksissaan.
- 283 Kanneperuste on näin ollen hylättävä.

2. Kanneperuste, joka koskee niiden syiden ilmoittamatta jättämistä, joiden perusteella Italian hallituksen esittämä korvaava peruste hylättiin

284 Moccia toteaa, että päätöksessä 96/678/EHTY ei osoiteta niitä syitä, joiden perusteella tuotantokykyä koskevaa perustetta, jota Italian hallitus esitti korvaavana perusteena, ei katsottu riittäväksi kyseisten tukien soveltuvuuden arvioimisen kannalta. Kyseinen peruste on Moccian mukaan itse asiassa täysin asianmukainen niiden yritysten tilanteen huomioon ottamiseksi, joiden, kuten Moccian, on objektiivisten ja väistämättömien syiden takia pakko keskeyttää tuotantonsa väliaikaisesti laitostensa uudelleenjärjestämiseksi. Kyseinen korvaava peruste oli tilanteessa, jossa Moccia oli ja jossa tuotannon keskeyttäminen johtui velvollisuudesta mukautua pakollisiin sääntöihin, niin olennainen peruste, että sen hyväksymättä jättäminen olisi pitänyt erikseen perustella tyhjentävästi ja nimenomaisesti.

285 Sidercamuna väittää, että komission päätös olla hyväksymättä Italian viranomaisten ehdottamaa perustetta on perustamissopimuksen 15 artiklan vastaisella tavalla riittämättömästi perusteltu. Ottaessaan perustaksi taloudellisen viiteympäristön eli Italian markkinat komissio jätti kantajien mukaan nimittäin osoittamatta, että kahdeksan päivittäisen tunnin peruste oli ainoa mahdollinen ja välttämätön peruste sen määrittämiseksi, onko yrityksellä säännöllistä tuotantoa.

286 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin toteaa edellä oleviin 279—281 kohtaan viitaten, että kun otetaan huomioon kanteiden kohteena olevissa päätöksissä esitetyt perustelut (ks. päätösten perusteluiden II ja III osa), jotka on esitelty edellä 280 kohdassa, on todettava, että komissio esitti päätöksissä riittävällä ja täydellisellä tavalla ne tosiseikat ja oikeudelliset seikat, joilla oli olennainen merkitys päätösten tekemisessä Italian viranomaisten ehdottaman, tuotantokykyä koskevan perusteen hylkäämisen osalta.

287 Kanneperuste on näin ollen hylättävä.

3. Kanneperuste, joka koskee sitä, että päätöksen 96/678/EHTY perustelut ovat virheelliset vuoden 1993 terästeollisuustuotannon osalta

288 Moccia väittää, että päätöksen 96/678/EHTY perustelut ovat virheellisiä. Komissio nimittäin hylkäsi kyseisessä päätöksessä Italian hallituksen väitteen, jonka mukaan tiettyjen italialaisten terästeollisuusyritysten vähäinen tuotanto vuonna 1993 johtui epäedullisesta suhdannetilanteesta ja markkinoiden vakavasta kriisistä. Komissio totesi päätöksessään, että betoniterästankojen osalta oli mahdollista ainoastaan havaita käyttöasteen pieni alentuminen, olipa kyse Italian tai Euroopan tasosta. Toteamuksensa tueksi komissio esitti tilastoihin perustuvan taulukon.

289 Kantaja toteaa tältä osin ensinnäkin, että kyseisessä taulukossa esitetään virheellisellä tavalla betoniterästankojen tuotantokapasiteetin käyttöasteen (joka osoittaa todellisen tuotannon ja enimmäistuotantokapasiteetin välistä suhdetta) kehitys Euroopassa ja Italiassa vuosina 1992—1993. Kantajan mukaan kyseinen käyttöaste aleni 10 prosenttia Euroopan tasolla ja 11,55 prosenttia Italiassa.

290 Kantaja väittää toiseksi, että väline, jota komissio käytti suhdannekehityksen mittarina eli tuotantokapasiteetin käyttöaste, on huono arvioitaessa markkinoiden suhdannetilannetta ja kyseisen tilanteen vaikutusta merkitykseltään vähäiseen yritykseen, kuten kantajaan, joka kokonsa puolesta saattoi toimia ainoastaan paikallisilla markkinoilla tai korkeintaan pienellä osalla kansallisia markkinoita. Totuudenmukaisemman arvioinnin kannalta olisi ollut suotavaa tukeutua pikemminkin kulutuksen kehittymistä kyseisenä ajanjaksona kuvaaviin tietoihin, koska kyseiset tiedot mahdollistavat sen, että asianomaisen yrityksen tuotannon mahdollisesta menekistä saadaan tarkka käsitys. Kantaja esittää tämän menetelmän perusteella laaditun taulukon, joka kuvaa betoniterästankojen kysynnän kehitystä Italian markkinoilla; kantajan mukaan kysyntä väheni 1,7 prosenttia vuonna 1992, 20 prosenttia vuonna 1993 ja 7 prosenttia vuonna

1994. Tästä ilmenee kantajan mukaan vakavan kriisin olemassaolo erityisesti merkitykseltään vähäisten yritysten kannalta.

- 291 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin toteaa, että perustelujen puuttumista tai riittämättömyyttä on pidettävä olennaisten menettelymääräysten rikkomista koskevana kanneperusteena, joka on sellaisena pidettävä erillään riidanalaisen päätöksen perustelujen virheellisyyttä koskevasta kanneperusteesta, joka on sitä vastoin käsiteltävä tutkittaessa päätöksen aineellista oikeellisuutta (asia T-84/96, Cipeke v. komissio, tuomio 7.11.1997, Kok. 1997, s. II-2081, 47 kohta; asia T-295/94, Buchmann v. komissio, tuomio 14.5.1998, Kok. 1998, s. II-813, 45 kohta; asia T-310/94, Gruber + Weber v. komissio, tuomio 14.5.1998, Kok. 1998, s. II-1043, 41 kohta ja asia T-311/94, BPB de Eendracht v. komissio, tuomio 14.5.1998, Kok. 1998, s. II-1229, 66 kohta).
- 292 Edellä 279—281 kohdassa esitetyistä seikoista seuraa, että kanteiden kohteena olevien päätösten perusteluissa ilmaistaan selvästi ja johdonmukaisesti ne tosiseikat ja oikeudelliset seikat, joilla laillisesti perustellaan Italian hallituksen ehdottamien vaihtoehtoisten perusteiden hylkääminen ja tukien toteaminen yhteismarkkinoille soveltumattomiksi, riippumatta kyseisten seikkojen aineellisesta oikeellisuudesta, jonka tutkiminen ei kuulu — kuten edellä on todettu — perustelujen riittävyttä koskevan valvonnan alaan, vaan oikeusriidan aineellisen tutkimisen alaan.
- 293 Kanneperuste on näin ollen hylättävä.

Oikeudenkäyntikulut

- 294 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 87 artiklan 2 kohdan mukaisesti asianosainen, joka häviää asian, veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos vastapuoli on sitä vaatinut. Koska kantajat ovat hävinneet asiansa, niiden on vastattava omista oikeudenkäyntikuluistaan ja ne on veloitettava yhteisvastuullisesti korvaamaan komission oikeudenkäyntikulut.

Näillä perusteilla

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIN
(laajennettu kolmas jaosto)

on antanut seuraavan tuomiolauselman:

- 1) Kanteet hylätään.
- 2) Kantajat vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja ne veloitetaan korvaamaan yhteisvastuullisesti komission oikeudenkäyntikulut.

Jaeger

Lenaerts

Tiili

Azizi

Mengozzi

Julistettiin Luxemburgissa 12 päivänä toukokuuta 1999.

H. Jung
kirjaaja

M. Jaeger
laajennetun kolmannen jaoston puheenjohtaja

Sisällys

Asiaa koskevat oikeussäännöt	II - 1483
Kanteen perustana olevat tosiseikat	II - 1487
Italian hallituksen ilmoitus laista nro 481/94 ja asetuksesta nro 683/94	II - 1487
12.12.1994 tehty komission päätös, jolla periaatteessa annetaan lupa Italian hallituksen ilmoittamalle tukijärjestelmälle	II - 1488
Italian hallituksen ilmoitus kantajille suunnitellusta tuesta	II - 1489
Komissio aloittaa viidennen terästukisäännösten 6 artiklan 4 kohdassa tarkoitetun menettelyn	II - 1491
Päätökset, jotka on tehty 30.7.1996 ja 18.12.1996 ja joissa todetaan tukien olevan soveltumattomia yhteismarkkinoille	II - 1492
Asian käsittelyn vaiheet	II - 1494
Asianosaisten vaatimukset	II - 1496
Tutkittavaksi ottaminen	II - 1498
Tutkimatta jättämisen puolesta esitetyt väitteet, jotka liittyvät viidennen terästukisäännösten riittauttamiseen	II - 1498
1. Väite, joka koskee sitä, että tiettyihin kanteisiin sisältyvät vaatimukset eivät ole asiaankuuluvia niiltä osin kuin ne on muodollisesti kohdistettu viidettä säännöstöä vastaan	II - 1499
2. Asiassa T-130/97 viidettä säännöstöä vastaan tehdyn lainvastaisuusväitteen myöhäisyyteen perustuva oikeudenkäyntiväite	II - 1499
Tutkimatta jättämisen puolesta esitetyt väitteet, jotka liittyvät 12.12.1994 tehdyn päätöksen riittauttamiseen	II - 1501
1. Väite, jonka mukaan kanteiden kohteena olevat päätökset eivät perustu 12.12.1994 tehtyyn päätökseen vaan suoraan viidennen säännöstöön	II - 1502
2. Väite, jonka mukaan päätös 97/258/EHTY on ainoastaan vahvistava toimi	II - 1505
Pääasia	II - 1507
I Kanteiden kohteena olevien päätösten sisältöä koskevat kanneperusteet	II - 1507
Alustavia toteamuksia	II - 1507
Perustamissopimuksen soveltumattomuutta koskevat kanneperusteet	II - 1508
A Kanneperuste, jonka mukaan kantajia ei voida pitää EHTY-terästeollisuusyrityksinä	II - 1508
B Kanneperuste, jonka mukaan sulkemistuki ei kuulu perustamissopimuksen 4 artiklan c alakohdassa olevan kiellon soveltamisalaan, koska se ei ole omiaan vääristämään kilpailua	II - 1509
Kanneperusteet, jotka koskevat viidennen terästukisäännösten 4 artiklan 2 kohdan toisen luetelmakohdan lainvastaisuutta	II - 1514
Kanneperusteet, jotka koskevat tulkintaa, jonka komissio on tässä tapauksessa tehnyt viidennen säännösten 4 artiklan 2 kohdan toisessa luetelmakohdassa määrätystä säännöllistä tuotantoa koskevasta edellytyksestä	II - 1515

A Kanneperusteet, joissa arvostellaan sitä, että vähimmäistuotannon perusteeksi on valittu tuotanto yhdessä vuorossa kahdeksan tuntia päivässä viitenä päivänä viikossa	II - 1517
1. Kanneperusteet, joissa arvostellaan olosuhteita, joissa peruste on pantu täytäntöön	II - 1518
2. Kanneperusteet, joissa arvostellaan perusteen sisältöä	II - 1519
a) Kanneperuste, jonka mukaan perusteella vaaditaan objektiivisesti katsoen mittavaa tuotantoa, joten sillä estetään se, että vähiten kilpailukykyiset yritykset voisivat saada tukea	II - 1520
b) Kanneperusteet, jotka koskevat viiteajanjakson riittämättömyyttä	II - 1521
— Kanneperuste, joka koskee sitä, että säännöllistä tuotantoa koskevan viiteajanjakson alkuajankohdaksi olisi pitänyt vahvistaa 1.1.1991 ...	II - 1521
— Kanneperuste, joka koskee sitä, että viiteajanjakson keston riittämättömyys tekee mahdottomaksi sen arvioimisen, onko tietyn yrityksen asema markkinoilla huomattava	II - 1524
— Kanneperuste, jonka mukaan tuotannon säännöllisyyttä olisi arvioitava todellisuudessa tehdyn tuotannon perusteella	II - 1527
— Kanneperuste, jonka mukaan enimmäistuotantokapasiteetti on sovellettavien peruste valsaamojen tuotannon arvioimisessa	II - 1528
B Kanneperusteet, joissa arvostellaan komission kieltäytymistä ottamasta huomioon vaihtoehtoisia objektiivisia perusteita	II - 1530
1. Kanneperusteet, joiden mukaan tuotantokykyä koskevan perusteen hylkäämisellä loukataan viidennen terästukisäännösten tavoitetta	II - 1531
2. Kanneperuste, jonka mukaan komissio ei olisi saanut päätöksessä 97/258/EHTY hylätä tuotantokykyä koskevaa perustetta, koska se oli jo hyväksynyt sen hyväksymällä 12.12.1994 tehdyllä päätöksellä Italian lainsäädännön ...	II - 1533
3. Kanneperuste, jonka mukaan se, että komissio hylkäsi Italian hallituksen väitteen, jossa vedottiin Italian markkinoilla vallinneeseen merkittävään kriisiin, on perusteetonta	II - 1535
4. Kanneperuste, jonka mukaan tiettyjen kantajien erityiset tilanteet on jätetty huomioon ottamatta	II - 1537
a) Moccian tapaus	II - 1537
b) Prolaferin tapaus	II - 1538
c) Lamiferin tapaus	II - 1539
d) Sidercamunan tapaus	II - 1539
Kanneperusteet, jotka koskevat syrjäntäkiellon periaatteen loukkaamista	II - 1541

A	Kanneperusteet, jotka koskevat sitä, että kantajia on syrjitty verrattuna eräisiin terästeollisuusyrityksiin, jotka ovat myös hakeneet sulkemistukea lain nro 481/94 perusteella	II - 1541
1.	Kanneperusteet, joiden mukaan tiettyjen yritysten, jotka eivät ole täyttäneet perustetta, jolla säännöllistä tuotantoa koskevaa edellytystä tulkitaan ja jonka komissio on määritellyt 12.12.1994 tekemässään päätöksessä, on kuitenkin, toisin kuin kantajien, katsottu täyttävän kyseisen edellytyksen	II - 1542
a)	Kanneperusteiden esittely	II - 1542
	— OLS:n tapaus	II - 1542
	— Dianon tapaus	II - 1544
	— MAO:n tapaus	II - 1546
b)	Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta	II - 1549
2.	Kanneperuste, joka koskee sitä, että tiettyjen yritysten hakemat tuet on todettu yhteismarkkinoille soveltuviksi huolimatta siitä, että niiden tuotanto vastasi määrällisesti kantajien tuotantoa	II - 1553
3.	Kanneperuste, joka koskee sitä, että kantajia, joilla oli todellista tuotantoa viiteajanjaksona, on kohdeltu samalla tavalla kuin tiettyjä yrityksiä, joilla ei ollut tuotantoa kyseisenä aikana	II - 1554
B	Kanneperuste, joka koskee sitä, että yrityksiä, joilla on yksi ainoa laitos, on syrjitty verrattuna niihin, joilla on useita laitoksia	II - 1555
C	Kanneperuste, joka koskee syrjintää niiden yritysten vahingoksi, jotka joutuivat keskeyttämään tuotantonsa viiteajanjakson aikana mukautuakseen uusiin ympäristön suojelemaan koskeviin säännöksiin	II - 1558
D	Kanneperuste, jonka mukaan niitä yrityksiä syrjittiin, jotka eivät kyenneet tuottamaan markkinoille suurempia määriä, koska tuotantokustannukset eivät olleet enää kilpailukykyisiä, verrattuna taitavampiin tai onnekkaampiin yrityksiin	II - 1559
E	Kanneperuste, joka koskee sitä, että yrityksillä, joiden sulkemistukia ei hyväksytty päätöksellä 96/678/EHTY, oli suurempi yhteenlaskettu tuotantokapasiteetti kuin niillä yrityksillä, joiden osalta sulkemistuet oli hyväksytty komission aikaisemmillä päätöksillä	II - 1560
F	Kanneperuste, jonka mukaan italialaisia yrityksiä syrjittiin verrattuna muihin yhteisön yrityksiin	II - 1561
G	Kanneperuste, joka koskee syrjintää sillä perusteella, ettei perustamissopimuksen 95 artiklaa sovellettu	II - 1564
II	Kanneperusteet, jotka koskevat perusteluvollisuuden rikkomista	II - 1566
	Kanneperusteet, jotka koskevat 12.12.1994 tehdyn päätöksen perustelujen puutteellisuutta	II - 1567
	Kanneperusteet, jotka koskevat kanteiden kohteena olevien päätösten perustelujen puutteellisuutta	II - 1569
1.	Kanneperuste, joka koskee sitä, ettei kantajan huomautuksia ole otettu huomioon	II - 1569
		II - 1579

2. Kanneperuste, joka koskee niiden syiden ilmoittamatta jättämistä, joiden perusteella Italian hallituksen esittämä korvaava peruste hylättiin	II - 1573
3. Kanneperuste, joka koskee sitä, että päätöksen 96/678/EHTY perustelut ovat virheelliset vuoden 1993 terästeollisuustuotannon osalta	II - 1574
Oikeudenkäyntikulut	II - 1575